

**Jilid II
Bil. 27**

**Hari Isnin
17hb Disember, 1984**

MALAYSIA

PENYATA RASMI PARLIMEN

PARLIAMENTARY DEBATES

DEWAN NEGARA

Senate

PARLIMEN KEENAM

Sixth Parliament

PENGGAL KEDUA

Second Session

KANDUNGANNYA

**JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN
[Ruangan 3521]**

RANG UNDANG-UNDANG:

Rang Undang-undang Zon Ekonomi Eksklusif [Ruangan 3564]

Rang Undang-undang Perhutanan Negara [Ruangan 3594]

Rang Undang-undang Industri Berasas Kayu (Kekuasaan Badan Perundangan Negeri) [Ruangan 3631]

MALAYSIA

PARLIMEN KEENAM — DEWAN NEGARA

Penyata Rasmi Parlimen

PENGGAL YANG KEDUA

AHLI-AHLI DEWAN NEGARA

- Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, TAN SRI ISMAIL KHAN, P.M.N., P.S.M.,
P.N.B.S., B.K.T., P.P.T. (Dilantik)
- „ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DR. MOHAMAD
YUSOF BIN HAJI MOHAMAD NOOR, J.M.N., S.M.T., P.P.T. (Dilantik)
- „ Timbalan Yang di-Pertua, TAN SRI DATO SULAIMAN BIN NINAM
SHAH, P.S.M., S.P.M.J., S.S.I.J., J.M.N., B.S.I., P.I.S., J.P. (Dilantik)
- „ TUAN ABDUL GHANI BIN HAJI OTHMAN (Dilantik)
- „ LT. KOL. (B) ABDUL HAMID BIN IBRAHIM, S.M.S., K.M.N., P.I.S.
(Dilantik)
- „ TUAN HAJI ABDUL HAMID BIN HAJI LATIF (Dilantik)
- „ TUAN HAJI ABDUL JALIL BIN ABDUL RAHMAN, A.M.N., P.J.K., J.P.
(Dilantik)
- „ TUAN HAJI ABDUL RAZAK BIN HAJI ABU SAMAH, A.M.N., P.J.K.
(Dilantik)
- „ TUAN HAJI ABDUL WAHAB BIN HAJI ABU BAKAR, A.M.N., (Dilantik)
- „ TOH MUDA DR. ABDULLAH FADZIL BIN CHE WAN, P.C.M. (Dilantik)
- „ TUAN HAJI ABU BAKAR BIN LAJIM (Dilantik)
- „ TUAN AHMAD BIN OTHMAN, B.M.S., A.M.K., A.M.N., P.J.K. (Kedah)
- „ DATUK ABANG HAJI AHMAD URAI BIN DATU HAKIM ABANG HAJI
MOHIDEEN (Sarawak)
- „ TUAN ALEXANDER Y. L. LEE (Dilantik)
- „ TUAN HAJI ARIFFIN BIN HAJI SALLEH, K.M.N., S.M.K. (Dilantik)
- „ TUAN FADZIL BIN MAHMOOD, A.M.N., P.P.N., P.J.K. (Perlis)
- „ DATO S. GOVINDARAJ, D.P.M.S., K.M.N., P.P.N., P.P.T., J.P. (Dilantik)
- „ PUAN HAJJAH HABIBAH BINTI ABDUL GHANI, K.M.N., A.M.P., A.M.N.,
P.J.K. (Pahang)
- „ PUAN HAFSAH BINTI OTHMAN (Dilantik)
- „ PUAN HASANAH BINTI HAJI MOHD. KASSIM @ HASANAH FATIMAH
BINTI HAJI MOHD. KASSIM, A.M.N., P.P.N., P.J.K. (Terengganu)
- „ TUAN HASSAN BIN NAM (Dilantik)
- „ TUAN HAJI HUSSEIN BIN AHMAD (Dilantik)
- „ TUAN HAJI IBRAHIM BIN HAJI UJANG (Negeri Sembilan)
- „ TUAN IBRAHIM BIN SALLEH, A.M.N., P.J.K. (Dilantik)
- „ DATUK ISHAK BIN ABDUL RAHMAN, D.S.P.N., A.M.N., P.J.K.
(Pulau Pinang)

- Yang Berhormat TUAN JAAFAR BIN HARUN (Dilantik)
- ” DATUK JAMES BERNARD WILLIE, P.G.D.K. (Sabah)
- ” PUAN SRI JANAKI ATHI NAHAPPAN, A.M.N., P.J.K. (Dilantik)
- ” TUAN R. M. JASNI, B.K. (Dilantik)
- ” DATO KAMARUZAMAN BIN AHMAD (Dilantik)
- ” TUAN KEE YONG WEE (Wilayah Persekutuan)
- ” TUAN KENNETH KENYAN ANAK TEMENGGONG KOH, K.M.N., J.B.S. (Sarawak)
- ” DATO KHOO KAY POR, D.M.P.N., J.M.N., J.P. (Pulau Pinang)
- ” TUAN KUAN PENG SOON @ KUAN PENG CHING (Perak)
- ” TUAN K. KUMARAN, K.M.N., P.M.P., P.P.T., J.P. (Dilantik)
- ” TUAN HAJI LATIP BIN HAJI DRIS, P.B.S. (Dilantik)
- ” TUAN LIM KEAN SIEW (Dilantik)
- ” CIK LIM SEAN LEAN @ LIM HIANG NAI, K.M.N. (Dilantik)
- ” DATUK LOH FOOK YEN, D.S.I.J., P.P.N., P.I.S. (Dilantik)
- ” TUAN LOO SWEE MOK, A.M.N., P.P.N. (Pahang)
- ” TUAN HAJI MOHAMED BIN YAHYA, P.I.S., B.S.I., A.M.N. (Johor)
- ” DATUK HAJI MOHD. DIN BIN JAAFAR, P.G.D.K., A.D.K., B.K. (Dilantik)
- ” TUAN HAJI MOHD. NOOR BIN HAJI ABDULLAH (Kelantan)
- ” TUAN MOHD. NOOR BIN BEDAH, P.J.K., P.J.B. (Perlis)
- ” TUAN MOHD. YUSOFF BIN KASSIM (Perak)
- ” TUAN MOHD. YUSOFF @ YUSOF HAJI MD. NOR (Kelantan)
- ” TUAN NASIR BIN HAJI MANAP, A.M.N., P.J.K. (Melaka)
- ” PUAN NEN ABIDAH BINTI ABDULLAH, A.M.N., P.P.N., P.J.K. (Dilantik)
- ” TUAN NG AH POI, P.P.N., J.P. (Melaka)
- ” TUAN NYANAPANDITHAN (Selangor)
- ” TUAN PARAMJIT SINGH (Dilantik)
- ” DATO G. PASAMANICKAM, S.P.M.J., D.P.M.J., D.S.I.J., P.I.S., B.S.I., J.S.M., A.M.N., J.P. (Dilantik)
- ” PUAN ROKIAH @ MAIMUN BINTI ZAINUDDIN, A.M.N., P.J.K. (Dilantik)
- ” TUAN SALLEH BIN KASSIM, A.M.T., A.M.N., P.J.K. (Terengganu)
- ” TAN SRI C. SELVARAJAH, P.S.M. (Dilantik)
- ” TUAN HAJI SHAHAROM BIN HAJI MAASOM, A.M.N., P.J.K. (Dilantik)
- ” TUAN STEPHEN TIMOTHY WAN ULLOK (Dilantik)
- ” TUAN TAN CHANG SOONG, A.M.N. (Dilantik)
- ” TUAN TAY CHEE KING, K.M.N., B.S.I., P.I.S., A.M.N., J.P. (Johor)
- ” TUAN D. P. VIJANDRAN (Dilantik)
- ” TUAN WONG YAU KET (Sabah)
- ” DATO' HAJI ZAKARIA BIN HAJI YAHYA (Selangor)

DEWAN NEGARA

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Setiausaha Dewan Negara: Haji Ahmad Hasmuni bin Haji Hussein

Penolong Setiausaha: Ghazali bin Haji Abdul Hamid

Penolong Setiausaha: Abdullah bin Abdul Wahab

BAHAGIAN PENYATA RASMI PARLIMEN

Penyunting Kanan: Yahya Manap

Penyunting: P.B. Menon

Penyunting: Haji Osman bin Sidik

Pemberita-pemberita:

N. Ramaswamy

Louis Yeoh Sim Ngoh

Haji Abdul Rahman bin Haji Abu Samah

Suhor bin Husin

Amran bin Ahmad

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusof

Juliah binti Awam

Supiah binti Dewak

Ismail bin Hassan

Shamsiah binti Mohd. Yusof

Hajjah Kalsom binti Ghazali

Mohamed bin Osman

Norishah binti Mohd. Thani

BENTARA MESYUARAT

Mejar (B) Haji Ahmad bin Buntu

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang Dipertua, seperti mana yang kita semua sedia maklum Kerajaan mengamalkan sikap liberal, sikap terbuka dan komik-komik yang dicetak dalam negara kita ini yang memberi gambaran terhadap pemimpin-pemimpin kita dengan secara yang tidak begitu serius dan tidak lucu, saya percaya diterima oleh umum sebagai satu galakan, sebagai satu hiburan dan jika terdapat komik-komik yang menyentuh peribadi pemimpin kita dengan cara yang begitu serius kita akan ambil tindakan.

Tuan K. Kumaran: Soalan tambahan. Saya ingin tahu daripada Timbalan Menteri nama-nama buku komik yang diharamkan yang mempunyai kandungan-kandungan kefahaman komunis dan juga penerbit-penerbit buku dan juga pencetak-pencetak.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang Dipertua, untuk menjawab soalan Yang Berhormat dengan tepat saya mohon izin untuk mendapatkan notis. Tetapi untuk makluman Ahli-ahli Yang Berhormat sekalian, 10 komik yang dimaksudkan itu telahpun disebarkan dengan cara yang luas tajuk-tajuk mereka kepada semua pembekal-pembekal di seluruh negara tetapi malangnya terdapat komik-komik yang telah diharamkan itu dikeluarkan juga dengan mengguna tajuk-tajuk lain dan ada pula yang menggunakan mukasurat ataupun mukabuku yang lain. Jadi, saya merayulah kepada Ahli-ahli Yang Berhormat sekalian jika terjumpa komik-komik ini yang berasa tidak puas hati berhubunglah kepada pihak Kementerian Dalam Negeri agar kita boleh mengambil tindakan yang secepat mungkin.

KONTRAKTOR MALAYSIA DI LUAR NEGERI — PELAKSANAAN PROJEK

5. Tuan K. Kumaran minta Perdana Menteri menyatakan projek-projek

yang dilaksanakan oleh kontraktor-kontraktor Malaysia di luar negeri dan kejayaan mereka setakat ini dan apakah insentif yang diberi kepada kontraktor-kontraktor yang melaksanakan projek-projek di luar negeri dan nyatakan sama ada Kerajaan akan terus menggalak kontraktor-kontraktor Malaysia melaksanakan projek di luar negeri terutama sekali di negara-negara yang belum membangun (under developed).

Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Dato' Mohamed Khalil bin Yaakob): Tuan Yang Dipertua, projek-projek yang dilaksanakan oleh kontraktor-kontraktor Malaysia di luar negeri adalah merupakan pembinaan bangunan seperti hotel, bangunan kediaman, muzium, masjid, ampangan dan lapangan terbang.

Kontraktor-kontraktor yang berjaya mendapat kontrak-kontrak di luar negeri adalah dengan inisiatif masing-masing dan Kerajaan sentiasa menggalakkan mereka untuk mendapatkan kontrak-kontrak di luar negeri.

Tuan Haji Abdul Razak bin Haji Abu Samah: Soalan tambahan. Di sini saya ingin bertanya kepada Yang Berhormat Menteri kontraktor-kontraktor kita yang pergi ke luar Malaysia itu di negeri manakah mereka mendapat kerja-kerja ini.

Dato' Mohamed Khalil bin Yaakob: Tuan Yang Dipertua, di Brunei, Singapura projek hotel. Saudi Arabia projek hotel. Sri Lanka, Saudi Arabia, Australia projek apartment dan juga Sydney Museum. Di Singapura reservoir. Di Maldives sebuah masjid. Di negeri China hotel dan juga apartment. Di Singapura hotel dan juga kerja-kerja di Changi Airport. Di Singapura juga hotel, bangunan pejabat, condominium, bangunan-bangunan perniagaan dan juga sebuah dam. Di Abu Dhabi gas-turbine power station. Di Saudi Arabia juga building dan sebuah kuil. Brunei building compressor, housing cooling

tower. Di Hong Kong aircraft hanger. Di Venezuela sebuah pier. Bahrain sebuah jeti. Di Indonesia sebuah jeti. Ini sebagai contoh-contohnya.

INSPEKTOR POLIS BAGI ORANG-ORANG ASLI

6. **Tuan Hassan bin Nam** minta Menteri Dalam Negeri menyatakan setakat ini berapa ramai Orang Asli yang berjawatan pangkat pegawai (Inspector) ke atas di dalam kedua-dua Batalion Pasukan Polis Hutan (Senoi Praaq).

Timbalan Menteri Dalam Negeri (Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad): Tuan Yang Dipertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, setakat ini didapati 11 orang anggota Orang Asli yang berpangkat Inspektor ke atas dalam kedua-dua Batalion Pasukan Polis Hutan (Senoi Praaq) iaitu seramai seorang Penolong Penguasa Polis, 5 orang Inspektor dan 2 orang Pembantu Inspektor dalam Batalion Ke 19 Pasukan Polis Hutan dan seramai 3 orang Inspektor dalam Batalion ke 20 Pasukan Polis Hutan.

PERSIDANGAN KETUA-KETUA JABATAN AGAMA ISLAM MALAYSIA

7. **Tuan Jaafar bin Harun** minta Perdana Menteri menyatakan keputusan yang telah dicapai hasil dari Persidangan Ketua-ketua Jabatan Ugama Islam Malaysia yang diadakan pada tiap-tiap tahun dan semenjak bila mesyuarat itu diadakan.

Dato Mohamed Khalil bin Yaakob: Tuan Yang Dipertua, Persidangan Ketua-ketua Jabatan Agama Islam Malaysia buat pertama kalinya telah diadakan pada 22hb Mei, 1975. Sehingga bulan Oktober, 1984 sebanyak 26 persidangan telah diadakan dan sebanyak 139 kertas-kertas kerja telah dibincangkan khususnya dalam perkara perhubung dengan penyelarasan pentadbiran hal ehwal agama Islam

antara negeri-negeri sudah membincangkan perkara-perkara yang berhubung dengan umat dan agama Islam. Di antara hasil-hasil dari persidangan ini banyak hal-hal berhubung dengan pentadbiran antara Jabatan, Majlis Agama Islam Negeri-negeri telah dapat diselaras dan diseragamkan. Di antaranya adalah seperti berikut:

Menubuhkan Jawatankuasa Pemandu Pentadbiran Zakat dan ahli-ahlinya terdiri daripada wakil Jabatan dan Majlis Agama Islam Negeri-negeri di Malaysia. Jawatankuasa ini ditugaskan untuk menyelaras dan menyeragamkan pengurusan dan pentadbiran zakat harta, wang dan fitrah.

Mencadang penubuhan Maktab Perguruan Islam di Petaling Jaya dan juga mencadangkan bulan dakwah se Malaysia dan juga peraturan-peraturan mengenai masuk Islam.

MAHKAMAH BURUH

8. **Puan Nen Abidah binti Haji Abdullah** minta Menteri Buruh menyatakan bahawa sejak tertubuhnya Mahkamah Buruh atau Tribunal Buruh:—

- (a) jenis kes yang dibicarakan dan jumlah kes yang terdapat pada tiap-tiap bulan;
- (b) sama ada Kementerian memberi bantuan guaman yang membawa kes mereka ke Tribunal itu;
- (c) siapa yang bertindak sebagai Hakim di dalam kes tersebut; dan
- (d) taraf Mahkamah Buruh sama ada ini boleh dirayu ke Mahkamah Tinggi oleh pekerja-pekerja yang berkenaan.

Timbalan Menteri Buruh (Datuk William Lye Chee Hien): Tuan Yang Dipertua, pertanyaan Ahli Yang Berhormat mengenai Mahkamah Buruh atau Tribunal Buruh itu adalah tidak begitu jelas oleh kerana terdapat dua jenis Mahkamah di bawah Kementerian

saya iaitu Mahkamah Buruh yang ditubuhkan di bawah Akta Kerja 1955 dan Mahkamah Perusahaan yang ditubuhkan di bawah Akta Perhubungan Perusahaan 1967. Walau bagaimanapun, saya menganggap pertanyaan Ahli Yang Berhormat itu lebih berkaitan dengan Mahkamah Buruh di bawah Akta Kerja 1955 dan akan memberi jawapan selaras dengan itu.

Tuan Yang Dipertua, bagi menjawab

- (a) Di bawah Akta Kerja 1955, pekerja-pekerja yang merasa bahawa mereka tidak diberi apa yang seharusnya mereka menerima di bawah kontrak perkhidmatan atau di bawah peruntukan-peruntukan Akta Kerja, 1955 boleh membuat aduan kepada Jabatan Buruh. Aduan-aduan itu akan dibawa ke Mahkamah Buruh dan akan didengar oleh Pegawai Pembicaraan di hadapan majikan/pekerja dan saksi-saksi mereka. Keputusan-keputusan yang dibuat di Mahkamah itu adalah terikat (binding) ke atas kedua-dua pihak yang berkenaan.

Secara ringkasnya jenis kes yang dikendalikan oleh Mahkamah Buruh meliputi aduan-aduan yang melibatkan tuntutan-tuntutan daripada pihak pekerja seperti gaji yang tidak dibayar, faedah-faedah yang tidak diberi, gantirugi yang tidak dibayar, faedah-faedah bersalin yang tidak diberi dan faedah-faedah penamatan dan rentikerja sentara yang tidak dibayar. Bilangan kes yang telah dibicarakan pada tahun 1981, 1982 dan 1983 adalah seperti berikut:—

Tahun	Bilangan
1981	1,570
1982	1,898
1983	1,993

- (b) Pegawai-pegawai di bawah Jabatan Buruh memang sentiasa memberi nasihat dan bantuan kepada pekerja-pekerja khususnya mengenai cara-cara menuntut bayaran-bayaran dan faedah-faedah yang boleh mereka tuntutan dan juga membantu mereka mendaftarkan aduan-aduan.
- (c) Pegawai-pegawai Buruh adalah diberi kuasa di bawah Akta Kerja 1955 untuk mempengerusikan pembicaraan kes-kes buruh sebagai Pegawai Pembicara. Selepas pihak-pihak yang terlibat diberi peluang untuk mengemukakan kes mereka, Pegawai Pembicara memberi keputusannya yang mana adalah terikat (binding).
- (d) Semua keputusan yang diberi oleh Pegawai-pegawai Buruh yang bertindak sebagai Pegawai-pegawai Pembicara dalam sesuatu kes buruh perlulah dipatuhi dengan sepenuhnya. Mana-mana pihak yang tidak puas hati dengan keputusan Pegawai Pembicara boleh membuat rayuan kepada Mahkamah Tinggi.

Tuan Haji Abdul Razak bin Haji Abu Samah: Soalan tambahan. Saya ingin bertanya kepada Yang Berhormat perhubungan dengan buruh ini memanglah suatu masalah kerana mereka mendapat pendapatan kecil. Saya ingin bertanya di sini, ada buruh-buruh yang telah dibuang kerja dan sebagainya telah mengadu ke mahkamah dan juga apa hasilnya? Apa yang saya dapat tahu begitu lama untuk menunggu. Oleh itu, saya ingin bertanya berapa lamakah yang dihadkan untuk mahkamah ini supaya kes-kes itu boleh selesai, kerana selalunya sampai bertahun-tahun kes ini sehinggakan ternanti-nanti oleh pekerja-pekerja yang berkenaan?

Datuk William Lye Chee Hien: Tuan Yang Dipertua, saya tidak bersetuju

dengan apa yang dikatakan oleh Yang Berhormat itu. Biasanya kes-kes yang mengadu kepada Jabatan Buruh dapat diselesaikan dalam 1 hingga 3 bulan. Ada juga kes-kes yang lebih susah dan mengambil masa yang lebih lama sedikit tetapi saya sendiri tidak ada apa-apa pengalaman ada kes yang sampai 3 tahun. Saya harap jikalau Yang Berhormat itu ada kes seperti itu sila sampaikan kepada saya dan saya boleh siasat kes itu.

ANGGOTA TENTERA MENYOKONG PARTI PEMBANGKANG

9. Tuan Haji Shaharom bin Haji Maasom minta Menteri Pertahanan menyatakan, berdasarkan kepada ucapan Y.A.B. Perdana Menteri pada 13hb September, 1984 sama ada benar bahawa ada para Pegawai Tinggi dan Rendah Angkatan Bersenjata yang menyokong Parti Pembangkang; jika benar nyatakan Parti mana yang mereka sokong dan nyatakan juga tindakan yang telah dan akan terus diambil untuk menentukan kekecualian ahli angkatan bersenjata kita di dalam urusan politik negara.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang Dipertua, Kementerian Pertahanan tidak sedar tentang terdapatnya anggota-anggota tentera yang menyokong parti-parti Pembangkang di negara ini. Walau bagaimanapun, untuk makluman Ahli Yang Berhormat dalam hal-hal berpolitik anggota tentera adalah terikat dengan peraturan-peraturan yang sedia ada melalui peraturan yang ditetapkan dalam Perintah Majlis Angkatan Tentera 3/1972. Perintah tersebut adalah untuk menjamin seseorang anggota tentera mesti mempunyai pendirian berkecuali dalam urusan politik negara. Oleh itu, sekiranya didapati berlaku pelanggaran mana-mana peraturan yang telah ditetapkan Kerajaan adalah tidak teragak-agak untuk mengambil tindakan sewajarnya kepada mereka yang terlibat.

TOL DI BULATAN KEPONG

10. Dato' Haji Zakaria bin Haji Yahya minta Kerjaraya menyatakan bilakah kerja-kerja mengubah sistem lalulintas di Bulatan Kepong itu akan dimulakan dan sama ada rancangan beliau mengenakan bayaran tol di kawasan itu kelak akan diteruskan.

Menteri Kerjaraya (Dato' S. Samy Vellu): Tuan Yang Dipertua pada masa sekarang kerja-kerja rekabentuk membina persimpangan bertingkat di Bulatan Kepong sedang dijalankan oleh pihak kontraktor yang telah dipilih untuk menjalankan projek tersebut. Adalah dijangka kerja-kerja pembinaan akan dapat dimulakan pada awal tahun 1985. Oleh kerana projek ini adalah satu projek yang dilaksanakan di bawah konsep penswastan, maka bayaran tol akan dikenakan di persimpangan ini.

Tuan Haji Abdul Razak bin Haji Abu Samah: Soalan tambahan, Tuan Yang Dipertua. Ini soal Bulatan Kepong akan dibuat, saya ingin bertanya pula bagaimana bulatan di Jalan Cheras, Batu 3½ kerana di situ juga kesesakan lalulintas begitu banyak tiap-tiap hari. Adakah rancangan juga akan dibuat di bulatan tersebut?

Dato' S. Samy Vellu: Tuan Yang Dipertua, bulatan di Jalan Cheras itu dalam kuasa Datuk Bandar. Saya dapat tahu daripada perbincangan yang telah berlaku dalam Kementerian saya, ini akan dilaksanakan oleh Dewan Bandaraya, bukan Kementerian Kerjaraya.

Dato' Haji Kamaruzzaman bin Ahmad: Soalan tambahan, adakah Yang Berhormat Menteri yang berkenaan sedar jalan-jalan JKR yang telah siap dibuat tidak selang sebulan dikorek balik? Ini boleh dikatakan banyak berlaku, terutamanya di jalan pekan-pekan Kelang dan ada juga berlaku di jalan-jalan besar. Apakala ditutup oleh JKR, datang lagi satu, korek lagi, JKR tutup lagi. Jadi soalan saya, adakah

Yang Berhormat Menteri yang berkenaan, sebelum jalan-jalan ini dibuat, dirundingkan terlebih dahulu dengan LLN, Telekom supaya sesuatu kerja yang dibuat itu dapat dilaksanakan dengan sempurna? Inilah juga yang mendatangkan kerugian besar kepada Kerajaan dan juga wang rakyat. Walaupun soalan ini tidak ada kaitannya rasa saya di dalam soalan asal, saya berharap janganlah pula berkehendakkan notis (*Ketawa*). Oleh itu soalan saya, adakah Yang Berhormat Menteri merundingkan terlebih dahulu dengan pihak-pihak yang berkenaan? Sekian.

Dato' S. Samy Vellu: Tuan Yang Dipertua, walau bagaimanapun kali inilah kali yang pertama Ahli Yang Berhormat itu timbulkan soalan tambahan kepada saya, saya suka menjawab iaitu ada juga satu rundingan di antara agensi-agensi Kerajaan berkenaan masalah-masalah yang ditimbulkan oleh Ahli Yang Berhormat. Saya harap dalam tempoh satu masa akan datang kita tidak akan mempunyai masalah seperti itu.

Dato' Haji Zakaria bin Haji Yahya: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Saya mengucapkan terima kasih kepada penjelasan Yang Berhormat Menteri dan bolehlah setiap pengguna jalan itu berasa lega kerana hendak dibuat jambatan bertingkat-tingkat. Saya mohon penjelasan, tujuan mengubah sistem lalulintas di Bulantan Jalan Kepong itu ialah bertujuan untuk mengurangkan kesesakan. Soalan saya, apakah dengan mengenakan bayaran tol itu boleh mencapai matlamat kita?

Dato' S. Samy Vellu: Tuan Yang Dipertua, dengan polisi Kerajaan dan juga masalah-masalah yang dihadapi oleh Kerajaan untuk menjalankan projek-projek seperti apa yang saya katakan tadi, Kerajaan dan juga Jemaah Menteri telah mengambil keputusan untuk mengenakan tol di persimpangan itu.

PENERBITAN AKHBAR/MAJALAH BERBENTUK HASUTAN

11. Puan Hasanah binti Mohd. Kassim minta Menteri Dalam Negeri menyatakan sejauh mana Kementerian telah bertindak ke atas pengeluar/pengedar majalah-majalah atau akhbar harian dan mingguan yang bertindak hiburan dan hasutan yang boleh meruntuhkan akhlak, merosakkan aqidah dan menyebabkan perpecahan masyarakat dalam negara ini.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang Dipertua, Kementerian Dalam Negeri sentiasa mengawasi pengeluaran setiap penerbitan termasuk akhbar-akhbar sama ada bentuk harian, mingguan dan sebagainya yang diterbitkan di negara ini. Sekiranya terdapat mana-mana majalah atau suratkhbar yang menyiarkan apa-apa rujukan, artikel, gambar, lukisan yang bercorak hasutan, lucuk atau yang prasangka kepada keselamatan negara, ketenteraman awam atau kemurniaan akhlak rakyat Malaysia, maka tindakan sewajarnya diambil ke atas penerbit atau pemegang permit penerbitan yang berkenaan mengikut kuatkuasa Akta Mesin Cetak dan Penerbitan, 1984.

Di antara tindakan-tindakan yang boleh diambil ke atas penerbit atau pemegang permit penerbitan majalah dan akhbar-akhbar yang terlibat dalam kegiatan yang dimaksudkan itu, termasuklah memberi amaran secara lisan dan bertulis dan disertakan pula dengan penggantungan permit penerbitan sewajarnya. Sekiranya kesalahan yang mereka lakukan itu serius, Kementerian Dalam Negeri boleh membatalkan permit penerbitan mereka.

Semua penerbitan yang diterbitkan, sama ada di dalam negeri atau di luar negeri, akan diharamkan oleh Kerajaan di bawah Akta Mesin Cetak dan Penerbitan, 1984 sekiranya ianya mengandungi bahan-bahan yang tidak

diingini sebagaimana yang ditetapkan oleh Seksyen 7 Akta tersebut. Manamana pihak yang menerbit, mengedar, menjual, memiliki, menyimpan penerbitan yang diharamkan itu boleh diambil tindakan undang-undang di bawah Akta yang sama.

Tuan Yang Dipertua: Yang Berhormat Tuan Kee Yong Wee.

Tuan Haji Abdul Razak bin Haji Abu Samah: Tuan Yang Dipertua, dengan izin, soalan No. 12.

KOLEJ TUNKU ABDUL RAHMAN (TAR) — PERUNTUKAN

12. Tuan Haji Abdul Razak bin Haji Abu Samah (di bawah S.O. 23(2)) minta Menteri Pelajaran menyatakan:—

- (a) sama ada beliau sedar TAR (Tunku Abdul Rahman College) sedang mengalami masalah kewangan, jika sedar, nyatakan langkah-langkah yang perlu diambil, untuk menyelesaikan masalah tersebut;
- (b) sebab-sebab mengapa peruntukan Kerajaan kepada TAR dikurangkan, dan
- (c) sama ada peruntukan Kementerian kepada lain-lain maktab di negara kita juga dikurangkan oleh kerana kemerosotan ekonomi negara kita.

Datin Paduka Chow Poh Kheng: Tuan Yang Dipertua, bantuan kewangan Kerajaan kepada Kolej Tunku Abdul Rahman tergolong kepada dua jenis:—

- (a) Perbelanjaan mengurus tahunan;
- (b) Perbelanjaan pembangunan.

Mengikut makluman yang ada di Kementerian Pelajaran, peruntukan Kerajaan ini adalah mencukupi.

Untuk menjawab bahagian (b) soalan Yang Berhormat, saya ingin menyatakan bahawa peruntukan Kerajaan kepada

Kolej Tunku Abdul Rahman tidak dikurangkan. Bagi tahun 1984, peruntukan yang diberi adalah sebanyak \$5,120,000 dan bagi tahun 1985 peruntukan yang diberi dianggarkan sebanyak \$5,500,010.

Jawapan kepada (c) peruntukan Kementerian kepada lain-lain maktab juga tidak dikurangkan walaupun negara menghadapi kemerosotan ekonomi. Ini boleh diperhatikan daripada jumlah peruntukan daripada tahun-tahun 1981 hingga 1985 seperti berikut:—

Tahun	Peruntukan
1981	\$ 88,690,200
1982	\$ 97,652,882
1983	\$117,054,426
1984	\$133,453,900
1985	\$142,337,300

DOA DI MAJLIS-MAJLIS RASMI

13. Tuan Haji Abdul Razak bin Haji Abu Samah minta Perdana Menteri menyatakan sama ada hadirin bukan Islam di majlis-majlis rasmi termasuk juga bagi Ahli-ahli Parlimen pada tiap-tiap hari permulaan persidangan, diminta menadah tangan apabila doa dibacakan sebagai tanda mereka juga meminta kepada yang sama.

Dato' Mohamed Khalil bin Yaakob: Tuan Yang Dipertua, orang-orang bukan Islam tidak diminta menadah tangan apabila doa sedang dibacakan di dalam sebarang majlis-majlis rasmi yang diadakan termasuk pada tiap-tiap hari permulaan Parlimen, tetapi mereka hendaklah menghormati orang-orang Islam yang sedang berdoa dan tidak berbuat sesuatu yang boleh mengganggu keadaan tersebut.

Tuan D.P. Vijandran: Tuan Yang Dipertua, adakah benar bahawa askar-askar yang bukan Muslim dalam Pasukan Tentera diarah menadah tangan apabila doa dibacakan?

Dato' Mohamed Khalil bin Yaakob: Sebenarnya menadah tangan ini dari segi hukumnya adalah sunat. Jadi orang-orang bukan Islam pun boleh, malah ada baiknya menadah tangan semasa orang-orang Islam sedang berdoa kerana bersama-sama meminta kepada Tuhan Yang Maha Esa.

HUTANG KERAJAAN PERSEKUTUAN

14. Tuan Mohd. Yusoff bin Kassim minta Menteri Kewangan menyatakan jumlah hutang negara setakat ini dan jumlah untuk membayar faedahnya tiap-tiap tahun.

Timbalan Menteri Kewangan (Dato Sabbaruddin Chik): Tuan Yang Dipertua, sehingga 1hb Oktober, 1984 jumlah hutang Kerajaan Persekutuan ialah sebanyak \$54.6 ribu juta yang terdiri daripada \$19.2 ribu juta hutang dari sumber-sumber luar negeri dan \$35.4 ribu juta hutang dari sumber-sumber dalam negeri.

Jumlah faedah yang dibayar tiap-tiap tahun bergantung kepada kedudukan pinjaman dari masa ke semasa. Walau bagaimanapun, anggaran bayaran faedah tiap-tiap tahun secara purata sehingga 1990 adalah sebanyak \$1.6 ribu juta setahun bagi pinjaman-pinjaman dari luar negeri dan \$2.3 ribu juta setahun bagi pinjaman-pinjaman dari dalam negeri.

Pada tahun 1984, jumlah faedah bagi semua pinjaman-pinjaman luar negeri yang dijangka akan dibayar adalah berjumlah sebanyak \$2.2 ribu juta dan bagi pinjaman-pinjaman dalam negeri adalah sebanyak \$2.5 ribu juta.

Tuan Haji Abdul Razak bin Haji Abu Samah: Soalan tambahan. Saya ingin bertanya Yang Berhormat Timbalan Menteri, daripada hutang yang begitu banyak iaitu hutang di luar negeri yang berjumlah \$54.6 ribu juta, saya ingin bertanya di sini, negeri-negeri manakah

kita berhutang. Bolehkah Yang Berhormat nyatakan negeri-negeri yang kita berhutang?

Dato Sabbaruddin Chik: Tuan Yang Dipertua, seperti yang saya katakan tadi, bukannya semua hutang itu dari luar negeri. \$54.6 ribu juta itu jumlah. Dari luar negeri hanyalah \$19.2 ribu juta yang terdiri daripada beberapa punca dan saya akan sebutkan di sini. Sebenarnya hutang sejumlah itu \$1.276 ribu juta adalah datangnya daripada Bank Dunia, sebanyak \$877 juta daripada Bank Pembangunan Asia, daripada pinjaman pasaran, ini tidak dapat angka yang tepat kerana kita tidak mempunyai angka yang sebenar. Ini bergantung dari masa ke semasa pinjaman pasaran sama ada dari negeri Jepun ataupun melalui negara Eropah dan juga Amerika sebanyak \$13.3 ribu juta.

Selain daripada itu juga, kita meminjam daripada IDB (Islamic Development Bank) secara dua hala, \$2,431 juta dan juga pengeluaran dari IMF sebanyak \$703 juta. Kemudian itu ada kredit pembeli daripada pembekal-pembekal kita sebanyak \$633 juta. Ini menjadikan semuanya \$19.2 ribu juta.

Tuan Abdul Ghani bin Haji Othman: Sebentar tadi Yang Berhormat Timbalan Menteri telah mengatakan kita meminjam daripada luar negeri dan juga daripada dalam negeri. Beliau telah mengatakan bahawa kita pinjam daripada Pasaran Dunia, daripada IMF, daripada Asian Development Bank. Saya percaya kita pinjam menurut kadar faedah pasaran antarabangsa dan juga kadar faedah yang ditentukan oleh institusi-institusi tersebut dan kita telah dianggap sebagai sebuah negeri yang bukan lagi sedang membangun, maka kadarnya adalah pada kadar yang tinggi. Sungguhpun begitu, pinjaman kita daripada dalam negeri 70% daripadanya adalah dari Kumpulan Wang Simpanan Pekerja dan pada tahun 60an kita boleh katakan lebih daripada 90% adalah daripada sumber tersebut.

Soalan saya ialah, jika sekiranya kita sanggup meminjam dengan kadar yang tinggi daripada luar negeri, mengapakah kita terus menggunakan sumber yang terperangkap ini iaitu KWSP pada kadar yang rendah walhal pencarum-pencarum kepada KWSP adalah mereka daripada golongan yang tertinggi hinggalah kepada golongan yang pilih rendah. Saya mempersoalkan sejauh mana sumber terperangkap ini akan terus digunakan dan dibayar pada kadar yang rendah.

Dato Sabbaruddin Chik: Tuan Yang Dipertua, kita tidak memerangkap sesiapa. Soalannya KWSP sememangnya ditubuhkan bagi dua matlamat. Satu, bagi menjamin masa depan seseorang pekerja sewaktu dia sudah bersara, mereka yang tidak pencen. Selain daripada itu juga, ini merupakan satu sumber kewangan bagi pihak Kerajaan dan oleh sebab tiap-tiap caruman yang diberi oleh pekerja, peratusan tertentu juga diberi oleh majikan berkenaan, maka Kerajaan telah menetapkan bahawa wang ini sebahagian besarnya, pada ketika ini 70% hendaklah dipinjamkan kepada Kerajaan dan 30% digunakan untuk portfolio-portfolio lain. Maka oleh sebab adanya caruman daripada pekerja-pekerja dan juga daripada majikan-majikan maka telah dipersetujui supaya ini merupakan satu sumber yang tidak membawa inflasi kepada Kerajaan sewaktu digunakan wang ini untuk pembangunan.

Sebenarnya, kita bukan hendak meminjam dengan kadar yang tinggi dari luar negeri. Kalau boleh kita hendak pinjam dari luar negeri pun dengar kadar faedah yang rendah dan kalau boleh lagi, tiada faedah langsung kalau dapat, kita pun hendak, tetapi tidak ada upaya bagi kita meminjam dari luar negeri tanpa faedah ataupun dengan faedah yang rendah sedangkan dari segi pinjaman dengan EFP, ini kita boleh membuat pinjaman-pinjaman dengan kadar yang rendah, maka kita

akan teruslah berbuat demikian. Cuma saya hendak mengingatkan bahawa sewaktu bercakap tentang EPF, janganlah menganggap bahawa semua wang yang dipunyai atau pun dikreditkan kepada seseorang pekerja itu seolah-olah semua wang dia. Dia cuma mencarum 9% sahaja sedangkan majikannya mencarum sebanyak 11% hingga 14% tetapi itu tidak pernah diperkirakan oleh sesiapa, cuma seolah-olah hanya pekerja sahaja yang mencarumkan sumbangan kepada KWSP. Kalau dikirakan dua kali ganda, dapat $8\frac{1}{2}\%$, ertinya 17%. Ini lebih tinggi daripada mana-mana bank yang boleh beri dari segi kadar faedah.

Tuan Haji Abdul Jalil bin Abdul Rahman: Tuan Yang Dipertua, saya ingin bertanya kepada Timbalan Menteri berkenaan, bolehkah agaknya negara kita berhenti daripada meminjam dari luar negeri, sebab saya rasa negara kita ini mempunyai sumber alam yang banyak mendatangkan hasil. Baru-baru ini datang minyak pula, tiada negara yang lain saya agak macam negara kita Malaysia ini mempunyai sumber hasil yang banyak.

Dato Sabbaruddin Chik: Tuan Yang Dipertua, selagi kita boleh berhutang, baik kita berhutang. Mana ada orang yang tidak mahu berhutang kalau boleh. Hanya mereka yang orang tidak percaya sahaja yang tidak dapat berhutang, bukan tidak mahu, sebenarnya dia tidak dapat. Tetapi dalam membuat hutang, kita harus membuat hutang hanya setakat yang kita berupaya membayar sejajar dengan keupayaan kita mengeluarkan hasil, keupayaan kita untuk 'service the debts', dengan izin. Kita tidak akan berhenti berhutang, kita akan terus berhutang di dalam keupayaan kita membayar.

BANTUAN PROJEK BELIA PELADANG

15. Tuan Ahmad bin Othman minta Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan

menyatakan jumlah peruntukan kewangan yang disediakan oleh Kerajaan bagi Projek Belia Peladang kepada Persatuan-persatuan Belia pada tiap-tiap tahun dan nyatakan jumlah projek yang berjaya dan gagal dan di mana tempatnya.

Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Dato Mohamed Khalil bin Yaakob): Tuan Yang Dipertua, peruntukan bantuan yang disediakan bagi rancangan Belia Peladang kepada Persatuan Belia berjumlah \$14,576,021 sehingga tahun 1983. Pada tahun 1984 peruntukan Token \$10 sahaja disediakan.

<i>Tahun</i>	<i>Jumlah Peruntukan</i>
1976	\$ 286,000.00
1977	\$1,409,000.00
1978	\$3,000,000.00
1979	\$2,339,000.00
1980	\$2,747,000.00
1981	\$2,560,000.00
1982	\$1,165,013.00
1983	\$1,020,000.00

Projek yang berjaya hingga kini adalah sebanyak 853 dan yang tidak berjalan lagi ataupun yang sudah gagal ialah 2,027 projek.

LANTIKAN PEGAWAI DALAM JABATAN KERAJAAN — MENSEIMBANGKAN

16. Dato' G. Pasamanickam minta Perdana Menteri menyatakan sama ada Kerajaan bercadang mempelbagai dan mengseimbangkan jumlah kaum yang bekerja dalam tiap-tiap Jabatan Kerajaan supaya pentadbirannya tidak tergendala apabila menjelang musim-musim perayaan.

Dato Mohamed Khalil bin Yaakob: Tuan Yang Dipertua, Kerajaan belum mempunyai cadangan demikian seperti dalam soalan. Perlantikan pegawai-pegawai/kakitangan Kerajaan dalam Perkhidmatan Awam adalah berdasarkan kepada Perintah Am No. 9 Bab A — Perlantikan dan Kenaikan Pangkat

1973. Syarat-syarat perlantikan adalah dikuatkuasa kecuali bagi perkhidmatan-perkhidmatan yang dikenakan nisbah pengambilan.

Jadual cuti pegawai-pegawai/kakitangan adalah disediakan di musim-musim perayaan dengan berdasarkan semangat tolak ansur, kerjasama dan persefahaman di kalangan kaum di dalam perkhidmatan awam.

GURU BESAR WANITA

17. Puan Rokiah binti Zainuddin minta Menteri Pelajaran menyatakan jumlah sekolah rendah dan menengah yang mempunyai semua penuntut perempuan tetapi guru besar sekolah tersebut adalah seorang lelaki; dan tidakkah Kementerian Pelajaran bercadang untuk memberi peluang yang lebih kepada wanita menjawat jawatan guru besar.

Timbalan Menteri Pelajaran (Tuan Bujang bin Haji Ulis): Tuan Yang Dipertua, jumlah Sekolah Rendah dan Menengah yang mempunyai semua penuntut perempuan tetapi Guru Besar sekolah-sekolah tersebut adalah guru-guru lelaki adalah seperti berikut:

Sekolah Rendah — 2 buah sekolah;
Sekolah Menengah — 1 buah.

Sebenarnya, Kementerian Pelajaran memberi peluang yang sama kepada guru-guru lelaki ataupun perempuan dalam urusan kenaikan pangkat. Guru-guru Wanita yang sesuai dan berkebolehan akan dipertimbangkan untuk menjadi Guru Besar atau Penolong Kanan Guru Besar, bukan sahaja di sekolah-sekolah perempuan tetapi juga di sekolah-sekolah yang muridnya terdiri daripada murid lelaki dan perempuan.

NEGARA ARAB — USAHASAMA PERDAGANGAN

18. Tuan Fadzil bin Mahmood minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan usaha-usaha beliau bagi

mempertingkatkan dagangan Malaysia dengan negara-negara Arab dan sama ada beliau bercadang untuk mengadakan usahasama perdagangan dengan negara-negara Arab.

Dato' Sabbaruddin Chik: Tuan Yang Dipertua, saya minta izin menjawab bagi pihak Yang Berhormat Menteri Perdagangan dan Perindustrian.

Tuan Yang Dipertua, Kementerian Perdagangan dan Perindustrian adalah sentiasa berusaha untuk meningkatkan perdagangan Malaysia dengan negara-negara Arab. Di antara usaha-usaha tersebut ialah penghantaran rombongan perdagangan dan penyertaan di dalam pameran-pameran perdagangan di negara-negara Arab.

Semenjak tahun 1981 Kementerian telah menghantar 9 rombongan perdagangan ke negara-negara Asia Barat dan menyertai empat pameran perdagangan.

Langkah-langkah ini didapati berkesan bagi meningkatkan perdagangan di antara negara kita dengan negara-negara tersebut dan oleh itu Kementerian bercadang akan meneruskan usaha-usaha ini pada masa-masa akan datang.

Kementerian juga telah membuka tiga Pejabat perdagangan di negara-negara Arab dalam usaha meningkatkan perdagangan dengan negara-negara tersebut. Pejabat-pejabat tersebut ialah di Dubai, di Jeddah dan di Kuwait.

Pejabat-pejabat ini telah memainkan peranan yang berkesan di dalam usaha membantu peniaga-peniaga Malaysia untuk berurusan dengan peniaga-peniaga di sana dan juga memperkenalkan barang-barang Malaysia yang boleh diekspot ke negara-negara tersebut.

Tuan Yang Dipertua, selain daripada langkah-langkah di atas, Kementerian juga sentiasa mengambil peluang mengadakan perbincangan-perbincangan dengan negara-negara Arab bagi

mencari jalan ke arah membaiki lagi hubungan perdagangan yang sedia ada.

Perbincangan-perbincangan ini diadakan semasa lawatan-lawatan pemimpin negara-negara tersebut ke negara kita ataupun sebaliknya dan melalui mesyuarat-mesyuarat Jawatankuasa Bersama yang ditubuhkan di antara Malaysia dengan beberapa negara tersebut seperti Libya, Kuwait, Arab Saudi, Iraq dan Emirates Arab Bersatu.

Berhubung dengan usaha Kementerian memang menggalakkan pelabur-pelabur Arab supaya melabur di negara ini dengan mengadakan usaha sama dengan pengusaha-pengusaha tempatan. Sebagai usaha ke arah ini Lembaga Kemajuan Perindustrian Malaysia telah membuka pejabatnya di Bahrain.

Dato' Haji Mohd. Din bin Jaafar: Tuan Yang Dipertua, setakat ini berapa banyakkah pelaburan yang telah dibuat oleh negara-negara Arab dan juga usahasama negara-negara Arab dengan peniaga-peniaga kita di Malaysia. Kerana setahu saya yang rombongan perdagangan kita telah berkali-kali ke negara-negara Arab dengan memperkenalkan hasil-hasil negara kita yang patut diimport. Namun demikian, saya fikir Arab ini kebanyakan "Insya Allah" nya lebih kurang 100 kali satu pun tidak jadi (*Ketawa*). Jadi itulah saya ingin mahu tahu berapa banyak yang sudah Arab ini melabur di negara kita.

Dato' Sabbaruddin Chik: Tuan Yang Dipertua, setakat yang saya diberi tahu setidak-tidaknya ada sembilan projek-projek usahasama di antara Malaysia dengan negara-negara Arab. Barangkali Yang Berhormat berkenaan tidak menyangka projek-projek ini dengan negara Arab sebab tidak namanya dalam bahasa Arab agaknya:

- (1) Jomalina Palm Oil Estate — itu dengan negara Arab.
- (2) Qubah Sdn. Bhd.
- (3) Cafe Coil.

- (4) Kedah Cement — itu dengan negara Arab.
- (5) Agri Pro-Industries — dengan negara Arab.
- (6) Omar Abdul Kadar Al-Idrus — itu bunyi negara Arab (*Ketawa*).
- (7) Attas Sdn. Bhd.
- (8) Hussein Al-Soqkhlon — itu bunyi Arab.
- (9) Ternakan Marine Sdn. Bhd. — itu pun dengan Arab juga, iaitu dengan Jordan.

Ada sembilan.

Kemudian itu ada lagi projek-projek yang sedang diuruskan. United Plantation. Barangkali orang ingat ini Amerika agaknya ataupun dengan negara-negara lain. Ini sedang diuruskan dengan Kuwait.

- (1) Arab Steel Mill,
- (2) United Malayan Flour Mill,
- (3) Saudi Sabah Palm Oil
- (4) Corporation,
- (5) Sabah Flour & Feed Mill.

Ada lima yang sedang diuruskan.

Barangkali saya tidak ada, Tuan Yang Dipertua, maklumat yang terkemas kini. Barangkali ada setengah daripadanya telahpun diputuskan. Tetapi setakat ini, setakat yang saya diberitahu masih lagi dalam perbincangan. Ertinya sudah ada sembilan dan lima masih lagi dalam perbincangan.

Tuan Haji Abdul Razak bin Haji Abu Samah: Soalan tambahan. Tadi Yang Berhormat telah menyatakan ini dibidang usahasama yang besar. Saya ingin bertanya soal perdagangan antara Malaysia dengan Jeddah, Saudi Arabia. Oleh kerana kita pernah pergi Mekah dan seterusnya saya pun telah pergi tahun lalu 1983, apa yang saya tahu minyak masak iaitu asalnya daripada kelapa bali saya lihat dicap di tin itu buatan Singapura, nenas buatan Singapura, kicap buatan Singapura, kelapa kering buatan Singapura. Tidak ada nampak saya buatan Malaysia. Yang saya jumpa hanya cili sos "Aminah

Hassan" yang dibuat di Kelang itu sahaja dengan harga 4.00 Rial. Oleh itu bagaimanakah pedagang-pedagang yang dikatakan tadi kita telah berbincang dengan negara-negara Arab, adakah negara Arab ini tidak mahu beli?

Dato' Sabbaruddin Chik: Tuan Yang Dipertua, kita tidak dapat menahan mana-mana negara untuk berniaga dengan negeri Arab walaupun kita sedaya upaya cuba berniaga dengan negara Arab. Barangkali Singapura kalau sekiranya seperti yang dikatakan oleh Ahli Yang Berhormat tadi minyaknya dibuat di Singapura, mengikut tinnya itu barangkali betul. Dan tidak semestinya minyak kelapa yang dijual dari Singapura ke negeri itu dibuat datangnya dari Malaysia mungkin datang dari Philippines, itu kita tidak tahu. Yang kita tahu bahawa kita juga berniaga dengan mereka, dan saya bacakan di sini jumlah angka-angka perniagaan kita dengan negeri Arab, misalannya dalam tahun 1981 eksport kita ke negeri Arab \$140 juta.

Dalam tahun 1982 telah meningkat kepada \$165 juta.

Dalam tahun 1983 turun pula sedikit kepada \$148 juta.

Dalam tahun 1984 hanya 6 bulan sudah \$137 juta, ertinya perdagangan kita telah meningkat. Kita cuma berharap dengan menyertai rombongan-rombongan ini, dengan menyertai pameran-pameran di negara-negara tersebut, dengan adanya peniaga-peniaga kita lebih aggressive memperkenalkan barang-barang buatan kita, kita harap akan bertambah lebih lagi perniagaan dengan negara-negara tersebut.

Kepada negeri Arab keseluruhannya Tuan Yang Dipertua, dalam tahun 1983 sahaja kita telah menjual \$800 juta lebih dan kita membeli dari negara-negara berkenaan \$1,732 juta.

Dari segi imbalan pembayaran memang merugikan kita pada ketika ini.

PROJEK PERUMAHAN — KELULUSAN

19. Tuan Haji Abdul Jalil bin Abdul Rahman minta Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan menyatakan sama ada beliau sedar bahawa masih lagi pemaju perumahan terpaksa menunggu sangat lama kadangkala sampai tiga empat tahun untuk mendapatkan kelulusan sesuatu projek yang hendak diusahakan jika sedar, apakah langkah diambil bagi mengatasi hal ini.

Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan (Tuan S. Subramaniam): Tuan Yang Dipertua, saya sedar bahawa sebahagian pemaju-pemaju perumahan terpaksa menunggu lama untuk mendapat kelulusan atau keputusan terhadap sesuatu projek yang hendak diusahakan.

Masalah kelulusan sesuatu projek itu adalah di dua peringkat, iaitu di peringkat Pejabat Tanah dan di peringkat Pihak Berkuasa Tempatan. Di kedua-dua peringkat ini ada kemungkinan di mana pemaju perumahan tidak mengemukakan maklumat-maklumat yang sempurna dan sekiranya kedua-dua Pejabat Kerajaan di atas meminta penjelasan lanjut, pemaju mungkin mengambil masa yang agak lama.

Di peringkat Pejabat Daerah permohonan mestilah dihantar kepada EXCO Kerajaan Negeri untuk kelulusan. Kelulusan EXCO Negeri akan hanya diberi setelah segala kehendak Negeri dari segi rancangan-rancangan yang sedia ada diselesaikan termasuklah keperluan infrastruktur dan kemudahan awam. Ini memerlukan rujukan kepada beberapa Jabatan Teknikal seperti Jabatan Kerja Raya, Jabatan Telekom, Jabatan Kesihatan dan sebagainya.

Di peringkat Pihak Berkuasa Tempatan pula, ada dua peringkat kelulusan yang terlibat, satu darinya ialah kelulusan pelan bangunan dan satu lagi ialah kelulusan pelan tatatur. Mengenai kelulusan pelan tatatur,

kehendak rekabentuk bagi 'landscaping', kejuruteraan, akitek, bomba dan sebagainya perlu dikaji. Kadang-kadang pemaju tidak mengemukakan maklumat-maklumat yang lengkap dan ini boleh menjejaskan proses kelulusan permohonan.

Walau bagaimanapun, masalah kelewatan meluluskan satu-satu projek itu sentiasa dalam perhatian Kerajaan. Satu daripada langkah untuk mengatasinya ialah arahan Kerajaan Persekutuan kepada Kerajaan Negeri supaya keputusan permohonan tukar syarat kegunaan tanah dan pecah sempadan dipertimbangkan dalam tempoh tiga bulan selepas tarikh permohonan. Tindakan ini adalah selaras dengan arahan Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri dalam Mesyuarat Majlis Tanah Negara.

Selain daripada itu, Kementerian saya sedang berunding dengan Kerajaan Negeri untuk memperkenalkan pelan-pelan setara bagi rumah kos rendah dan rumah kos sederhana. Pelan-pelan setara ini melibatkan pelan bangunan yang boleh digunakan oleh pemaju-pemaju swasta sebagai panduan. Dengan adanya pelan-pelan setara ini akan mempercepatkan lagi proses kelulusan pelan di peringkat penguasa tempatan.

Tuan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, waktu sudah cukup.

(Masa untuk Pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan bagi Pertanyaan No. 20 hingga 31 adalah diberi di bawah ini).

PEKERJA MAHIR DI PROTON SAGA

20. Puan Hajjah Hafsah binti Osman minta Perdana Menteri menyatakan:—

- (a) Jumlah pekerja-pekerja mahir yang bakal bekerja di kilang Perusahaan Kereta Nasional 'PROTON SAGA' mengikut kategori profesion, dan

- (b) Berapa ramai pekerja-pekerja profesional dari Jepun atau lain-lain negara (jika ada) sedang/akan bekerja di kilang tersebut, dan sama ada mereka itu akan diambil untuk bekerja dan memberi latihan sambil bekerja kepada rakyat Malaysia yang bekerja di kilang tersebut.

Datuk Dr James P. Ongkili:

- (a) Jumlah pekerja mahir yang akan bekerja di kilang 'PROTON' sehingga Jun, 1986 adalah seramai 1,447 orang mengikut bidang di bawah:

Forman	—	59
<i>Pekerja Mahir</i>		
'Stamping'	—	163
Kimpalan	—	270
Mengecat	—	196
"Trim & Final"	—	389
Kawalan Mutu	—	82
Penyenggaraan Kilang	—	78
Kawalan Pengeluaran	—	<u>210</u>
Jumlah:		<u>1,447</u>

- (b) Seramai 26 orang kakitangan profesyenal peringkat pengurusan dari Jepun telah dan akan bertugas di PROTON mengikut 'Perjanjian Kakitangan' antara PROTON dengan Mitsubishi Motors Corporation dan Mitsubishi Corporation. Mereka dikehendaki berkhidmat serta melatih kakitangan PROTON selama dua tahun.

Selain dari itu, pihak Mitsubishi juga telah menghantar 28 orang kakitangan di bawah Perjanjian Bantuan Teknikal. Mereka merupakan pengajar yang ditugaskan untuk melatih pekerja-pekerja tempatan dalam berbagai bidang kemahiran pengeluaran otomobil.

KOMPLEKS DAYABUMI

21. Tuan Mohd. Yusof bin Kassim minta Perdana Menteri menyatakan

sama ada benar bahawa Bangunan Dayabumi telah dijual kepada Petronas dan jika benar nyatakan keuntungan yang didapati daripada jualan tersebut dan juga menyatakan mengapa beliau tidak menyewakan bangunan itu kepada Jabatan Perkhidmatan Awam yang sekarang menyewa di Bangunan Bernama di Jalan Pekeliling.

Dato Mohamed Khalil bin Yaakob:

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Komplek Dayabumi belum lagi dijual kepada Petronas. Walau bagaimanapun pihak UDA ada membuat perbincangan dengan pihak Petronas mengenai penjualan Kompleks Dayabumi ini.

Pada mulanya pihak Petronas, Kementerian Pelajaran, Kementerian Kesihatan, Jabatan Perkhidmatan Awam, Kementerian Perusahaan Utama, Kementerian Pertahanan, Kementerian Kewangan, Suruhanjaya Pilihan Raya Malaysia, Lembaga Perindustrian Kayu Malaysia dan Lembaga Pelesenan Getah Malaysia telah membuat permohonan untuk menyewa ruang pejabat di Komplek Dayabumi. Akhirnya setelah pertimbangan yang halus dibuat, pihak Petronas telah ditawarkan untuk menyewa di Komplek Dayabumi memandangkan mereka memerlukan sebahagian besar daripada ruangan pejabat di Komplek Dayabumi (27 tingkat = 500,000 kaki persegi). Sementara itu, baki ruang pejabat tersebut telah disewakan kepada Kementerian Perusahaan Utama (3 tingkat = 21,000 kaki persegi) memandangkan Kementerian berkenaan mempunyai hubungan terus dengan aktiviti dagangan barangan utama negara di mana Pejabat KLCE dan KLCC adalah juga terletak di komplek yang sama. Oleh kerana ruang pejabat Dayabumi ini terhad maka permohonan dari Pejabat-pejabat Kerajaan yang lain termasuk Jabatan Perkhidmatan Awam telah tidak dapat dipenuhi.

JEMAAH HAJI MELALUI PENERBANGAN PELANCONGAN

22. Puan Nen Abidah binti Haji Abdullah minta Perdana Menteri menyatakan jumlah Jemaah Haji pada tahun ini yang pergi menunaikan Fardhu Haji dengan penerbangan pelancongan dan nyatakan juga sama ada Kerajaan berjaya mengenakan sekatan terhadap mereka yang membuat penerbangan pelancongan.

Dato Mohamed Khalil bin Yaakob: Jemaah Haji yang menunaikan Fardhu Haji tanpa melalui Tabung Haji tahun ini ialah seramai 1,270 orang, tetapi jumlah itu adalah termasuk rakyat serta penuntut Malaysia yang datang dari luar negeri seperti Eropah, Amerika dan negara-negara lain.

Dari jumlah 1,270 orang itu pula, terdapat hanya 726 orang sahaja yang telah menunaikan Fardhu Haji dari Malaysia dengan menggunakan khidmat penerbangan pelancongan dan jumlah itu adalah hanya 3% daripada jumlah Jemaah Haji tahun ini seramai 23,474 orang.

Oleh yang demikian, adalah nyata bahawa bilangan Jemaah Haji yang pergi dengan penerbangan pelancongan adalah kecil sahaja dan soal berjaya atau tidak Kerajaan menghadkan bilangan mereka adalah tidak timbul.

Dalam hubungan ini, suka saya menyatakan bahawa Kedutaan Besar di Raja Arab Saudi di Kuala Lumpur memberi kerjasamanya dalam hal ini dengan mengeluarkan Visa Haji hanya kepada Jemaah Haji yang pergi melalui Tabung Haji.

KUTIPAN TOL DI SENAI

23. Dato' G. Pasamanickam minta Menteri Kerja Raya menyatakan bila tol di Senai akan mula dilaksanakan.

Dato' S. Samy Vellu: Kutipan tol di lebuh raya Senai dijangka bermula dalam awal tahun 1985 setelah segala

persediaannya selesai. Pada masa ini persediaan masih dijalankan.

DADAH — MEMBENTERAS PENYALAH GUNAAN

24. Tuan Haji Abdul Razak bin Haji Abu Samah minta Menteri Dalam Negeri menyatakan tindakan dan kemajuan yang telah dicapai oleh Kerajaan bagi membenteras penyalahgunaan dadah.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, semenjak Kempen Anti Dadah Peringkat Kebangsaan dilancarkan pada 19hb Februari 1983 oleh YAB Perdana Menteri semua tindakan anti dadah dalam berbagai bidang telah dipergiatkan dan ianya termasuk menambahkan lagi usaha-usaha penguatkuasaan, rawatan dan pemulihan, pendidikan pencegahan dan penerangan. Usaha-usaha ini telah mencapai kemajuan yang memuaskan seperti berikut:—

- (a) Dari usaha-usaha penguatkuasaan yang dijalankan, seramai 19,743 orang telah ditangkap di bawah berbagai-bagai seksyen dalam Akta Dadah Berbahaya 1952 dari tahun 1983 sehingga bulan Oktober 1984. Sementara itu, rampasan dadah yang telah dibuat di bawah Akta tersebut dalam tempoh yang sama ialah:

Candu Mentah sebanyak 918.59 kilogram.

Candu masak sebanyak 47.81 kilogram.

Morfin sebanyak 15.6292 kilogram.

Heroin sebanyak 398.6423 kilogram.

Ganja sebanyak 1965.5794 kilogram, dan

Pil-pil sebanyak 26,091 biji.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, selain dari hukuman mati berwajib (mandatory) yang dikenakan kepada pengedar dadah sejak 15 April 1983,

satu Rang Undang-undang juga telah dibentangkan di Parlimen untuk mengenakan penahanan pencegahan (preventive detention) yang berlanjutan kepada mereka yang terlibat dengan aktiviti pengedaran dadah tetapi tidak mengendalikan dadah secara fizikal.

- (b) Dalam bidang rawatan dan pemulihan, kemudahan pusat-pusat pemulihan telah bertambah dengan tertubuhnya Pusat Pemilihan Serenti Di Tampin dan ditambahkan kemampuan penginapan di tampoi, Bukit Mertajam dan Besut. Bilangan penagih-penagih dadah yang dihantar ke pusat pemulihan adalah seramai 2094 dalam tahun 1983 dan seramai 505 dalam tahun 1984 (sehingga September). Pecahan bilangan mereka mengikut institusi adalah seperti berikut:—

<i>Pusat Pemulihan</i>	<i>Tahun 1983</i>	<i>Tahun 1984</i>
Tampoi	688	131
Bukit Mertajam	695	117
Besut	305	72
Tampin	406	185
Jumlah:	<u>2,094</u>	<u>505</u>

- (c) Kerajaan telah juga mengeluarkan satu pekeliling perkhidmatan bil. 10 Tahun 1984 mengenai kakitangan Kerajaan yang terlibat dengan penagihan dadah. Pekeliling ini antara lainnya mencerminkan hakikat bahawa Kerajaan tidak akan bertolak ansur dengan kakitangan yang kembali menagih dadah setelah menjalani rawatan pemulihan.
- (d) Semenjak kempen Anti Dadah dilancarkan, Bilik-bilik Gerakan Anti Dadah diwujudkan di peringkat Persekutuan dan Negeri. Banyak maklumat-maklumat telah diterima dari orang ramai mengenai aktiviti-aktiviti pengedaran dan penagihan

dadah setempat. Bilik-bilik Gerakan juga memberi penerangan mengenai dadah dan kemudahan-kemudahan rawatan dan pemulihan disampaikan kepada orang ramai. Disamping itu, agensi-agensi berkaitan juga telah mempertingkatkan pendidikan pencegahan dadah untuk beberapa Kumpulan Sasar yang telah dikenal pasti. Aktiviti-aktiviti ini bertujuan untuk menimbulkan kesedaran orang ramai tentang bahayanya dadah dan menahan sikap membencinya. Manifestasi ini dapat dilihat dari tindakan-tindakan ibubapa atau keluarga yang menyerahkan sendiri anak atau keluarga mereka untuk menjalani pemulihan dan rawatan, dan makluman dari orang ramai mengenai aktiviti pengedaran dadah.

Peranan Pertubuhan bukan Kerajaan telah juga diseraskan. Sehubungan dengan itu satu garis panduan telah dikeluarkan untuk memberi panduan kepada badan-badan tersebut di dalam menjalankan aktiviti-aktiviti mereka. Sektor Swasta juga telah tampil memberi sumbangan bagi membantu usaha-usaha Kerajaan memerangi masalah dadah di negara kita. Majlis-majlis dialog telah diadakan di peringkat Persekutuan (oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri) dan Negeri-negeri (oleh Yang Amat Berhormat Menteri Besar/Ketua Menteri) dengan firma-firma/syarikat Swasta untuk mendapatkan sumbangan mereka kepada usaha-usaha Kerajaan membentasi dadah. Jentera-jentera Rukun Tetangga diseluruh negara sedang dilibatkan untuk menjalankan aktiviti-aktiviti membantu Pegawai Pemulihan Dadah di dalam runding cara dan aktiviti-aktiviti pencegahan dadah lainnya.

Kejayaan-kejayaan yang telah dicapai sejak Kempen Anti Dadah

dilancarkan telah membuktikan bahawa strategi-strategi Kerajaan adalah menuju ke arah yang boleh mencapai matlamat mengawal dan mencegah dadah secara berkesan.

PERTUBUHAN MENERIMA KEWANGAN LUAR NEGERI

25. Puan Hasanah binti Mohd. Kassim minta Menteri Dalam Negeri menyatakan sama ada Kerajaan dapat mengesan adanya pertubuhan-pertubuhan di negara ini yang menerima bantuan kewangan dari Kerajaan Luar Negeri; jika dapat nyatakan nama pertubuhan yang ada menerima bantuan kewangan dari negara luar itu dan negara mana yang terlibat.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Bagi menjawab soalan Ahli Yang Berhormat tersebut sukalah saya menjelas di Dewan Yang Mulia ini bahawa Kerajaan sentiasa mengawasi dan berjaya mengesan kegiatan-kegiatan pertubuhan-pertubuhan di negara ini yang mengadakan hubungan dengan kerajaan luar negeri samada dalam menerima bantuan kewangan atau lain-lain bantuan supaya kegiatan-kegiatan yang berkenaan itu tidak bercanggah dengan kepentingan dan keselamatan negara. Justeru itu, mana-mana pertubuhan di negara ini yang berdaftar dengan resmi dengan Jabatan Pendaftaran Pertubuhan dibawah akta Pertubuhan, 1966 yang menjalankan aktiviti-aktiviti berhubung dengan menerima dan mengendalikan bantuan kewangan pertubuhan masing-masing adalah dikehendaki mematuhi peruntukan Seksyen 41(1) (db) dan Seksyen 14 (2) (b) Akta Pertubuhan 1966 (Pindaan). Peruntukan Seksyen 14 (1) (db) mewajibkan pertubuhan-pertubuhan yang berkenaan memaklumkan dalam penyata tahunan masing-masing pada tiap-tiap tahun kepada Jabatan Pendaftaran Pertubuhan mengenai wang atau harta yang diterima dari luar negeri. Sementara Seksyen 14 (2) (db) pula memberi kuasa kepada Pendaftaran Pertubuhan untuk meminta pihak

Pertubuhan memberi kenyataan bertulis kepada Pendaftar dan harta pertubuhan mengenai bantuan kewangan yang diterima dari luar negeri pada bila-bila masa. Peruntukan Seksyen diatas adalah merupakan langkah-langkah Kerajaan untuk mengesan serta mengawal setiap pertubuhan yang berdaftar dinegara ini dari penyelewengan atau diseleweng daripada matlamat asal pendaftarannya.

Suka juga saya memaklumkan kepada Ahli Yang Berhormat bahawa Kementerian saya hanya berkuasa mengesan pertubuhan-pertubuhan yang berdaftar dengan resmi di Jabatan Pendaftaran Pertubuhan dan mengikut rekod Jabatan tersebut sehingga ini hanya satu pertubuhan sahaja yang dikesan telah menerima bantuan daripada Kerajaan Luar Negeri iaitu pertubuhan dakwah Islam Serantau Asia Tenggara dan Pasifik (The Regional Islamic Dakwah Council of South-East Asia and The Pacific) yang telah menerima bantuan dari Kerajaan Arab Saudi.

PROTON SAGA BAGI PEGAWAI KERAJAAN

26. Tuan Mohd. Noor bin Bedah minta Menteri Kewangan menyatakan sama ada Kerajaan mengenakan syarat kepada Pegawai-pegawai Kerajaan yang mendapat pinjaman supaya membeli Kereta Malaysia 'Proton Saga' sahaja nanti.

Dato Sabbaruddin Chik: Kerajaan menggalakkan kakitangan Kerajaan menggunakan barang-barang buatan tempatan termasuklah kereta-kereta keluaran tempatan seperti Proton Saga. Dengan demikian, pada pandangan saya kakitangan Kerajaan yang mendapat pinjaman membeli kenderaan juga mempunyai peranan untuk menyokong industri kereta Malaysia. Walau bagaimanapun, setakat ini Kerajaan belum lagi mengadakan satu dasar dalam perkara ini.

PROTON SAGA — PENGELUARAN

27. Tuan K. Kumaran minta Perdana Menteri menyatakan sama ada Kereta Malaysia 'PROTON SAGA' dapat dikeluarkan pada bulan Julai, 1985 seperti yang ditetapkan, dan apakah langkah-langkah yang diambil oleh Kerajaan untuk memastikan tarikh pengeluaran itu, dan apakah rancangan HICOM untuk mengeluarkan kereta-kereta berat keluaran Malaysia seperti bas dan lori.

Dato Mohamed Khalil bin Yaakob: Kereta Nasional akan dikeluarkan pada bulan Julai, 1985 seperti yang dijadualkan.

Dari segi persiapan kilang, PROTON akan memastikan semua kerja berjalan mengikut jadual dan sehingga kini kemajuan kerja adalah mengikut jadual. Kerja-kerja bagi menyediakan kemudahan-kemudahan seperti bekalan air, elektrik dan telefon yang dilaksanakan oleh agensi-agensi Kerajaan sedang berjalan lancar dan akan siap sebelum 1hb. April, 1985.

Buat masa ini HICOM belum mempunyai rancangan untuk mengeluarkan kenderaan berat seperti bas dan lori.

KWSP — CARUMAN PEGAWAI KERAJAAN

28. Puan Rokiah binti Zainuddin minta Menteri Kewangan menyatakan sebelum pegawai Kerajaan memasuki gaji skim kabinet mereka mencarum kepada KWSP dan Kerajaan mengadakan caruman tersebut tetapi telah ujud gaji skim kabinet Kerajaan telah menarik balik caruman yang diberi kerana pegawai-pegawai Kerajaan mendapat kemudahan tertentu dari skim kabinet, bagaimana pula dengan pegawai-pegawai Kerajaan yang telah meletak jawatan sebelum cukup umur sama ada Kerajaan menarik balik carumannya pada hal mereka tidak mendapat sebarang imbuhan dari skim kabinet sehingga mencapai umur 55 tahun.

Dato Sabbaruddin Chik: Dengan terlaksananya Laporan Jawatankuasa Kabinet (JKK) pegawai-pegawai Kerajaan akan hanya dimasukkan ke dalam skim berpencen setelah berkhidmat 10 tahun. Pegawai-pegawai yang mempunyai perkhidmatan kurang daripada tempoh tersebut masih perlu mencarum kepada KWSP. Pegawai-pegawai Kerajaan yang telah meletakkan jawatan sebelum cukup umur akan kehilangan faedah persaraannya tetapi wang caruman KWSP yang dibuatnya kepada KWSP semasa dalam tempoh 10 tahun pertama dalam perkhidmatan dengan Kerajaan masih boleh dituntut setelah mencapai umur 55 tahun atau pun mengikut lain-lain peraturan untuk mengeluarkan wang caruman KWSP sepertimana termaktub di dalam peruntukan Seksyen 13 (1 dan 1A) Employees Provident Fund Act, 1951 (Revised — 1982).

TARIAN BREAKDANCE

29. Tuan Haji Abdul Wahab bin Abu Bakar minta Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan menyatakan sama ada sesuatu ketentuan muktamad telah dibuat mengenai "tarian breakdance" dalam usaha-usaha kita mengatasi penyerapan kebudayaan liar dalam unsur-unsur kebudayaan nasional kita.

Menteri Kebudayaan Belia dan Sukan (Datuk Dr. Sulaiman bin Haji Daud): Pertanyaan Yang Berhormat telah dijawab oleh Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan pada 6.12.1984 iaitu semasa menjawab pertanyaan mulut dari Yang Berhormat Datuk Haji Mohd. Din bin Jaafar.

PENDAFTARAN KELAHIRAN — MEMALSUKAN

30. Toh Muda Dr. Abdullah Fadzil bin Che Wan minta Menteri Dalam Negeri menyatakan bilangan kes memalsukan pendaftaran kelahiran semenjak lima tahun yang lalu dan tindakan-tindakan yang telah diambil terhadap mereka

yang terlibat dan sama ada pihak Kerajaan membenarkan pihak-pihak tertentu selain daripada polis untuk mengeluarkan Sijil/surat pendaftaran kelahiran.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Bilangan kes memalsukan pendaftaran kelahiran semenjak 5 tahun yang lalu ialah sebanyak 233 kes. Berikut ialah pecahan kes-kes dari tahun 1980 hingga bulan November 1984:—

<i>Tahun</i>	<i>Bil. Kes Pemalsuan</i>
1980	45
1981	49
1982	58
1983	38
1984	27
Jumlah:	<u>233</u>

Daripada jumlah 233 kes pemalsuan pendaftaran kelahiran yang dikesan sehingga sekarang, tindakan yang diambil ke atas orang-orang yang terlibat ialah:—

- (a) 5 kes didakwa dan didenda di bawah Seksyen 36, Akta Pendaftaran kelahiran dan Kematian 1957.
- (b) 3 kes sedang dalam urusan pendakwaan di bawah Akta yang sama.
- (c) 89 diambil tindakan di bawah Seksyen 15(1), 15(2) dan (27) Akta Pendaftaran Kelahiran dan Kematian 1957 di mana pihak yang terlibat itu dinasihatkan supaya membetul dan meminda kesilapan dalam sijil pendaftaran mereka.
- (d) 136 kes sedang disiasat selanjutnya.

Selain daripada Polis, Kerajaan boleh melantik orang-orang berikut untuk mengeluarkan sijil-sijil kelahiran:—

- (a) Pegawai-pegawai Awam yang difikirkan perlu dan sesuai untuk dilantik sebagai Penguasa Pendaftar Lahir dan Mati bagi sesuatu kawasan Pendaftaran;

- (b) orang-orang awam yang sesuai dilantik sebagai Pendaftar-pendaftar Lahir dan Mati bagi tiap-tiap Kawasan Pendaftaran.

COTTAGE INDUSTRI MENINGGIKAN PENDAPATAN

31. Toh Muda Dr. Abdullah Fadzil bin Che Wan minta Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar menyatakan setakat manakah sekarang ini pendapatan penduduk-penduduk luar bandar dapat dipertingkatkan melalui industri-industri kecil atau 'cottage industri'.

Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar (Datuk Seri Sanusi bin Junid): Tidak dapat dinafikan pendapatan penduduk-penduduk luar bandar telah dapat dipertingkatkan melalui usaha mereka melibatkan diri dalam perusahaan-perusahaan kampung. Barang-barang perusahaan kampung dijual terus oleh pengusaha, kepada mana-mana pembeli atau kepada 2 Syarikat pemasaran yang ditubuhkan oleh Kementerian saya. Kedua-dua Syarikat pemasaran ini telah membeli antara \$350,000 — \$500,000 sebulan hasil industri kampung dari pengusaha-pengusaha di luar bandar untuk dipasarkan. Ini bermakna penduduk luar bandar telah dapat menambahkan pendapatan mereka melalui usaha-usaha yang menguntungkan ini. Kementerian saya akan terus berusaha supaya pengeluaran pengusaha industri kampung dapat dipertingkatkan lagi supaya mereka boleh mendapat pendapatan yang lebih selain daripada usaha-usaha lain-lain yang mereka jalankan selama ini.

RANG UNDANG-UNDANG

RANG UNDANG-UNDANG ZON EKONOMI EKSKLUSIF

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula perbahasan yang ditangguhkan atas masalah,

“Bahasa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.” (14hb Disember, 1984).

3.34 *ptg.*

Tuan K. Kumaran: Tuan Yang Dipertua, saya bangun untuk menyambung ucapan saya.

Tuan Yang Dipertua, Kerajaan hendaklah juga mengharamkan vesel-vesel lain dari tuannya syarikat yang melakukan kesalahan ini, menggunakan perairan Malaysia selepas itu. Pengharaman begini akan menghalang vesel-vesel lain melakukan kesalahan di perairan Malaysia.

Tuan Yang Dipertua, di sini saya juga ingin menarik perhatian Dewan yang mulia ini terhadap pencerobohan vesel-vesel kuasa besar, dengan izin, super powers ke dalam perairan Malaysia baru-baru ini. Ada kalanya vesel-vesel supaya powers ini berlayar dengan tujuan dan niat yang baik, tetapi ada kalanya mereka belajar dengan kapal selam dengan tujuan mengintip dan lain-lain niat buruk. Malaysia seharusnya mengawasi vesel-vesel dari super powers ini semasa mereka dalam perairan Malaysia.

Saya khawatir super powers seperti Amerika Syarikat dan Russia akan berusaha sedaya-upaya menguasai perairan Malaysia, jika berlakunya sesuatu pertempuran di antara mereka. Malaysia akan terus terlibat dalam permainan kuasa mereka, walaupun kami tidak terlibat secara langsung dalam pertempuran itu. Oleh yang demikian, saya berharap Rang Undang-undang Zon Ekonomi Eksklusif ini diperluaskan lagi agar melibatkan juga vesel-vesel military dan lain-lain kapal angkatan laut sesebuah negara.

Tuan Yang Dipertua, dalam aspek ini saya juga berharap Kerajaan akan menumpukan perhatian yang sewajarnya terhadap penduduk-penduduk pulau-pulau kecil dan pulau-pulau kecil tanpa

penduduk yang terbiar di perairan. Angkatan laut Malaysia hendaklah memastikan setiap pulau sama ada economically viable ataupun tidak sentiasa berada di bawah kawalan dan jagaan Malaysia. Kalau tidak saya khawatir negara-negara komunis dan lain-lain negara akan terus menguasainya secara open aggression seperti yang berlakunya di kepulauan Spratly.

Saya juga khawatir jika pulau-pulau ini terbiar begini, pulau-pulau ini akan menjadi, dengan izin, excellent breeding grounds bagi komunis, dengan pendatang-pendatang haram untuk melakukan aniaya mereka. Oleh yang demikian, saya berharap Rang Undang-undang Zon Ekonomi Eksklusif ini akan settle once and for all, kedaulatan kepulauan perairan Malaysia di Zon Ekonomi Eksklusif Malaysia.

Tuan Yang Dipertua, saya berharap dengan adanya Rang Undang-undang Ekonomi Eksklusif ini untuk Malaysia lain-lain negara di rantau ini juga turut mengambil langkah-langkah untuk seragamkan, dengan izin, standardisekan Undang-undang Lautan mereka.

Saya yakin dan percaya semua negara ASEAN akan mengambil langkah yang bijak ini sejajar dengan seruan Bangsa-bangsa Bersatu berkenaan dengan Undang-undang Laut.

Rang Undang-undang Zon Ekonomi Eksklusif ini akan memberi kedaulatan seluas hingga 200 batu nautika kepada Malaysia dan perkara-perkara ini mungkin overlap, kedaulatan lain-lain negara, terutama negara-negara ASEAN.

Saya berharap negara-negara ASEAN tidak akan menjadikan ini sebagai satu isu yang boleh menjejaskan pakatan ekonomi, sosial dan kebudayaan ASEAN. Saya berharap Malaysia akan berhubung dengan semua negara ASEAN dan lain-lain negara yang terlibat dalam overlapping ini dan terus membuat perjanjian peruntukan persempadanan

zon ekonomi eksklusif masing-masing. Jika tidak, saya khuatir anasir-anasir dan elemen-elemen opportunist akan mengambil peluang ini dan mengeksploitasikan situasi ini untuk memecah-belahkan perpaduan dan solidarity ASEAN.

Tuan Yang Dipertua, akhir sekali saya berharap Rang Undang-undang Zon Ekonomi Eksklusif ini akan menjaga kepentingan dan kedaulatan Malaysia serta menghormati undang-undang antarabangsa. Dengan kata-kata ini, saya menyokong penuh Rang Undang-undang Zon Ekonomi Eksklusif, 1984 ini. Sekian, terima kasih.

3.41 ptg.

Datuk Haji Mohd. Din bin Jaafar:

Tuan Yang Dipertua, saya bangun untuk bersama-sama rakan-rakan saya menyokong dan memberikan serba sedikit pandangan mengenai Rang Undang-undang Zon Ekonomi Eksklusif yang telah dibentangkan oleh Yang Berhormat Menteri Kehakiman dan Menteri di Jabatan Perdana Menteri semasa membentangkan di Dewan yang mulia ini pada tanggal 14 Disember, minggu lalu.

Tuan Yang Dipertua, sepertimana yang disarankan oleh Bangsa-bangsa Bersatu bahawa zon ekonomi eksklusif ini telah disarankan dalam tahun 1973 yang mana sebanyak 160 buah negara telahpun mengambil bahagian dan di antaranya 130 buah negara telah membuat perjanjian, tetapi kalau tidak silap saya beberapa buah negara-negara besar belum lagi menandatangani perjanjian lautnya. Jadi, langkah-langkah yang akan diambil oleh Kerajaan kita Malaysia memanglah wajar kerana untuk meluaskan kawasan zon ekonomi eksklusif sehingga 200 batu daripada garisan persisiran pantai ini akan dapat membolehkan juga nelayan-nelayan kita dan daripada sumber carigali di dasar lautan dalam akan dapat diusahakan. Jadi, soalnya untuk kita membuat satu bidang kuasa

bagi meluaskan kawasan zon ekonomi eksklusif ini tidaklah menjadi satu masalah yang berat, tetapi masalah yang akan dihadapi adakah zon ekonomi eksklusif ini akan dihormati oleh kuasa-kuasa besar, terutama sekali negara-negara Amerika Syarikat, Russia dan juga Negeri Komunis China yang sedang membangun pada masa sekarang. Jadi, ini satu daripada sebab-sebabnya.

Tuan Yang Dipertua, saya berpendapat bahawa Konvensyen Undang-undang Laut, 1962 yang telah ditandatangani oleh 134 buah negeri itu memanglah bertujuan untuk melindungi setengah-setengah negara yang banyak mempunyai pulau-pulau di sekitar negeri-negerinya, terutama sekali kalau di sebelah Asia Tenggara di sini kita lihat seperti Indonesia mungkin mempunyai pulau hampir lebih kurang 30 buah di sekitar kepulauan Indonesia. Jadi, walau macam manapun negeri-negeri besar seperti Amerika Syarikat, Soviet Russia dan China, mereka ini telahpun memikirkan lebih awal iaitu selepas pecah Perang Dunia Kedua kesedaran ini timbul di antara negara-negara yang sudahpun maju dalam bidang-bidang senjata misalnya.

Kita ambil contoh Soviet Russia. Selepas pecah Perang Dunia Kedua sahaja Russia telah memikirkan bahawa dunia ini adalah 2/3 daripadanya ialah lautan dan Russia telahpun menguatkan tentera lautnya, 2/3 daripada kekuatan tentera yang ada di dunia pada hari ini. Kalau kita bandingkan Russia adalah mempunyai kemampuan yang lebih kuar dalam Angkatan Tentera Laut dibandingkan dengan tentera Amerika yang ada sekarang kerana kesedaran ini lebih awal dirasakan oleh Soviet Russia. Ini juga mungkin dengan penggunaan Camran Bay, pada mulanya dimiliki oleh Vietnam, yang dahulunya diduduki oleh tentera-tentera Amerika di sana, pada masa ini sudahpun diambil alih dan diduduki oleh Russia. Di sinilah pengkalan-pengkalan yang luar daripada Russia yang telah digunakan

di rantau sebelah kita di sini sebagai menggunakan pengkalan ini untuk kegiatan-kegiatan mereka di dalam perairan lautan-lautan di antara Lautan China Selatan dan juga sehingga Lautan Sulu ataupun Lautan Pasifik dan sebagainya.

Tuan Yang Dipertua, saya berpendapat bahawa dengan pengluasan ataupun perisytiharan menubuhkan zon ekonomi eksklusif Malaysia seluas sehingga 200 batu nautika ini juga patutlah diambil kira oleh semua negara-negara ASEAN terlebih dahulu, kerana kita mempunyai 6 anggota di dalam negara-negara ASEAN dan di antara kelima-lima negara ini mempunyai pulau-pulau yang berdekatan. Apa yang disarankan oleh Bangsa-bangsa Bersatu itu memanglah bagi pendapat mereka ada negara-negara yang langsung tidak mempunyai kepulauan dekat dengan negara-negara mereka, tetapi berlainan dengan keadaan di sebelah kita di sini.

Kalau kita berdiri dekat dengan Tambak Johor, kita akan melihat beberapa buah pulau-pulau yang ada kedaulatannya dipunyai oleh Republik Singapura dan ada pula dipunyai oleh Johor dan tidak jauh daripada sana, kepulauan riau yang dipunyai oleh Kerajaan Republik Indonesia. begitu juga keadaan pulau seperti Natuna yang di antara sempadan pertengahan perjalanan daripada Kota Kinabalu ke Kuala Lumpur, pulau ini letaknya di tengah-tengah, iaitu Pulau Natuna yang dipunyai oleh Kerajaan Republik Indonesia.

Demikian juga kepada Negara Brunei Darussalam. Negara Brunei Darussalam juga yang berdekatan sekali pula yang mempunyai sempadan dengan Sabah, satu daratan dengan Sabah dan mempunyai pulau yang menuju ke Pelabuhan Labuan hanya di antara lebih kurang 39 batu. 39 batu jauhnya Bandar Seri Begawan untuk sampai ke Bandar Labuan, dan daripada Pelabuhan Antarabangsa Muara Brunei

menuju ke Pelabuhan Labuan hanya 16 batu sahaja. Jadi, ini juga harus diambil kira oleh negara-negara ASEAN kita, iaitu seluruh ahli-ahli negara-negara ASEAN hendaklah lebih dahulu mengadakan perbincangan-perbincangan untuk menentukan sempadan-sempadan 200 batu nautika yang akan ditentukan oleh negara masing-masing demi menjamin keutuhan politik pada masa-masa yang akan datang, iaitu dalam jangka panjang maksud saya, Tuan Yang Dipertua.

Kedaulatan zon ekonomi eksklusif ini hendaklah sama-sama dihormati oleh kesemua negara-negara ASEAN, terutama sekali dalam semangat kejiranan negara-negara ASEAN terlebih dahulu.

Jadi sebelumnya kita memikirkan soal daripada negara-negara asing, yang paling penting yang kita berada di dalam sekitar negara-negara ASEAN ini seperti Filipina, Indonesia dan sebagainya, semua negeri-negeri ini mempunyai kepulauan yang begitu meluas sekali. Demikian juga Filipina dengan negeri Sabah. Sabah adalah negeri Malaysia. Jadi dalam masa satu jam perjalanan dengan out boat sahaja daripada sebuah kepulauan di Filipina iaitu di Filipina Selatan antara Pulau Tawi Tawi. Pulau ini dipunyai oleh Filipina, kemudian selepas itu boleh mendarat di pendaratan negeri Sabah dalam masa satu jam mereka ini boleh menyeberang dan sampai daripada satu negeri ke satu negeri. Inilah yang menjadi kebimbangan kita pada masa sekarang.

Tuan Yang Dipertua, apa yang telah diperuntukkan dalam Rang Undang-undang ini iaitu denda yang akan dikenakan \$1 juta. Bagi saya denda sebanyak \$1 juta ini tidak bermakna jika sekiranya zon sempadan eksklusif ini tidak diambil kira dengan berkesan oleh semua anggota-anggota negara ASEAN terlebih dahulu. Inilah yang paling mustahak sekali bagi pendapat saya.

Tuan Yang Dipertua, Malaysia hendaklah lebih dahulu mencari satu penyelesaian lagi. Ada satu masalah yang masih dihadapi oleh Malaysia iaitu masalah Pulau Amboyna-Cay. Pulau Amboyna-Cay adalah letaknya lebih kurang 150 batu daripada pasir pantai negeri Sabah atau daripada Wilayah Persekutuan Labuan dan Pulau Amboyna-Cay ini pula mempunyai jaraknya daripada Hanoi ialah lebih kurang antara 900 batu tetapi pulau itu menjadi hak milik Vietnam dan pada suatu ketika pulau ini telahpun diletakkan satu batu asas iaitu pulau ini adalah kepunyaan Malaysia.

Dalam tempoh 24 jam batu asas itu pecah dan digantikan pula dengan pulau ini dipunyai oleh Vietnam. Dalam masa 24 jam mereka telah menempatkan tentera-tentera mereka di Pulau Amboyna-Cay. Dalam masa 48 jam pula mereka telah menyediakan kelengkapan-kelengkapan komunikasi (communication) kepada Hanoi lengkap dengan alat-alat perhubungan ditaruh di dalam pulau tersebut. Jadi bagaimana? Inilah satu masalah yang mungkin akan menjadi satu daripadanya yang akan menjadi penghalang kepada pengeluan ekonomi eksklusif zon seluas 200 batu nautika kepada Malaysia.

Saya teringat pada suatu masa dahulu, saya ingat di antara setahun yang lalu Menteri Luar Vietnam pernah membayangkan bahawa mereka bersedia akan menyelesaikan masalah Pulau Kecil Amboyna-Cay dengan Malaysia. Jadi inilah bagi pendapat saya masalahnya sekarang patutlah dicari terlebih dahulu penyelesaian untuk menentukan kedaulatan Pulau Kecil Amboyna-Cay ini siapa yang sebenarnya yang mempunyai. Jika tidak, ia mungkin akan menghalang salah satu daripada untuk pengluasan 200 batu nautika zon ekonomi eksklusif yang dirancang.

Tuan Yang Dipertua, di sini saya suka mencadangkan untuk menjadikan kawasan 200 batu nautika ini sebagai

satu kawasan Malaysia dan apakah kesan-kesannya dan apakah tindakan yang berkenaan yang boleh diambil oleh Kerajaan bila kita meluaskan kuatkuasa undang-undang ini sedangkan kita tidak mempunyai kelengkapan yang cukup di dalam perairan kita pada masa sekarang. Tetapi walau bagaimanapun mungkin Kerajaan mempunyai pandangan dan pendapat dan mempunyai rancangan-rancangan yang lain.

Tuan Yang Dipertua, tidak jauh daripada Pulau-pulau Kecil Amboyna-Cay ada terdapat lagi sebuah pulau yang kedaulatannya dipunyai oleh Malaysia iaitu Terombo Layang-layang. Layang-layang atau dalam bahasa Inggerisnya, kalau tidak silap saya, Shallow Reef. Terombo Layang-layang yang sekarang ini sedang diusahakan oleh Kerajaan Malaysia yang mana mungkin mereka telahpun membuat pelantaran. Saya ingat saya tidak akan sebutkan perkara ini. Jadi saya fikir pulau tersebut boleh digunakan sebagai satu pusat kawalan dan juga pusat kawalan untuk mengesan kapal-kapal asing yang menggunakan perairan-perairan di antara 200 batu nautika.

Dan juga akhir-akhir ini Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita telahpun mengadakan kunjungan ke Republik Indonesia di mana satu perbincangan telah diadakan, kalau tidak silap saya, perbincangan ini adalah termasuk daripada segi peringkatan kerjasama dalam bidang ketenteraan dan sebagainya dan juga dari segi ekonomi dan di dalam perbincangan telah menyebutkan tentang Pulau Natuna. Pulau Natuna ini, saya fikir, adalah amat sesuai sekali untuk digunakan sebagai satu pusat kawalan kepada semua negara-negara anggota ASEAN kerana pulau ini adalah di tengah-tengah di antara kepulauan Borneo dan juga di antara Semenanjung Malaysia yang saya katakan tadi adalah di antara pertengahan Kuala Lumpur dengan Kota Kinabalu. Jadi pulau ini sangat sesuai kerana dengan bentuknya,

besarnya pulau ini dan juga mempunyai satu lapangan terbang yang dipunyai oleh Kerajaan Republik Indonesia. Dengan kebenaran daripada Kerajaan Republik Indonesia untuk menggunakan pulau tersebut sebagai satu kerjasama tentera bagi pihak Malaysia dan Indonesia, saya fikir pulau ini juga patut diambil kira oleh Malaysia dijadikan sebagai satu perbincangan bagi menentukan zon ekonomi eksklusif ini yang mana pulau ini nanti dijadikan oleh semua negara-negara anggota ASEAN dijadikan sebagai satu pusat pengesan daripada negara-negara asing yang akan cuba mencero bohi di dalam perairan 200 batu nautika ini.

Selain daripada itu, Tuan Yang Dipertua, mungkin kelebihan-kelebihannya dalam meluluskan bidang kuasa undang-undang ini dan juga meluaskan kawasan seluas 200 batu ini nelayan-nelayan kita di seluruh negara mungkin juga akan dapat terkawal dengan adanya dua pulau tadi, Pulau Terombo Layang-Layang dan Pulau Natuna ini dan nelayan-nelayan kita yang sentiasa akan menangkap ikan di lautan dalam dan mereka ini juga boleh dilengkapi dengan kelengkapan penangkapan ikan yang lebih moden di perairan dalam ataupun, dengan izin, deep sea fishing equipment. Saya percaya banyak lagi ikan-ikan yang boleh diperolehi daripada kawasan ini mungkin beribu, beratus ribu metrik tan lagi boleh diambil dalam tiap-tiap tahun. Menurut anggaran daripada Jabatan Perikanan di Kota Kinabalu kalau tidak silap saya sedangkan di Lautan China Selatan kita boleh menangkap ikan di antara 600,000 tan setahun kalau sekiranya benar-benar kita mempunyai alat kelengkapan yang begitu moden digunakan. Ini akan dapat meninggikan sekurang-kurangnya taraf hidup kaum nelayan kita.

Tuan Yang Dipertua, di sini saya suka juga menyentuh mengenai Fasal 15 yang mana fasal ini memperuntukkan

bidang kuasa Ketua Pengarah Alam Sekitar iaitu untuk menahan apa-apa vessel dari mana-mana minyak campuran, campuran berminyak ataupun pencemaran yang dilepaskan.

Tuan Yang Dipertua, ini juga satu daripadanya ialah masalah kelengkapan-kelengkapan daripada Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar. Kalau Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar hanya mengharapkan pusat dan pejabatnya sahaja letak di Kuala Lumpur dan tidak ada satu pusat untuk pengesan di antara dalam lautan itu tadi saya fikir untuk kuasa Pengarah Alam Sekitar ini bagi menahan kapal-kapal (vessel) daripada minyak campuran atau minyak tumpah adalah amat tipis. Kalau kapal itu barangkali kerana tenggelam dalam perairan Malaysia mungkin itu dapat kita hadapkan ke mahkamah tetapi kalau kapal ini tadi membawa minyak mentah kebetulan kapal ini hanya bocor beberapa kaki daripada hull dia, badan dia tadi mereka ini mungkin akan membuang minyak itu ke laut sehingga membolehkan mereka meneruskan perjalanan.

Jadi bagaimanakah pengesan ini dapat dibuat oleh Pengarah Alam Sekitar kalau kita tidak mempunyai kapal-kapal peronda yang lengkap yang boleh mengadakan satu "trap" yang serupa macam di setengah-setengah negara yang menggunakan "speed trap". Ini juga mungkin akan menggunakan "passing trap" yang menggunakan yang mana mereka ini boleh dapat menentukan. Tetapi kalau secara kita mengambil contoh-contoh minyak sahaja yang menentukan minyak ini tadi telah tumpah kerana kapal itu saya berpendapat itu adalah sangat tipis sekali kerana perairan kita di sini memang banyak digunakan terutama sekali di perairan Lautan China Selatan, misalnya dari Australia, New Zealand dan Indonesia juga membawa minyak, dari Singapura membawa minyak yang

telah ditapis untuk dibawa ke Jepun dan Korea yang juga melalui Lautan China Selatan. Penggunaan kapal-kapal supertanker yang membawa minyak tertumpu kepada Lautan China Selatan.

Tuan Yang Dipertua, saya berharap supaya Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar akan dapat melengkapkan sepenuhnya kelengkapan yang begitu "sophisticated" supaya kita tidak semestinya hanya mendaulatkan kawasan itu sebagai kawasan Malaysia tetapi bila kita hendak bertindak kita tidak mempunyai bidang kuasa-kuasa yang tertentu daripada segi undang-undang antarabangsa. Inilah Tuan Yang Dipertua, saya berharap supaya Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar akan dilengkapi dengan alat-alat yang begitu moden bagi mengesan vassel-vassel atau kapal-kapal yang mungkin menyebabkan pencemaran laut merosakkan hidup-hidupan laut dan sebagainya.

Tuan Yang Dipertua, yang mana undang-undang laut ini telah menggambarkan kehendak negara-negara bagi meningkatkan kelengkapan diri dari segi ekonomi melalui pengetahuan dan kecekapan saintifik. Jadi inilah maksud saya tadi dan juga maksud Konvensyen Undang-undang Laut ini supaya negara kita seperti Malaysia ini yang memang mempunyai cita-cita yang tinggi, kita mahu setanding dengan semua negara-negara lain yang kita lengkap juga dalam bidang kemajuan sains, teknologi dan sebagainya.

Konvensyen undang-undang laut ini menggambarkan supaya negara-negara yang akan meluaskan kawasan zon ekonomi eksklusif seluas 200 notika batu akan menggunakan sepenuhnya sumber-sumber alam yang boleh didapati daripada dalam dasar laut itu sendiri dan juga mengawal dari segi pencemaran yang mungkin berlaku yang akan menyebabkan pencemaran di pantai-pantai di sesebuah negara itu.

Tuan Yang Dipertua, saya tidak ada apa-apa lagi yang hendak saya utarakan dalam membahaskan Rang Undang-undang ini selain daripada itu. Tuan Yang Dipertua, saya menyokong Rang Undang-undang ini dan terima kasih.

Tuan Yang Dipertua: Yang Berhormat Tuan Fadzil bin Mahmood.

4.05 ptg.

Tuan Fadzil bin Mahmood: Tuan Yang Dipertua, saya ucapkan berbilang terima kasih kerana memberi peluang untuk saya bercakap dengan seberapa ringkas yang boleh. Saya bangun untuk menyokong Rang Undang-undang Zon Ekonomi Eksklusif 1984 yang dibentangkan oleh Menteri Kehakiman dan Menteri di Jabatan Perdana Menteri iaitu Yang Berhormat Datuk Dr. James P. Ongkili pada 14hb. Disember yang lepas.

Tuan Yang Dipertua, saya mengucapkan tahniah kepada Kerajaan kita kerana dapat menyediakan Rang Undang-undang ini dan untuk diluluskan dalam Dewan yang mulia ini dan dengan lulusnya Rang Undang-undang ini iaitu Rang Undang-undang Zon Ekonomi Eksklusif 1984 maka dapatlah negara kita mempergunakan hak kedaulatan dan bidang kuasanya ke atas zon ekonomi ini dan untuk mencapai keseimbangan di antara hak Malaysia dan kehendak undang-undang antarabangsa.

Tuan Yang Dipertua, dengan lulusnya Akta Zon Ekonomi Eksklusif 1984 ini maka negara kita akan dapat mempertahankan hak keadilan dan kepentingan rakyat seluruhnya.

Tuan Yang Dipertua, peruntukan yang terkandung dalam Rang Undang-undang ini adalah selaras dengan peruntukan dalam Konvensyen Undang-undang Laut. Dalam Fasal 3 Rang Undang-undang ini menetapkan sehingga 200 batu nautika daripada garisan asas dan Malaysia berhak menentukan

syarat-syaratnya dalam lingkungan 200 batu nautika ini. Dan ini bermakna laut yang terkandung dalam lingkungan 200 batu nautika ini adalah perairan Malaysia dan Malaysia dapat menentukan sesuatu dalam lingkungan ini.

Tuan Yang Dipertua, dalam Bahagian Ketiga Rang Undang-undang ialah berhubung dengan perikanan. Dalam ucapan Yang Berhormat Menteri Kehakiman dalam membentang Rang Undang-undang ini menyatakan dengan meluaskan perkara perikanan Malaysia sehingga 200 batu nautika adalah diharapkan bahawa perikanan di perairan berhampiran dengan Malaysia dapat dikawal dengan lebih berkesan lagi. Adalah juga harapan kita bahawa perusahaan perikanan akan bertambah maju.

Tuan Yang Dipertua, dalam ucapan dalam membentangkan Rang Undang-undang ini oleh Yang Berhormat Menteri Kehakiman maka kita dapat pastikan bahawa harapan Kerajaan kita dengan meluaskan kawasan perairan di Malaysia kita ini dapat kita memperbanyakkan lagi tangkapan ikan dan oleh kerana kawasannya yang begitu luas daripada kawasan yang ada sekarang. Jadi, Tuan Yang Dipertua, saya berharap dengan lulusnya Rang Undang-undang ini dan mempunyai kawasan yang luas maka kita tidak dapat mencapai kehendak sepertimana yang disebutkan oleh Menteri yang berkenaan dalam ucapan membentangkan Rang Undang-undang kalau kita tidak menyediakan dengan segala kemudahan-kemudahan atau kapal-kapal peronda yang lengkap bagi mengawasi kawasan yang kita maksudkan itu supaya tidak dicerobohi oleh mana-mana pihak terutama sekali pihak-pihak yang mempunyai kelengkapan-kelengkapan yang lebih baik daripada kelengkapan-kelengkapan yang kita ada.

Jadi maksud saya untuk mencapai cita-cita yang dimaksudkan oleh Menteri yang berkenaan, kita berharap

sepertimana yang disebutkan tadi kapal-kapal peronda yang lengkap dengan alat-alat moden dapat diperuntukkan bagi menjaga kepentingan kawasan yang saya maksudkan itu. Jadi bot-bot nelayan yang mempunyai kemudahan menangkap ikan patut diperuntukkan seperti alat-alat perhubungan moden supaya dapat mereka menghubungi pihak-pihak yang berkenaan sekiranya berlaku pencerobohan di kawasan-kawasan yang tertentu.

Dengan ini, kita berharap dengan adanya kemudahan dan alat-alat perhubungan sepertimana saya sebutkan tadi maka dapatlah kita mencapai kehendak yang kita maksudkan itu. Kalau tidak walaupun kita lulus 300 batu dan 400 batu sekali pun maka kita tidak menyediakan dengan kelengkapan-kelengkapan yang saya sebutkan tadi kita tidak akan mencapai kejayaan.

Tuan Yang Dipertua, begitu juga kepada peronda-peronda kapal-kapal nelayan supaya kita dapat melengkapkan alat-alat modern supaya dapat mereka menghubungi pihak-pihak yang berkenaan. Seperti mana yang disebutkan oleh rakan saya tadi bahawa oleh kerana kita mempunyai kawasan yang luas maka sudah tentu kita dapat menangkap berbagai-bagai jenis ikan daripada yang ada sekarang ini.

Jadi dengan itu kita patut memperkemaskan dalam kita melaksanakan pengeluaran kita ataupun industri perikanan supaya dapat kita memperbanyakkan pengeluaran ikan dan sebagainya dengan adanya kawasan begitu luas itu, jadi dengan itu dapat kita menolong ataupun mempertinggi taraf hidup nelayan kita yang sekarang ini serba kemiskinan. Dengan itu kita akan dapat mencapai sekiranya Kerajaan mempergiatkan ataupun memperbanyakkan usaha-usaha dalam bidang ini kalau tidak kira rasa kita tidak dapat menentukan nasib nelayan-nelayan yang ada pada hari ini.

Tuan Yang Dipertua, pihak-pihak peronda seperti mana yang saya katakan tadi untuk menjaga supaya kawasan kita tidak dicerobohi oleh negara-negara lain dari segi penangkapan ikan, maka saya katakan pihak yang berkenaan iaitu pihak Fisheries ataupun pihak Perikanan dan sebagainya dapat menyediakan alat-alat, kalau boleh ada mempunyai alat-alat senjatapi. Kalau tidak, saya berharap mendapat kerjasama daripada pihak jabatan lain seperti Jabatan Polis, Kastam dan sebagainya yang mempunyai senjatapi ataupun alat-alat yang boleh menakutkan penceroboh-penceroboh yang masuk ke dalam perairan kita.

Saya suka menarik perhatian ini kerana saya mendapat tahu bahawa pihak Fisheries tidak mempunyai alat-alat itu, jadi kadangkala mereka keluar ke laut untuk mengesan penceroboh itu tetapi tidak mempunyai kelengkapan yang saya maksudkan tadi maka penceroboh itu tidak menghiraukan apa amaran yang diberi oleh pihak Fisheries. Jadi saya berasa sungguh bersyukur baru-baru ini dalam suratkhobar yang mengatakan pihak Fisheries akan mendapat kerjasama daripada pihak Polis dan juga pihak yang berkenaan supaya dapat bersama-sama meronda di laut untuk menghapuskan penceroboh-penceroboh itu. Jadi saya tak mahulah lagi berulang kerana Fisheries keluar ke laut dengan tidak ada persediaan yang cukup maka saya tidak mahu sebagai Jabatan Kerajaan dan sebagai seorang yang menyokong Kerajaan, banyak orang mengatakan dan nelayan-nelayan juga mengatakan bahawa Fisheries ini bukan keluar buat apa sebalik "picari", bukan Fisheries, jadi "picari". Jadi, kita tak mahu ejekan-ejekan yang begitu yang dianjurkan oleh pihak yang berkenaan.

Jadi, Tuan yang Dipertua, dalam masalah ini oleh kerana saya ingin mengkaitkan sedikit berkenaan dengan perairan kawasan perikanan di antara negeri dengan negeri, jadi sekarang

sekiranya Rang Undang-undang ini diluluskan, kita berharaplah Kerajaan Malaysia ataupun pihak yang berkenaan supaya dapat menyelesaikan masalah antara satu negeri dengan satu negeri yang sering berlaku pada hari ini iaitu kawasan penangkapan ikan. Jadi kadang-kadang negeri yang besar ataupun luas yang mempunyai kawasan perairan itu dapatlah mereka menangkap ikan tetapi di antara negeri-negeri yang mempunyai kawasan yang sempit ataupun yang kecil, maka timbul masalah kepada negeri-negeri itu untuk menangkap ikan. Jadi contohnya seperti negeri Perlis mempunyai kawasan perairan yang begitu kecil sekali. Jadi nelayan-nelayan itu tidak dapat pergi jauh ke laut untuk menangkap ikan kerana apabila pergi jauh sedikit termasuklah dalam kawasan orang lain, terutama sekali kawasan Thailand dan juga kawasan negeri Kedah.

Jadi oleh yang demikian, kita berharaplah pada masa sekarang ini dapat pihak Kerajaan menyelesaikan masalah ini supaya mungkin diberi peluang kepada nelayan-nelayan negeri Perlis untuk pergi ke kawasan Perairan Pulau Pinang dan juga negeri Kedah untuk menangkap ikan kerana pihak kawasan perairan negeri Perlis ini terlalu sempit. Dalam perjalanan satu-dua jam maka sampailah ke perairan negeri lain. Jadi begitulah sekarang kita berharap masalah ini dapat diselesaikan demi kepentingan rakyat Malaysia dalam negeri Malaysia ini. Jadi saya rasa masalah ini dapat diatasi dan kita berharap selepas perkara ini diluluskan dapat Kerajaan menyediakan kelengkapan yang sesuai untuk menjamin kehendak-kehendak kita supaya Rang Undang-undang yang diluluskan ini dapat memberi faedah kepada kita.

Saya tak mahu panjangkan lagi ucapan saya, kerana banyak lagi rakan-rakan saya lagi yang hendak bercakap dan mungkin ada berbelas-belas Rang Undang-undang yang akan diluluskan dalam masa 4 hari ini, maka dengan itu

sekali lagi saya berdoalah mudah-mudahan kita akan mencapai segala hasrat kita dan masalah-masalah yang dihadapi di antara negara Asean dan di antara negara-negara jiran dengan kita dapat kita atasi selepas Rang Undang-undang ini diluluskan. Dengan ini, saya memohon menyokong Rang Undang-undang ini. Sekian, terima kasih.

4.16 ptg.

Tuan Haji Abdul Razak bin Haji Abu Samah: Tuan Yang Dipertua, saya juga bangun mengambil bahagian sedikit perbincangan untuk meluluskan Rang Undang-undang Zon Ekonomi Eksklusif, 1984 yang telah dibentangkan oleh Yang Berhormat Menteri Kehakiman pada 14hb Disember, yang lalu. Saya juga bersama-sama dengan rakan-rakan yang lain untuk memberikan pandangan serba-sedikit bagi meluluskan Rang Undang-undang ini untuk dijadikan satu Rang Undang-undang yang boleh pihak negara kita membuat undang-undang bagi masalah-masalah yang akan datang.

Kita tahu, Tuan Yang Dipertua, negara kita adalah sebuah pulau yang dilingkungi oleh lautan dan di samping itu kita tidak ketinggalan terdedah daripada ancaman musuh. Kalau kita tidak jaga, tidak awasi negara kita yang begitu kecil, mungkin kita akan terancam. Tetapi alhamdulillah dengan usaha yang telah dijalankan oleh Kerajaan negara kita yang mana mengenai undang-undang laut yang telahpun bermula pada tahun 1973 dan begitu juga daripada lebar lautan wilayah sejauh 12 batu nautika yang mana telahpun diputuskan di konvensyen yang diadakan, Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda kita mengisytiharkan iaitu 200 batu nautika luas kawasan perairan Malaysia buat masa ini.

Oleh itu, dalam masalah ini tadi rakan saya juga telah menyentuh soal ekonomi dan penghidupan nelayan-nelayan yang mana sebelum ini kita

telah lihat dan kita telah dengar bagaimana keadaan rintihan dan keluhan, penderitaan daripada kaum-kaum nelayan yang mendapat ancaman daripada lanun-lanun laut di sekitar perairan negara ini. Lanun-lanun itu dari dengan negara-negara jiran kita, mungkin mereka itu datang daripada laut ataupun pulau-pulau di negara mereka yang merampas, membunuh dan seterusnya. Apa yang anihnya mengikut laporan suratkhbar kadangkala ada negara-negara itu yang mana pihak pemerintah sendiri pun medera orang-orang yang melintasi lautan mereka, merampas pukut tunda mereka, begitu juga alat-alat kelengkapan menangkap ikan dirampas dan di samping itu dipaksa dan didenda dan seterusnya.

Oleh itu dalam masalah ini kita berharaplah dengan adanya konvensyen Undang-undang Laut 1982 yang mana sebanyak 134 buah negara telah mengambil bahagian termasuk Malaysia, oleh itu kita haraplah para nelayan kita di masa akan datang akan mendapat penyelesaian dan tidak takut untuk mencari rezeki mereka sehingga ke tengah laut sebagaimana yang telah diisytiharkan jauh daripada tanah daratan ke laut luas di sekitar dan di sekeliling negara Malaysia ini.

Dalam soal yang lain, Tuan Yang Dipertua, saya ingin juga menyentuh sebagaimana yang telah disentuh oleh saudara saya yang mana pulau-pulau di negara kita ini yang telah digunakan oleh kuasa-kuasa lain sebagaimana Pulau Amboyna Cay dan juga pulau-pulau lain yang dikuasai yang digunai oleh kuasa-kuasa lain. Oleh itu dalam masalah ini, kita berharap dengan adanya undang-undang ini mereka mestilah mengakui persetujuan ataupun Konvensyen yang telah diadakan oleh beberapa negara ini supaya mereka itu meninggalkan pulau yang disebutkan tadi tidak akan menjadi masalah kepada negara dan juga antarabangsa.

Soal-soal yang lain juga, Tuan Yang Dipertua, harus kita fikirkan bagaimana pulau-pulau kita kemungkinan banyak yang telah diduduki oleh pendatang-pendatang haram yang mana baru-baru ini saya telah dapat mengikuti sama rombongan Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri ke Labuan, iaitu rombongan kami telah dibawa ke suatu pulau iaitu Pulau Papan, yang kalau tidak silap saya di kawasan Labuan telahpun diduduki oleh pendatang-pendatang haram yang datangnyanya dari Filipina. Oleh itu, dalam masalah ini juga kemungkinan ada pulau-pulau lain yang telah diduduki oleh pendatang-pendatang haram ini. Oleh itu dalam masalah ini kita berharap dengan adanya Konvensyen Zon Ekonomi Eksklusif, 1984 ini dapat mengatasi masalah ini kerana masalah pendatang haram ini boleh diibaratkan kalau mereka itu baru satu, dua dan sebagainya mungkin kita atasi tetapi apa yang saya dapat tahu lebih daripada 150 keluarga yang telah ada di Pulau Papan dekat Labuan. Dan masih ada lagi pulau-pulau yang lain dan separuhnya telahpun dapat mendarat ke tanah besar Labuan sendiri yang mana mereka ini bukan mendatangkan kesenangan tetapi menjadi masalah kepada negara kita umpamanya berlaku pergaduhan, rompakan, pertelingkahan dan seterusnya berlaku. Ini akan mencemarkan negara kita. Oleh itu dalam masalah ini kita harap supaya negara-negara yang berkenaan akan dapat mengambil balik pelarian-pelarian daripada negara mererka itu untuk dibawa balik ke negara asal mereka.

Begitu juga di Pulau Bidong yang mana telah bertahun-tahun pulau kita telah diduduki oleh pelarian Vietnam yang mana pulau ini pula telah diakui oleh pihak Antarabangsa supaya buat pulau untuk sementara waktu mereka itu duduk di pulau tersebut. Tetapi masalah itu telahpun bertahun-tahun pelarian-pelarian itu masih juga ada di pulau itu dan kadangkala apa yang kita dengar ada juga yang datang satu, dua

kapal dan perahu juga datang meresap dan ditangkap dan ini juga menjadi masalah dalam negara kita untuk masalah pendatang-pendatang haram ini nanti.

Soalan yang lain, Tuan Yang Dipertua, sebagaimana yang saya dapat tahu juga sebagaimana di dalam Fasal 14 Rang Undang-undang memberi kuasa kepada Ketua Pengarah Alam Sekitar untuk mengambil apa-apa tindakan untuk memindahkan, menyelaraskan, memusnahkan dan seterusnya di dalam mana undang-undang telah dibacakan oleh Yang Berhormat Menteri Kehakiman di sini juga mereka ini untuk pengetahuan Dewan yang mulia ini pendatang-pendatang haram ini juga menggunakan bom-bom letupan di kawasan-kawasan lautan untuk mereka itu menangkap ikan yang mana yang kita dapat tahu lautan yang berdekatan itu telah menjadikan berlubang-lubang kerana mereka ini buat letupan haram tetapi masalah ini tidak dapat diatasi kerana mereka ini cukup cekap dan lari tidak dapat ditangkap, tidak dapat kepastian tetapi mereka ini membuat kerja-kerja ini begitu berluas-luasan apa yang kita dapat semasa kami membuat lawatan ke Labuan baru-baru ini. Dalam masalah ini juga kita harap pihak Zon Ekonomi Eksklusif ini dapat mengadakan undang-undang ini boleh kita mengambil bagaimana untuk mendenda dan sebagainya kepada mereka yang merosakkan keadaan-keadaan ini.

Dalam masalah yang lain, Tuan Yang Dipertua, soalnya ada saya terbaca dalam undang-undang ini juga berhubungan dengan keadaan Konvensyen Undang-undang Laut ini juga iaitu Rang Undang-undang memberi kuasa dan memberi kepada orang-orang untuk membuat penyelidikan di dalam kawasan perairan dalam negara kita. Dalam masalah ini juga kita memanglah berkehendakkan dalam negara yang maju ini supaya semua sama ada di darat, di udara dan di laut supaya dapat kita mengetahui apakah hasil bumi dan

seterusnya. Tetapi di samping ini juga kita harus waspada supaya dalam masalah ini kemungkinan kita biar sahaja nanti dalam undang-undang ini kemungkinan mereka ini, para saintis untuk membuat kajian di lautan kita, kita takut. Di samping kajian dibuat kemungkinan ada perkara-perkara sabotaj yang akan berlaku dalam negara kita.

Oleh itu dalam masalah ini saya berharap apabila ada mereka membuat kajian di lautan kita, janganlah kita harapkan mereka sahaja ataupun kumpulan mereka sahaja membuat penyelidikan, mestilah orang-orang daripada negara kita juga ataupun para saintis kita juga bersama mengikuti kajian-kajian yang dibuat itu. Kita tidak mahu kajian itu akan merosakkan negara kita 10 atau 15 tahun ataupun 100 tahun yang akan datang kerana kajian itu. Ini memang kita telah tahu dalam kajian-kajian dalam negara-negara besar semasa membuat kajian, mereka tidak akan musnahkan dalam masa setahun atau dua tetapi apabila kita sudah lupa masalah ini akan timbul, akan merosakkan keadaan keselamatan dalam negara kita. Oleh itu, saya berharap supaya berhati-hati apabila mereka itu datang untuk membuat penyelidikan supaya kita berhati-hati kalau boleh sebagaimana saya katakan tadi orang-orang kita mestilah ikut bersama dalam membuat kajian-kajian yang akan dilakukan nanti.

Tuan Yang Dipertua, soal-soal yang lain telahpun disuarakan oleh rakan-rakan saya yang telah lalu. Oleh itu dengan ini saya tidak berhajat untuk menyambung lagi ataupun mengulangi lagi ucapan-ucapan ataupun hujah-hujah yang telahpun disuarakan oleh rakan-rakan saya dahulu. Oleh itu saya dengan sukacitanya mengucapkan tahniah kepada Kerajaan kerana dapat membuat satu undang-undang iaitu Undang-undang Zon Ekonomi Eksklusif 1984.

Mudah-mudahan dengan undang-undang ini sebagaimana saya katakan tadi akan mendapat manfaat kepada negara ini dan juga kepada rakyat negara Malaysia supaya di dalam negara yang maju ini kita dapat bersama-sama memajukan negara kita sama ada di laut, di udara dan seterusnya supaya kita maju dan bersaing dengan negara-negara lain.

Dengan itu, saya bersama-sama menyokong akan Rang Undang-undang Zon Ekonomi Eksklusif 1984 ini diluluskan.

Timbalan Yang Dipertua: Yang Berhormat Menteri.

4.30 ptg.

Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Datuk Dr. James P. Ongkili): Tuan Yang Dipertua, terlebih dahulu, saya mengucapkan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah mengambil bahagian di dalam perbahasan mengenai dengan Rang Undang-undang Zon Ekonomi Eksklusif ini. Mereka telah memberi pandangan-pandangan yang berguna dan Kerajaan mengambil perhatian atas pandangan-pandangan itu.

Yang lebih awal Yang Berhormat Senator Haji Shaharom bin Haji Maasom dan juga Yang Berhormat Senator Jaafar bin Harun telah membangkitkan soal keselamatan perairan laut kita. Ingin saya menerangkan bahawa mengikut undang-undang antarabangsa sebuah negara berpantai tidak mempunyai kuasa penuh untuk melarang mana-mana 'vessel' atau kapal daripada menggunakan apa yang dikenali dari segi undang-undang antarabangsa sebagai 'right of transit passage', tetapi sekiranya 'vessel' itu membuat sebarang tindakan yang dianggap sebagai pencerobohan di bawah undang-undang antarabangsa yang mana undang-undang antarabangsa memang telah termaktub dengan kuat

dan dengan lamanya, maka negara yang berpantai itu diberi kuasa untuk mengambil tindakan sewajarnya terhadap 'vessel' atau kapal tersebut. Mengikut undang-undang antarabangsa juga sebuah negara berpantai tidak mempunyai kuasa untuk menetapkan bilangan laluan (transit) yang boleh dilakukan oleh mana-mana 'vessel' atau kapal.

Mengenai soal keselamatan nelayan-nelayan kita yang mana telah dibangkitkan oleh hampir-hampir semua 6 Senator yang sudi turut serta di dalam perbahasan Rang Undang-undang Zon Ekonomi Eksklusif ini, Kerajaan memang sentiasa mencari jalan untuk menjamin keselamatan mereka dan untuk mengatasi aktiviti-aktiviti pencerobohan, tetapi sekarang usaha Kerajaan bagi mengatasi masalah pencerobohan di perairan laut kita adalah tersekat oleh kekurangan tenaga manusia dan kelengkapan yang mencukupi. Walau bagaimanapun, saya rasa ini boleh kita tingkatkan lagi dan lebih-lebih lagi, oleh kerana kita telah mengambil keputusan untuk menggubal satu Rang Undang-undang yang akan melengkapi kawasan yang lebih luas lagi iaitu 200 batu, maka untuk itu seharusnya kita akan mempertingkatkan lagi usaha dan kemampuan kita untuk menjamin keselamatan para nelayan di negara kita.

Yang Berhormat Senator Haji Shahrom bin Haji Maasom juga telah mencadangkan supaya mengadakan peruntukan mengenai khazanah-khazanah lama yang ada di dalam perairan kita. Tuan Yang Dipertua, undang-undang antarabangsa menetapkan cara bagaimana hak milik khazanah yang didapati di luar perairan wilayah hendak ditentukan, dan mengenai khazanah-khazanah yang dijumpai dalam perairan wilayah. Kita ada undang-undang untuk mengawal keadaan di dalam perairan wilayah kita dan dengan adanya Rang Undang-

undang Zon Ekonomi Eksklusif ini, maka ini akan melengkapi kawasan yang lebih luas iaitu 200 batu daripada perairan kita, dan memanglah ini menjadi satu daripada matlamat-matlamat Rang Undang-undang ini.

Tuan Yang Dipertua, beberapa orang ahli Yang Berhormat telah juga membangkitkan soal 'penalty' atau denda di bawah Rang Undang-undang Zon Ekonomi Eksklusif. Mengikut mereka 'penalty' maksima sebanyak \$1 juta yang diperuntukkan tidak mencukupi memandangkan kepada keperluan memperbaiki kerosakan akibat sebarang pencemaran perairan dan mereka mencadangkan supaya amaun ini ditambahkan. Sebenarnya, \$1 juta itu adalah denda yang boleh dijatuhkan bagi sesuatu kesalahan tetapi mengikut Fasal 14 Rang Undang-undang zon Ekonomi Eksklusif ini, sesiapa yang mencemarkan perairan kita hendaklah juga memberi pampasan untuk memperbaiki kerosakan yang berbangkit. Walaupun demikian, Kerajaan juga akan mengkaji amaun penalty ini dari semasa ke semasa dan sekiranya perlu amaun ini akan ditambahkan di masa hadapan.

Yang Berhormat Senator K. Kumaran telah mencadangkan supaya mengadakan peruntukan bagi merampas secara mandatory 'vessel' dan barang-barang 'vessel' yang didapati melakukan kesalahan di bawah Undang-undang Zon Ekonomi Eksklusif. Walau bagaimanapun, peruntukan seperti ini tidak boleh dibuat oleh kerana Perkara 230 di dalam Konvensyen Undang-undang Laut yang saya telah sebutkan semasa membentangkan Rang Undang-undang ini pada hari Jumaat yang lalu, menghuraikan sekatan bagi kita untuk merampas itu. Dengan izin, Tuan Yang Dipertua, provisinya adalah seperti begini:

"1. Monetary penalties only may be imposed with respect to violations of national laws and regulations or applicable

international rules and standards for the prevention, reduction and control of pollution of the marine environment committed by foreign vessels beyond the territorial sea.

2. Monetary penalties only may be imposed with respect to violations of national laws and regulations or applicable international rules and standards for the prevention, reduction and control of pollution of the marine environment committed by foreign vessels in the territorial sea except in the case of a wilful and serious act of pollution in the territorial sea."

Yang perhujungnya sekali itu "except in the case of a wilful and serious act of pollution in the territorial sea" membolehkan kita untuk mengambil tindakan yang lebih sedikit. Tetapi walau bagaimanapun, Perkara 230 dalam Konvensyen Undang-undang Laut ini menegah kita untuk merampas kapal dan sebagainya yang mencero boh di perairan kita. Maka apa-apa peruntukan dalam Rang Undang-undang zon ekonomi eksklusif mengenai pencemaran dalam Zon Ekonomi Eksklusif hendaklah dibuat selaras dengan peruntukan Perkara 230 Konvensyen Undang-undang Laut itu. Tetapi seperti yang saya katakan juga semasa membentangkan Undang-undang ini sebenarnya provisi-provisi yang terdapat di dalam Rang Undang-undang Zon Ekonomi Eksklusif ini adalah serupa dengan apa yang telah diamalkan dan apa yang telah dimaktubkan oleh lain-lain negara semasa melaksanakan suatu undang-undang seperti ini bagi mereka.

Yang Berhormat Senator Datuk Haji Mohd. Din bin Jaafar ada melahirkan perasaan ragu beliau sama ada negara-negara besar akan menghormati undang-undang kita ini. Keraguan seperti ini memang wujud bila masa sahaja suatu

negara hendak meluluskan Rang Undang-undang Zon Ekonomi Eksklusif masing-masing, dan memanglah terpulang kepada kebijaksanaan kita sendiri di dalam perhubungan antarabangsa kita dengan negara-negara yang lain khususnya dengan negara-negara jiran kita di mana misalnya zon ekonomi eksklusif 200 batu kita ini pasti akan bertindih dengan kawasan-kawasan di beberapa tempat dengan jiran-jiran kita, misal kata dengan negeri Thai di sebelah Kelantan, di Selat Melaka dengan Indonesia dan juga apa disebutkan oleh Yang Berhormat Senator Datuk Haji Mohd. Din bin Jaafar mengenai dengan Vietnam yang telah dengan secara haram menduduki Pulau Kecil Amboyna Cay yang lebih kurang 150 batu daripada pantai negara kita iaitu daripada Sabah (Labuan), pantai Sabah dan dalam hal ini kita kenalan menggunakan perhubungan diplomasi sebelum kita mengambil satu tindakan yang lebih tegas misalnya bertikai dengan menggunakan pihak keselamatan, pihak tentera di negara kita ini. Kebiasannya kita mengamalkan sikap berdiplomasi untuk menyelesaikan sebarang pertikaian seperti ini di negara kita.

Sebenarnya, Yang Berhormat Senator Datuk Haji Mohd. Din bin Jaafar telah menggambarkan kemungkinan cara-cara kita untuk berhubung dan bekerjasama, misalnya beliau telah menyebut Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri telah berada di Indonesia baru-baru ini untuk berbincang mengenai dengan isu-isu seperti itu dan lazimlah di masa hadapan negara kita akan menggunakan kebijaksanaan Kementerian Luar Negeri akan dan diplomasi pemimpin-pemimpin tertinggi kita, untuk menyelesaikan sebarang pertikaian di mana zon ekonomi eksklusif kita ini akan bertindih dengan zon ekonomi eksklusif jiran-jiran kita di ASEAN seperti yang saya katakan tadi.

Mengenai dengan kawasan seperti Natuna, ini sekali lagi menggambarkan bagaimana kita cuba bekerjasama dengan Indonesia walaupun Kepulauan Natuna ini di tengah-tengah Laut China Selatan di antara Semenanjung Malaysia dan Negeri Sabah, hampir-hampir di tengah-tengah lebih kurang 300 batu di antaranya, tetapi sekali lagi kita telah berusaha untuk memupuk perhubungan diplomasi dan keiranan dengan Indonesia yang begitu baik supaya tidak ada perkara-perkara yang akan berbangkit di masa hadapan.

Yang Berhormat Senator Fadzil Mahmood telah melahirkan juga kebimbangan beliau mengenai dengan nelayan-nelayan kita iaitu kita mesti menyediakan kapal-kapal peronda bagi menjaga kawasan yang begitu luas demi membantu para nelayan kita yang beribu-ribu bilangan itu daripada pencerobohan atau rampasan lanun dan sebagainya. Sukalah saya mengatakan bahawa seperti yang saya telah sebut semasa membentangkan Rang Undang-undang ini juga, mengenai perkara perikanan, Rang Undang-undang Perikanan telah dibaca kali pertama dalam Dewan Rakyat dan akan dibaca kali kedua dan ketiga di dalam Parlimen ini pada mesyuarat yang akan datang iaitu pada bulan Mac 1985.

Rang Undang-undang Perikanan ini memanglah membuat peruntukan-peruntukan yang penuh mengenai perikanan. Maka perkara-perkara yang berkaitan dengan perikanan dalam bentuk yang lebih 'detail' akan dibentangkan dan bolehlah dibangkitkan juga perkara-perkara mengenainya oleh Ahli-ahli Yang Berhormat apabila Rang Undang-undang Perikanan ini dibaca kali kedua dan kali ketiga pada tahun hadapan nanti.

Mengenai dengan perikanan juga di laut yang dalam daripada pinggir-pinggir laut kita iaitu di bahagian yang dalam, sebenarnya Kerajaan telahpun menjalankan kajian atau 'feasibility study', dengan izin, mengenai dengan

sumber-sumber laut kita. Dan sejajar dengan matlamat-matlamat zon ekonomi eksklusif ini, maka kajian-kajian itu akan dimantapkan supaya nelayan-nelayan kita yang akan menjalankan usaha-usaha mencari ikan dalam bentuk pukut tunda, dalam bentuk perikanan air dalam akan dapat bantuan dengan adanya kajian-kajian yang akan dibuat ini.

Yang Berhormat Senator Haji Abdul Razak bin Haji Abu Samah juga telah mengulang sekali lagi keperluan memberi jaminan supaya nelayan-nelayan di negara kita ini dapat keselamatan dan keselesaan untuk menangkap ikan. Pada keseluruhannya, Tuan Yang Dipertua, saya rasa tujuan zon ekonomi eksklusif ini memanglah untuk memberi jaminan yang lebih tegas terutama sekali memberi jaminan dari segi undang-undang supaya segala usaha kita di lingkungan 200 batu daripada pantai in akan dapat kita kawal, dan bila-bila masa sahaja kalau ada penceroboh-penceroboh, sesungguhnya kita tidak dapat menghalau mereka ataupun mengambil tindakan yang muktamad, akan tetapi sekurang-kurangnya dari segi undang-undang kita mempunyai lunas, kita mempunyai pegangan untuk mengambil tindakan-tindakan yang tertentu seperti juga lain-lain negara yang telah meluluskan Akta-akta Zon Ekonomi Eksklusif mereka masing-masing.

Seperti yang telah saya katakan di penghujung ucapan saya semasa membentangkan Rang Undang-undang ini, tujuan kita ialah supaya Rang Undang-undang ini akan dapat menjamin kepentingan kita, akan dapat mempertahankan hak, keadilan dan kepentingan rakyat negara kita di dalam lingkungan 200 batu pelantar benua dan perairan laut kita di masa hadapan.

Pada hemat saya, sesudah Akta ini diluluskan oleh Parlimen, maka ini akan menambah dan memperkuat lagi usaha kita berbaik-baik dengan jiran-

jiran kita yang mana mempunyai kawasan yang bertindih dengan kita, misal kata di Laut China Selatan dan juga di perairan dengan negeri Thai. Selain daripada itu, segala keraguan kita mengenai dengan jiran kita seperti Singapura pun bolehlah kita berbincang dengan kedudukan yang sama kerana kita mempunyai undang-undang seperti ini yang mana setaraf dengan undang-undang yang telah diamalkan atau telah diluluskan oleh negara-negara yang lain.

Tuan Yang Dipertua, saya tidak bercadang untuk menambah lagi, saya rasa saya telahpun jawab seberapa yang boleh dan di mana yang tidak ada saya jawab, saya harap Ahli-ahli Yang Berhormat faham bahawa semuanya telahpun dicatatkan dan akan diperhatikan oleh Kerajaan. Dengan itu, Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan.

Timbalan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibaca kali yang kedua sekarang.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbang dalam Jawatankuasa.

(Timbalan Yang Dipertua *mempengerusi Jawatankuasa*).

Fasal 1 hingga 42 diperintahkan jadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG PERHUTANAN NEGARA

Bacaan Kali Kedua dan Ketiga

4.50 ptg.

Timbalan Menteri Perusahaan Utama (Tuan Megat Junid bin Megat Ayob): Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan supaya suatu Rang Undang-undang bertajuk 'Suatu Akta untuk mengadakan peruntukan bagi pentadbiran, pengurusan dan pemuliharaan hutan dan pembangunan perhutanan dalam Negeri-negeri di Malaysia dan bagi maksud-maksud yang berkaitan' dibacakan pada kali yang kedua.

Tuan Yang Dipertua, sebagaimana Ahli-ahli Yang Berhormat sedia maklum, sektor perhutanan negara memainkan peranan yang penting dalam memberi sumbangan kepada pendapatan eksport negara dan kepada pembangunan sosio-ekonomi negara. Pendapatan eksport yang berjumlah \$4.6 billion dalam tahun 1983 merupakan 13.5% daripada jumlah pendapatan eksport negara dan ini meletakkan hasil kayu-kayan di tempat pertama, kecuali bahan petroleum, dalam memberi sumbangan kepada pendapatan eksport negara dalam tahun tersebut. Di samping memberi sumbangan kepada pendapatan eksport negara, sektor perhutanan adalah juga memberi peluang pekerjaan kepada rakyat, dan industri kayu-kayan adalah merupakan sebahagian daripada proses pembangunan industri di negara ini.

Tuan Yang Dipertua, sektor Perhutanan Negara terutama sekali di Semenanjung Malaysia telah mengalami kadar pembangunan yang pesat semenjak awal tahun 60an. Dalam tahun 1960, luas kawasan yang dibalok berjumlah 22,000 hektar, mengeluarkan 2.2 juta meter padu balak dan diproses oleh 397 kilang papan dan 4 kilang papanlapis. Nilai eksport balak dan kayu gergaji yang diperolehi pada tahun tersebut

berjumlah \$55.3 juta. Sepuluh tahun kemudian iaitu dalam tahun 1970, luas kawasan yang dibalak meningkat kepada 60,000 hektar, mengeluarkan 6.5 juta meter padu balak, diproses oleh 448 kilang papan dan 20 kilang papanlapis. Nilai eksport balak, kayu gergaji dan papanlapis masing-masing berjumlah \$99 juta, \$150 juta dan \$44 juta, menjadikan pendapatan eksport pada tahun tersebut \$293 juta.

Dalam tahun 1980, luas kawasan yang dibalak ialah 243,000 hektar, mengeluarkan 10.4 juta meter padu balak. Bilangan kilang papan telah meningkat kepada 633 dan kilang papanlapis meningkat kepada 37. Nilai eksport balak berjumlah \$23 juta iaitu satu pengurangan sebanyak \$76 juta berbanding dengan nilai sebanyak \$99 juta pada tahun 1970. Ini adalah kerana mulai tahun 1972, Kerajaan telah mula mengharamkan eksport beberapa jenis balak yang popular dari Semenanjung Malaysia untuk menentukan balak-balak itu diproses dalam negeri sebelum dieksportkan. Walau bagaimanapun, nilai eksport kayu gergaji dan papanlapis masing-masing telah meningkat kepada \$1 billion dan \$207 juta berbanding dengan nilai yang berjumlah \$150 juta bagi kayu gergaji dan \$44 juta bagi papanlapis dalam tahun 1970. Jumlah pekerjaan yang diwujudkan dalam tahun 1980 ialah 50,000 berbanding dengan 24,000 dalam tahun 1970 dan 11,000 dalam tahun 1960.

Pembangunan yang begitu pesat ini adalah berpunca dari permintaan luar negeri yang kian bertambah ke atas hasil kayu-kayan negara. Bagi memenuhi keperluan ini, negara terpaksa membuka hutan yang luas untuk pembalakan. Kadar pembalakan yang begitu pesat telah menampakkan bahawa dalam tahun 1972, 1973 dan 1976 kadar pembalakan tahunan telah melebihi 1 juta ekar atau 400,000 hektar. Pembukaan hutan yang luas untuk pembalakan bagi memenuhi permintaan pasaran luar negeri ke atas hasil kayu-

kayan negara telah mengakibatkan kawasan hutan di Semenanjung Malaysia terus berkurangan dari 9.4 juta hektar dalam tahun 1960 kepada 8.0 juta hektar dalam tahun 1970 dan terus berkurangan kepada 6.3 juta hektar dalam tahun 1980.

Tuan Yang Dipertua, sungguhpun perhutanan adalah merupakan bidang kuasa Kerajaan Negeri tetapi perlu diwujudkan penyelarasan dan kerjasama yang rapat di antara Kerajaan Persekutuan dan Kerajaan-kerajaan Negeri. Melalui kerjasama ini satu Dasar Perhutanan Negara telah diwujudkan untuk membangunkan sektor perhutanan negara secara teratur untuk faedah jangka panjang. Satu aspek yang perlu diberi perhatian yang sama oleh Kerajaan Persekutuan dan Kerajaan Negeri adalah mengenai kadar pembalakan yang dijalankan selama ini. Kadar pembalakan yang begitu pesat perlu dikawal sekiranya negara mahu mengelakkan masalah mendapatkan bekalan balak dari sumber tempatan yang mencukupi menjelang akhir tahun 90an. Menyedari akan hakikat sumber hutan negara perlu dikawal dan diurus dengan cekap dan teratur supaya negara akan terus mendapat bekalan balak dalam negeri di tahun-tahun yang akan datang, Kerajaan dengan sokongan dan kerjasama yang diberikan oleh Kerajaan-kerajaan Negeri telah meluluskan satu Dasar Perhutanan Negara dalam tahun 1978. Penerimaan Dasar ini oleh Kerajaan-kerajaan Negeri untuk dilaksanakan merupakan satu perkembangan yang amat penting dalam pembangunan sektor perhutanan negara kerana Dasar ini menggariskan unsur-unsur dan program perlaksanaan Dasar untuk menjamin unsur-unsur dasar yang telah ditetapkan itu dilaksanakan dengan jayanya. Kerajaan-kerajaan Negeri telah menerima Dasar ini dan telah melaksanakannya.

Unsur-unsur Dasar yang menyentuh soal pengurusan dan pembangunan hutan adalah mengenai keperluan

penubuhan kawasan Hutan Simpanan Kekal, melaksanakan usaha pemuliharaan hutan dan menggunakan prinsip pengurusan yang boleh menjamin negara akan mendapat bekalan balak dalam negeri secara berterusan. Rang Undang-undang yang dibentangkan sekarang ini telah digubal secara bersama dengan Kerajaan-kerajaan Negeri dan telah mendapat persetujuan Majlis Perhutanan Negara dan Majlis Tanah Negara yang kedua-duanya adalah dianggotai oleh kesemua Menteri Besar dan Ketua Menteri. Rang Undang-undang ini adalah juga merupakan satu 'Policy Instrument' bagi melaksanakan unsur-unsur pengurusan dan pembangunan hutan yang terdapat dalam Dasar Perhutanan Negara.

Dari segi penubuhan kawasan Hutan Simpan Kekal, peruntukan yang ada dalam Rang Undang-undang ini telah mengatasi kelemahan yang terdapat dalam Enakmen-enakmen Hutan Negeri yang berkuatkuasa sekarang. Rang Undang-undang ini memperuntukkan satu proses sahaja yang perlu dilakukan untuk menubuhkan sesuatu kawasan sebagai Hutan Simpanan Kekal berbanding dengan 11 proses yang perlu dilakukan mengikut Enakmen Hutan Negeri yang ada sekarang. Dengan satu tindakan pentadbiran sahaja mengikut Rang Undang-undang, sesuatu kawasan telah diwujudkan sebagai kawasan Hutan Simpan Kekal sementara mengikut prosedur yang lama, yang terpaksa mengalami 11 proses, boleh memakan masa bertahun-tahun lamanya.

Hutan Simpanan Kekal sementara mengikut prosedur yang lama, yang terpaksa mengalami 11 proses, boleh memakan masa bertahun-tahun lamanya. Hutan Simpan Kekal perlu ditubuhkan di negara kita. Suatu kawasan Hutan Simpan Kekal itu terdiri dari Hutan Berhasil (Production Forests), Hutan Perlindungan (Protection Forests) dan Hutan Lipur (Recreation Forests).

Ketiga-tiga jenis hutan ini mempunyai fungsi yang berlainan dan khusus. Hutan Perlindungan dan Hutan Lipur akan kekal dalam keadaan asli bagi memenuhi keperluan alam sekitar, hidupan liar, kawasan tadahan air, dan untuk rekreasi. Hanya Hutan Berhasil yang akan diusahakan untuk pengeluaran balak. Untuk menjamin negara akan terus mendapat bekalan balak dari Hutan Simpan Kekal ini, pengurusan Hutan Berhasil akan menggunakan prinsip pengurusan pengeluaran secara berkekalan (sustained yield management). Sistem pengurusan seperti ini antara lain menentukan bahawa bagi sesuatu pembalakan hanya jenis-jenis yang telah mencapai ukuran tertentu sahaja yang dibenarkan ditebang, sementara balak yang belum mencapai had ukuran tersebut ditinggalkan dan diselenggarakan untuk ia membesar supaya boleh dibalak apabila mencapai had ukuran yang dibenarkan.

Tuan Yang Dipertua, selain dari memerlukan penubuhan kawasan Hutan Simpan Kekal bagi maksud pengurusan dan pembangunan hutan, Rang Undang-undang ini juga memerlukan sumber hutan yang telah diusahakan itu dipulihkan semula terutama sekali di kawasan Hutan Simpan Kekal. Rang Undang-undang ini mengatasi kelemahan yang terdapat di dalam Enakmen Hutan Negeri yang berkuatkuasa sekarang dengan adanya peruntukan memerlukan seseorang pengusaha atau pembalak menyediakan pelan pembalakan dan penghutan semula yang perlu diluluskan oleh Jabatan Perhutanan Negeri sebelum sesuatu kerja pembalakan boleh dibenarkan. Keperluan ini tidak mengira luas kawasan yang diluluskan kepada seseorang pengusaha atau pembalak berbanding dengan keadaan sekarang di mana hanya pengusaha atau pembalak yang diluluskan kawasan seluas 20,000 hektar atau lebih dikehendaki melakukan pemuliharaan hutan. Dengan adanya pelan pembalakan dan penghutan semula, Jabatan

Perhutanan Negeri dapat mengawasi dan mengesani kegiatan pembalakan dan penghutan semula yang dijalankan oleh pengusaha atau pembalak.

Usaha pemulihan hutan melalui pematuhan kepada pelan pembalakan dan penghutan semula ini diperkuatkan pula oleh peruntukan dalam Rang Undang-undang yang memerlukan Pihak Berkuasa Negeri menubuhkan satu Kumpulan Wang Pembangunan Hutan yang pada dasarnya akan digunakan untuk kegiatan pemulihan hutan. Selain dari itu, Kumpulan Wang ini akan digunakan juga untuk menyediakan rancangan-rancangan pengurusan hutan dan pembangunan Hutan Lipur yang dimajukan dari masa ke semasa. Penubuhan Kumpulan Wang ini juga merupakan satu perkembangan yang mengatasi kelemahan yang terdapat dalam sistem pengurusan hutan sekarang ini. Kewangan bagi melaksanakan program pemulihan hutan sekarang ini diperolehi dari tabung Ses Silvikultur yang amat terhad peranannya. Dengan perluasan peranan Kumpulan Wang yang ditubuhkan itu, Pengarah Perhutanan Negeri akan berkebolehan menjalankan peranan-peranan penting yang telah dipertanggungjawab oleh Rang Undang-undang terutama sekali mengenai keperluan menyediakan rancangan pengurusan hutan dan penghutan semula. Kumpulan Wang ini akan diuruskan oleh satu jawatankuasa peringkat tinggi Kerajaan Negeri dan Pengarah Perhutanan Negeri dikehendaki menyediakan laporan tahunan mengenai kegiatan yang dijalankan oleh Kumpulan Wang kepada Pihak Berkuasa Negeri. Keperluan ini akan menjamin bahawa Kumpulan Wang akan dibelanjakan mengikut rancangan pengurusan hutan dan penghutan semula yang dikaji dari masa ke semasa selaras dengan perkembangan semasa.

Selain daripada memenuhi keperluan Dasar Perhutanan Negara, Rang

Undang-undang ini adalah mempunyai dua tujuan asas yang penting yang mendorong penggubalan dilakukan iaitu untuk mencapai tujuan keseragaman dan kemaskini dalam undang-undang hutan di negara ini terutama sekali di Semenanjung Malaysia.

Sebagaimana Ahli-ahli Yang Berhormat sedia maklum, pada masa ini terdapat 11 Enakmen Hutan yang berasingan bagi negeri-negeri di Semenanjung Malaysia dan dua Undang-undang Perhutanan yang berasingan bagi Sabah dan Sarawak. Enakmen-enakmen Hutan Negeri ini mula digubal dalam tahun 1909 bagi negeri-negeri Melaka dan Pulau Pinang, tahun 1934 bagi Negeri Sembilan, Pahang, Perak dan Selangor dan bagi negeri-negeri lain di Semenanjung Malaysia di antara tahun 1937 dan 1939. Nyatalah bahawa Enakmen-enakmen Hutan Negeri yang berkuasa sekarang telah digubal lebih 40 tahun yang lalu. Enakmen-enakmen Hutan ini adalah khusus bagi sesuatu negeri, dengan demikian tidak wujud keseragaman di dalam undang-undang kecuali bagi negeri-negeri Phang, Perak, Selangor dan Negeri Sembilan yang menggunakan Enakmen Hutan yang seragam. Selain daripada keperluan untuk menyeragamkan enakmen-enakmen hutan yang berasingan itu, keperluan timbul juga untuk mengemaskinikan enakmen-enakmen tersebut supaya selaras dengan perkembangan-perkembangan dan kehendak semasa, khususnya dalam keadaan sumber hutan makin berkurangan dan negara perlu bergerak ke arah memperluaskan lagi kegiatan pemprosesan hasil kayu-kayan negara.

Unsur-unsur kemaskini yang terdapat dalam Rang Undang-undang adalah mengenai sistem pentadbiran hutan yang memberi perhatian kepada keperluan pengusahahasilan dijalankan dengan secara teratur, mengakibatkan gangguan yang minimum kepada alam sekitar, memelihara kestabilan alam

sekitar dan sumber bekalan air, menjamin pemulihan hutan, dan mengurangkan pembaziran sambil meninggikan daya pengeluaran di peringkat pembalakan.

Tuan Yang Dipertua, dalam pentadbiran hutan, aspek penguatkuasaan juga diberi perhatian yang penting oleh Rang Undang-undang ini. Jenis kesalahan yang berhubung dengan hutan telah disenaraikan. Dengan cara ini Jabatan Perhutanan Negeri dapat menentukan dengan jelas jenis-jenis kesalahan yang boleh diambil tindakan ke atas sesiapa yang melakukannya. Bagi kesalahan-kesalahan yang dilakukan ini, hukuman yang lebih berat adalah dikenakan sekiranya yang melakukan kesalahan itu disabit oleh mahkamah.

Untuk memudahkan penguatkuasaan Rang Undang-undang berhubung dengan kesalahan hutan, pegawai-pegawai hutan di peringkat tertentu adalah diberi kuasa menangkap, menyita dan menyiasat seseorang yang disyaki melakukan sesuatu kesalahan hutan. Pegawai-pegawai Hutan juga diberi kuasa menyita hasil hutan yang menjadi perkara kesalahan. Mana-mana kenderaan yang disyaki membawa hasil hutan yang melanggar undang-undang boleh ditahan oleh Pegawai Hutan di peringkat tertentu. Bagi kesalahan-kesalahan yang tidak begitu berat, Pengarah Perhutanan Negeri diberi kuasa untuk mengkompaun kesalahan tersebut. Beberapa peruntukan lain dalam Rang Undang-undang berhubung dengan penguatkuasaan ini boleh dianggap sebagai langkah-langkah mencegah daripada mana-mana pihak melakukan kesalahan-kesalahan tersebut. Dengan itu pengurusan dan pentadbiran hutan dapat dilakukan dengan gangguan yang minimum dari mana-mana pihak.

Tuan Yang Dipertua, sektor perhutanan adalah satu sektor yang penting dalam ekonomi negara bukan sahaja dari segi memberi sumbangan kepada pendapatan eksport negara dan Kerajaan bahkan juga pembangunan industri negara ini. Program pembangunan hutan berasaskan

kepada dasar dan undang-undang yang dibentangkan sekarang ini adalah bertujuan untuk menjadikan sumber hutan sebagai satu sumber yang boleh diperbaharui baik secara pemulihan dalam hutan asli mahupun dari penanaman secara ladang. Memandangkan kepentingan sektor perhutanan dari segi ekonomi dan sumber hutan sebagai sumber yang boleh diperbaharui, adalah mustahak Kerajaan-kerajaan Persekutuan dan Kerajaan-kerajaan Negeri bekerjasama dan Kerajaan Negeri terus memberi sokongan kepada usaha membangunkan sektor perhutanan. Dengan cara ini generasi yang akan datang akan berpeluang menikmati sumber asli yang kita pelihara dan majukan dan negara dapat mengelakkan akibat-akibat pengusahahasilan yang berleluasa yang dialami oleh beberapa negara di mana perlupusan hutan yang meluas telah mempunyai kesan buruk terhadap iklim dan cuaca. Peruntukan-peruntukan yang ada dalam Rang Undang-undang ini akan menjamin sumber hutan negara akan ditadbirkan dengan cekap dan teratur.

Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan.

Menteri Kehakiman dan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Datuk Dr James P. Ongkili): Tuan Yang Dipertua, saya mohon menyokong.

Timbalan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah Rang Undang-undang bernama Suatu Akta untuk mengadakan peruntukan bagi pentadbiran, pengurusan dan pemeliharaan hutan dan pembangunan perhutanan dalam negeri-negeri di Malaysia dan bagi maksud-maksud yang berkaitan; dibacakan kali kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas. Yang Berhormat Tuan Haji Latip bin Haji Dris.

5.10 ptg.

Tuan Haji Latip bin Haji Dris: Tuan Yang Dipertua, sukacita saya diberi

peluang bercakap bagi membahas Akta Perhutanan Negara 1984 seperti yang diterangkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri Perusahaan Utama sebentar tadi. Bagi saya Akta ini adalah begitu baik dan sesuai dengan perkembangan sektor perhutanan di seluruh negara sekarang ini. Izinkanlah saya bercakap sedikit lagi perkara-perkara yang ada kaitan dengan masalah hutan, khususnya bagi hutan negeri Sarawak.

Tuan Yang Dipertua, seperti Dewan yang mulia ini sedia maklum sumber hutan adalah sebagai satu hasil asli tiap-tiap buah negeri dalam Malaysia, lebih-lebih lagi pada masa ini sumber hutan memainkan peranan yang begitu penting dalam pembangunan negara seperti yang diterangkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri sebentar tadi. Bagi negeri Sarawak memang terkenal salah sebuah negeri yang mempunyai luas kawasan hutan darai hutan bakau, hutan paya dan hutan bukit. Dan ada kawasan yang terdapat hutan simpan dan sebagainya serta terdapat berbagai-bagai jenis pokok-pokok besar yang berharga yang boleh digunakan oleh rakyat tempatan dan untuk eksport ke negara lain. Sejak tamatnya Perang Dunia ke II di rantau ini, sektor perhutanan begitu terkenal dan berkembang maju. Ramai taukeh-taukeh kilang papan dan pengusaha balak yang mendapat lesen hutan menjadi jutawan.

Masalah hutan, Tuan Yang Dipertua, adalah satu perkara yang mendapat perhatian rakyat di luar bandar yang duduk di sekitar kawasan hutan seperti kebanyakan bumiputera di negeri Sarawak. Dahulunya di zaman penjajah Brooke, rakyat yang diam sekitar kawasan hutan yang tertentu menganggap kawasan hutan dan tanah di situ adalah kepunyaan mereka, kerana hutan dan tanah di situ tempat mereka mendapat rezeki hidup pada tiap-tiap hari. Seperti tempat bertanam padi, berburu binatang, mengambil

sumber hutan untuk kegunaan sendiri serta untuk jualan seperti rotan, damar, getah hutan, buah-buahan pokok hutan, madu lebah dan sebagainya. Misalnya, sejenis kayu bernama kayu belian yang begitu teguh dan kukuh; mungkin jenis kayu ini tidak terdapat di hutan di negeri-negeri di Semenanjung sini. Kayu berlian sangat diperlu oleh rakyat di negeri Sarawak untuk kegunaan rumah kediaman di kampung-kampung seperti tiang, atap dan lain-lain lagi, sampailah hari ini harga kayu berlian juga begitu tinggi sekali jika dibanding dengan jenis kayu-kayu yang lain seperti cengal mahupun merbau.

Jabatan Kerjaraya Negeri Sarawak mahupun Jabatan yang lain sampai hari ini masih lagi menggunakan kayu berlian untuk tiang jambatan di daerah luar bandar. Kayu-kayu berlian juga diguna untuk tiang api elektrik mahupun tiang telefon di negeri Sarawak, biasanya pokok-pokok berlian cuma terdapat di kawasan hutan yang tertentu sahaja seperti di lereng bukit rendah. Pokok-pokok berlian ini pula walaupun nampaknya sudah mati, tidak ada daun dan rantingnya, tetapi isi kayunya masih hidup lagi, boleh ditebang dan digunakan dengan baik, jika dibanding dengan pokok-pokok yang tumbuh segar, mempunyai daun seperti pokok-pokok besar yang lain seperti meranti dan sebagainya.

Apa yang saya tahu mengikut penyelidikan Jabatan Hutan Negeri Sarawak, pokok berlian mengambil masa beratus tahun untuk tumbuh besar sehingga boleh diguna sebagai had ukuran balak biasa untuk ditebang. Sekarangpun kayu berlian sudah begitu berkurangan, saya rasa cuma tinggal yang begitu jauh masuk ke hutan sahaja lagi, kerana jenis pokok berlian ini telah diguna berzaman-zaman sudah. Kerana itulah Jabatan Hutan Negeri Sarawak menentukan jenis pokok berlian ini tidak boleh dijual keluar daripada negeri Sarawak, sama ada berupa balak ataupun

yang sudah digergaji, memandangkan kayu berlian tidak begitu banyak di hutan negeri Sarawak serta pula sangat diperlu oleh rakyat tempatan di negeri itu.

Tuan Yang Dipertua, saya menyokong sepenuhnya seperti yang terkandung dalam Akta ini Bahagian I, II, III, IV dan seterusnya di mana terdapat syarat-syarat yang tertentu bagi maksud yang sebenarnya Akta ini. Misalnya, Bahagian I permulaan, Fasal 1 (2), Akta ini telah menerangkan iaitu Akta ini tidaklah boleh berkuatkuasa dalam sesuatu negeri melainkan ia telah diterima pakai oleh sesuatu undang-undang yang dibuat oleh Badan Perundangan Negeri menurut Fasal (3), Perkara 76 Perlembagaan Persekutuan.

Saya rasa sudah jelas tidak bercanggah dengan apa yang dikehendaki dalam Perlembagaan Kerajaan Persekutuan bagi menghormati perjanjian dengan Negeri di Sarawak, iaitu tanah dan hutan adalah hak Kerajaan Negeri itu sendiri yang menentukannya.

Tuan Yang Dipertua, saya yakin rakyat di negeri Sarawak, khususnya bumiputera berpuas hati dengan Akta ini. Kepada kami rakyat yang duduk di negeri Sarawak, segala peraturan mahupun undang-undang yang dibuat oleh Kerajaan Pusat sudah pasti untuk memperbaiki lagi keadaan rakyat dan pentadbiran dan pengurusan yang sedia ada sekarang.

Bagi rakyat bumiputera di negeri Sarawak, masalah hutan mahupun tanah adalah menjadi perhatian berat kerana pada kelaziman pendapat rakyat yang tidak bersekolah di luar bandar, hutan atau tanah adalah satu perkara yang menjadi kepentingan turun-temurun sejak daripada nenek-moyang dahulu. Dari itulah di negeri Sarawak terdapat hutan simpan untuk kegunaan rakyat sendiri, begitu juga tanah yang diakui sebagai tanah pusaka dengan tidak ada surat hakmilik tanah, terdapat begitu luas,

masih tidak diusahakan dan ada di antaranya telah menjadi hutan semula, kerana di zaman dahulu sebelum Undang-undang Hutan Negeri Sarawak berkuatkuasa, rakyat di pendalaman bebas menebang hutan sesuka hati, dengan cara beginilah tanah yang luas tidak diusahakan, tinggal begitu sahaja.

Tuan Yang Dipertua, ini termasuklah di kawasan yang tertentu tanah-tanah bumiputera yang diberi surat hakmilik tanah tidak boleh dipindah hakmilik kepada bukan bumiputera. Kami berharap amalan seperti ini dapat berterusan bagi melindungi kepentingan rakyat di luar bandar, yang boleh dikatakan sampai sekarang ini segolongan besar masih lagi iaitu kais pagi makan pagi, kais petang makan petang. Dari itulah terdapat mereka seperti ini yang kurang bersabar menimbulkan berbagai masalah kepada syarikat-syarikat yang mendapat lesen balak. Membalak kawasan hutan berhampiran kediaman mereka, membuat berbagai tuntutan untuk mendapat bayaran sugu hati daripada syarikat balak berkenaan. Walaupun demikian, tuntutan mereka seperti ini dapat diatasi oleh pihak Kerajaan Negeri tanpa banyak menimbul masalah yang tidak sihat.

Tuan Yang Dipertua, dengan kesempatan ini, izinkan saya mengesyorkan kepada pihak Kementerian supaya memberi peruntukan kewangan yang mencukupi bagi membantu Jabatan Hutan Negeri Sarawak untuk menyelidik kayu dan latihan teknik dan kemudahan-kemudahan penyelidikan hutan serta pemulihan dan penanaman semula hutan dan lain-lain lagi seperti Sekolah Latihan Perhutanan di negeri Sarawak supaya sumber hutan negara ini berpanjangan bagi kepentingan rakyat dan negara seluruhnya.

Tuan Yang Dipertua, mengenai pentadbiran dan pengurusan Jabatan Hutan Negeri Sarawak di bawah Undang-undang Hutan Negeri Sarawak yang ada sekarang ini bolehlah dikatakan cukup lengkap bagi menjaga sumber

pengeluaran hutan dan memelihara hutan simpan dan perkara-perkara yang di bawah tadbiran Jabatan itu.

Seperti Dewan yang mulia ini sedia maklum Jabatan Hutan Negeri Sarawak di bawah tadbiran satu Kementerian iaitu Kementerian Perhutanan negeri itu. Setakat yang saya tahu bolehlah saya katakan di dalam Dewan yang mulia ini, pengurusan Jabatan Hutan Negeri Sarawak daripada pegawai atasan sehingga pegawai rendah adalah bekerja dengan baik dan bertanggungjawab.

Bagi diri saya sendiri pun pernah bekerja di Jabatan Hutan Negeri Sarawak sejak 1941 selama hampir 30 tahun sebelum saya dipilih oleh rakyat untuk mewakili mereka ke Dewan Rakyat sejak tahun 1970. Jikalau kakitangan Jabatan Hutan Negeri Sarawak waktu itu menjalankan tugas tidak baik, sudah pasti saya sebagai salah seorang bekas petugas di Jabatan Hutan itu tidak mendapat kepercayaan daripada rakyat. Dari itu, saya mengucapkan syabas kepada Jabatan Hutan Negeri Sarawak atas kerja yang baik selama ini dan seterusnya tugas yang cemerlang itu berkekalan sepanjang masa seperti yang diharap oleh Kerajaan pada hari ini, iaitu Bersih, Cekap dan Amanah.

Akhirnya, Tuan Yang Dipertua, sekali lagi saya menyokong Akta Perhutanan Negara, 1984 di hadapan Dewan sekarang ini. Sekian, terima kasih.

Timbalan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, saya tidak hendak melarang Ahli-ahli Yang Berhormat yang hendak berucap. Bagi makluman Ahli-ahli Yang Berhormat sekalian, Akta yang ada kita bahaskan sekarang ini tidak mengenai Sabah dan Sarawak; hendak bercakap boleh tetapi tidak ada berkaitan, bagi makluman Ahli-ahli Yang Berhormat. Dijemput Yang Berhormat.

5.21 ptg.

Tuan Jaafar bin Harun: Tuan Yang Dipertua, saya juga bangun memohon

izin bercakap sepatah dua mengambil bahagian dalam Rang Undang-undang yang bernama Suatu Akta untuk mengadakan peruntukan bagi pentadbiran, pengurusan dan pemeliharaan hutan dan pembangunan perhutanan dalam negara kita Malaysia ini sepertimana yang dibentangkan oleh Timbalan Menteri Perusahaan Utama sebentar tadi.

Tuan Yang Dipertua, sebagaimana yang kita maklum bahawa undang-undang perhutanan sekarang ini telah ditubuhkan pada tahun 1934, semenjak daripada itu sedikit-sedikit pindaan adalah dibuat, iaitu seksyen-seksyen kecil bagi pindaan menyesuaikan keadaan dari semasa ke semasa, tetapi tidak menyeluruh dari segi konsep pentadbiran di zaman merdeka ini kerana tiap-tiap negeri ada pula mempunyai undang-undang peraturan perhutanan yang berlainan mengikut keadaan negeri masing-masing.

Saya nampak tujuan utama undang-undang ini dibuat ialah untuk menyeragamkan di bawah satu Undang-undang Perhutanan Negara yang dapat diterima oleh semua negeri, kecuali Sabah dan Sarawak. Walau bagaimanapun, undang-undang ini mestilah dibawa juga kepada Kerajaan Negeri, khususnya Dewan Undangan Negeri supaya diterima sebagai Enakmen Perhutanan Negeri, kerana hal ehwal perhutanan adalah bidangkuasa hak Kerajaan Negeri, seperti juga mengenai hal ehwal tanah di bawah bidangkuasa hak Kerajaan Negeri. Jadi, Akta Perhutanan Negara yang dibentangkan oleh Timbalan Menteri kita pada hari ini telah pun melalui proses-proses Perlembagaannya, iaitu diterima oleh Majlis Perhutanan Negara, disahkan oleh Majlis Tanah Negara, kemudian barulah dibawa ke Parlimen, iaitu dalam Dewan Rakyat dan Dewan Negara kita yang bersidang pada hari ini.

Tuan Yang Dipertua, saya suka menyentuh Bahagian II Pentadbiran,

mukasurat 14, Kewajipan-kewajipan Pengarah, Fasal 4 yang mengandungi tugas dan tanggungjawab Pengarah Perhutanan Negeri yang telah pun disenaraikan dengan jelas dari (a) sampai ke (h), yang bererti 8 garis panduan telah dinyatakan.

Pada pendapat saya dengan adanya senarai tanggungjawab Pengarah Negeri-negeri itu maka Pengarah-pengarah Perhutanan Negeri kita akan mendapat garis panduan yang jelas di atas tanggungjawab dan bidangkuasa Pengarah Perhutanan Negeri. Dengan ini, maka dapatlah Pengarah-pengarah Perhutanan Negeri mengelakkan dari perkara-perkara yang bercanggah dengan dasar Kerajaan kerana pada masa-masa yang sudah ini boleh dikatakan Pengarah Perhutanan Negeri tidak dapat melaksanakan pemulihan pemeliharaan hutan dengan berkesan.

Misalnya, katakanlah 10-20 tahun yang lepas di Negeri Sembilan umpamanya, kawasan-kawasan hutan Negeri Sembilan pada masa itu meliputi hampir 48% daripada kawasan kesemua sekali Negeri Sembilan, tetapi pada masa sekarang kawasan hutan di negeri itu hanya tinggal lebih kurang tidak sampai 30%. Ini kerana garis panduan tanggungjawab Pengarah Perhutanan Negeri di masa itu belum diwujudkan lagi. Jadi, kawasan-kawasan hutan telah dibuka dengan begitu berleluasa tanpa mengira akibatnya bagi jangka panjang, pada halnya import balek untuk pemulihan semula kawasan hutan yang dibalak itu tidak mendapat perhatian yang secukupnya. Jadi, jika sekiranya undang-undang ini tidak diwujudkan, tentulah merugikan negara kita dari segi hasil perhutanan dalam jangka panjang.

Tuan Yang Dipertua, mukasurat 15, Bahagian III, Hutan Simpan Kekal. Dalam Rang Undang-undang ini ada disebutkan pengwujudan hutan simpan kekal.

Saya nampak dalam bab ini bertujuan untuk menjamin hakmilik

Kerajaan Negeri untuk masa jangka panjang supaya dapat dikelaskan kawasan hutan mengikut keadaan dan fungsinya seperti hutan berhasil, hutan perlindungan, hutan tadahan air, hutan penyelidikan dan sebagainya. Dengan cara ini bolehlah menyediakan rancangan-rancangan jangka panjang bagi mengurus sumber hutan dengan cara yang lebih sistematik mengikut prinsip-prinsip yang tertentu.

Tuan Yang Dipertua, lanjutan Bahagian III juga, Fasal 12 mukasurat 17, saya fikir inilah perkara yang penting dari segi perhutanan negara kita, kerana Fasal ini bertujuan supaya mana-mana hutan simpan kekal yang akan dikeluarkan oleh pihak berkuasa Kerajaan Negeri, maka perlulah diganti dengan satu kawasan tanah lain yang sama keluasannya yang telah dikeluarkan itu. Walaupun mungkin tidak dapat dilaksanakan sepenuhnya kerana memandangkan tanah yang ada sekarang tidak mencukupi, tetapi sekurang-kurangnya dengan wujudnya Fasal ini keluasan hutan simpan tidaklah terjejas dan pupus langsung pada akhirnya di satu masa kelak. Bolehlah kita bayangkan apa yang telah terjadi kepupusan hutan simpan di setengah-setengah negara seperti di Eropah.

Dalam Bahagian III ini juga, Tuan Yang Dipertua, ada diringkaskan cara-cara untuk merezabkan hutan simpan daripada 11 tangga-tangga peraturan kepada hanya 1 tangga peraturan sahaja, iaitu tidak lagi perlu melalui proses memberi notis yang berlarutan oleh Pejabat Tanah, tetapi hanya dengan melalui Pengarah Tanah dan Negeri sahaja. Ini boleh mempercepatkan lagi proses yang memakan masa bertahun-tahun yang tidak lebih daripada ½ tahun atau 6 bulan, sesuai dengan konsep kita 'Bersih, Cekap dan Amanah'.

Dalam Bahagian IV, mukasurat 18, Tuan Yang Dipertua, Pengurusan dan Pembangunan Hutan. Dengan adanya

seksyen-seksyen cara detail pengurusan kawasan hutan kita menjadi teratur mengikut amalan-amalan yang sempurna bagi menjamin bekalan bahan kayu keperluan negara terus berkekalan kerana dalam Enakmen Hutan yang lama, perkara ini tidak timbul langsung.

(Gangguan Bekalan Elektrik)

Tuan Yang Dipertua, perkara yang akhirnya ialah kegunaan bahan-bahan kayu balak. Di masa-masa yang sudah ini kegunaan kayu balak hanya digunakan diproses setakat satu peringkat sahaja, iaitu dijadikan papan atau beluti untuk dieksport, pada halnya kayu-kayu balak kita yang dihantar ke luar negeri itu diproses semula dijadikan bahan-bahan siap, seperti perabot-perabot yang mahal dan sebagainya, kemudiannya diimport balik ke negara kita dengan harga yang mahal dan tinggi juga. Jadi, kenapakah bahan-bahan itu tidak boleh diproses kepada bahan-bahan siap, seperti yang disebutkan tadi untuk dijadikan barang-barang yang bermutu tinggi yang mana boleh dijual atau dieksport kerana harga yang lebih tinggi, kerana dengan cara yang demikian kilang-kilang perusahaan yang menggunakan bahan kayu di negara kita ini akan banyak tumbuh menjalankan kilang-kilang bahan pemerosesan lanjut dalam negeri. Dengan demikian, secara tak langsung Kerajaan kita dapat menambahkan lagi peluang-peluang pekerjaan kepada rakyat, di samping meningkatkan taraf perindustrian kita, sama ada di kampung atau dibandar sejajar dengan dasar Kerajaan pada masa ini sebagai Dasar Ekonomi Baru.

Tuan Yang Dipertua, dengan ini saya menyokong Rang Undang-undang ini diluluskan.

Timbalan Yang Dipertua: Tak ada lagi Ahli-ahli Yang Berhormat yang hendak bahaskan?

5.35 ptg.

Tuan Haji Abdul Razak bin Haji Abu Samah: Tuan Yang Dipertua, saya

mulakan semula kerana hendakkan di rekod. Terima kasih dan syukur kepada Allah s.w.t., kita daripada gelap dapat terang balik semula dan dapat kita meneruskan perbahasan di atas Rang Undang-undang Perhutanan Negara yang mana berbunyi Suatu Akta untuk mengadakan peruntukan bagi pentadbiran, pengurusan dan pemeliharaan perhutanan dan pembangunan perhutanan dalam negeri-negeri di Malaysia dan bagi maksud-maksud yang berkaitan yang mana telahpun diterangkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri Perusahaan Utama sebentar tadi.

Saya mengucapkan terima kasih dan tahniah kepada Kerajaan kerana telah sedar berhubung dengan keadaan perhutanan dalam negara kita ini yang mana sehingga ke hari ini pihak Kerajaan membiarkan sahaja masalah ini kepada negeri-negeri mengambil dan juga mengusahakan hutan-hutan yang mana kita telah tahu pembalakan hutan ini adalah satu usaha dan satu punca kewangan negara yang mana telah diterangkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi iaitu untuk pendapatan daripada hasil pengeluaran kayu-kayan ataupun balak daripada hutan yang dikatakan telah hampir-hampir kepada \$4.6 billion telah dapat dikutip dalam tahun 1983.

Begitu juga Yang Berhormat Timbalan Menteri telah mengatakan pada tahun 1960, 22,000 hektar tanah telah diusahakan dan menjelang tahun 1970, selama sepuluh tahun meningkat 60,000 hektar tanah telah diusahakan dan tahun 1980 telah menjadi hampir-hampir empat kali ganda iaitu 243,000 hektar tanah telah diusahakan oleh pembalok-pembalok.

Dalam masalah ini saya rasa dalam jumlah tanah yang begitu luas, saya lihat kemungkinan hasil-hasil hutan di tanah-tanah tersebut kemungkinan pihak kita tidak akan dapat lagi mengambil hasil-hasilnya beberapa tahun yang akan datang kerana hasil-

hasil ini iaitu hutan-hutan ataupun pohon-pohon kayu yang mana kita tahu dari hasil kajian iaitu pokok-pokok ini akan hidup antara 20 — 30 tahun baru boleh kayu-kayu itu digunakan. Oleh itu dalam masa lebih kurang 30 tahun kemungkinan ada tetapi kemungkinan apabila kita melihat perjalanan dari sini ke hutan di tepi-tepi jalan, kita lihat kayu-kayu yang ada ataupun kayu-kayu yang berguna tidak ada lagi kerana tidak ada pemuliharaan yang rapi oleh pihak-pihak yang berkenaan terutama kepada pembalakan-pembalakan yang mana mereka ini telahpun mendapat hasil menebang pokok-pokok tanpa menanam semula pohon-pohon yang akan diambil di masa yang akan datang.

Dalam masalah ini dengan adanya Akta ini supaya pihak Kerajaan Pusat ataupun Kerajaan Negeri mengharapkan tiap-tiap pembalakan yang melakukan pembalakan, apabila telahpun pohon-pohon ataupun balak-balak itu dipotong dan dikeluarkan hendaklah pohon-pohon ataupun anak-anak kayu yang berguna dari apa yang ditebang itu sepatutnya ditanam semula kerana kita tidak mahu hutan-hutan di negara kita ini akan pupus dan pendapatan negara akan tidak ada lagi oleh kerana negara kita ini berkehendakan pendapatan hasil-hasil bumi umpamanya kayu sebagaimana yang diterangkan tadi, bijih dan lain-lain lagi supaya negara dapat mengekalkan hasil-hasil hutan ini sampai bila-bila masa.

Sebagaimana yang kita tahu sekarang ini pada masa dahulu sebelum Akta ini diwujudkan, pihak-pihak Negeri berkuasa mengeluarkan dan memberi tanah-tanah dan ada negeri-negeri yang begitu giat, yang begitu tamak hendak mendapatkan kewangan dan membesarkan negeri sehinggakan tanah-tanah hutan, pembalakan-pembalakan diberi kepada orang-orang perseorangan sehinggakan hutan-hutan tersebut telah menjadi hutan yang tidak boleh digunakan lagi. Ini kita haraplah

supaya Kerajaan memandang berat dalam soal ini.

Soal yang lain saya dapat pandang dalam hal ini oleh kerana Rang Undang-undang ini juga meliputi Wilayah Persekutuan iaitu negeri-negeri termasuk Wilayah Persekutuan di dalam Rang Undang-undang ini telah dinyatakan iaitu tujuan Rang Undang-undang ini adalah untuk mengadakan suatu Rang Undang-undang yang sama berhubung dengan pentadbiran perusahaan dan pemuliharaan hutan dan pembangunan perhutanan bagi negeri-negeri di Malaysia dan termasuk Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur. Undang-undang baru ini akan menggantikan beberapa Enakmen Perhutanan yang sedang berkuasa di tiap-tiap negeri dan di Wilayah Persekutuan.

Dalam masalah Wilayah Persekutuan juga memang tidak ada hutan lagi, tidak ada balak yang hendak diambil oleh kerana hutan-hutan yang ada telahpun ditebang dan ditanam dengan pokok-pokok getah dan sebagainya, membuat perumahan, begitu juga kawasan-kawasan yang lain dijadikan kawasan-kawasan perindustrian dan seterusnya.

Dalam masalah ini, saya mencadangkan agar tanah-tanah hutan di Kuala Lumpur yang masih ada lagi pokok-pokok yang besar-besar yang mana saya rasa di Jalan Ampang ataupun di Jalan Tun Razak (dahulunya Jalan Pekeliling) pokok-pokoknya begitu tinggi, saya harap supaya pihak Kerajaan lebih-lebih lagi Kementerian Wilayah Persekutuan dan juga Dewan Bandaraya Kuala Lumpur supaya pokok-pokok ini tidak ditebang. Begitu juga di Bukit Nanas yang ada pada hari ini, hendaklah kita kekalkan pohon-pohon itu supaya jangan Kuala Lumpur ini dijadikan suatu hutan belukar yang penuh dengan batu-batu bata bangunan yang tinggi-tinggi tanpa ada pokok ataupun pohon yang mana jenerasi anak-anak kita yang akan datang akan

dapat melihat sambil mereka pergi ke sekolah, mereka dapat tahu, dapat melihat pohon jikalau mereka tidak keluar dari kawasan Kuala Lumpur ini.

Dalam masalah ini, saya berharap kepada pihak Kerajaan, lebih-lebih lagi Wilayah Persekutuan supaya tanah-tanah ataupun pohon-pohon, kayu-kayu yang ada masa ini, hutan-hutan yang begitu sedikit ini supaya jangan ditebang lagi. Biar pohon-pohon itu hidup sampai bila-bila masa, boleh kita melihat keadaan pohon-pohon itu ada di Kuala Lumpur ini.

Begitu juga Wilayah Persekutuan di Labuan umpamanya, supaya hutan-hutan yang ada pohon-pohon yang tinggi-tinggi, saya rasa ada lagi dan dibiarkan sedikit sebanyak supaya jangan ditebang pohon-pohon ini agar tidak luput, tidak pupus dari pandangan di dalam Wilayah Persekutuan di Labuan. Dan kemungkinan juga ini akan menjadi suatu wilayah yang dirancang iaitu Janda Baik supaya pihak pentadbiran Kementerian Wilayah Persekutuan dan juga Dewan Bandaraya umpamanya menjaga kepentingan pohon-pohon ataupun kayu-kayu yang bahaya, kayu-kayu yang besar, pohon-pohon, hutan yang berguna, kayu-kayu, pokok-pokok, buah-buahan yang boleh dimakan supaya jangan ditebang yang mana akan berlaku di Wilayah Persekutuan yang akan wujud di Janda Baik nanti, kerana di kawasan itu buat masa ini boleh dikatakan hutan dan banyak lagi pohon-pohon ataupun belukar-belukar dan begitu juga pohon-pohon yang besar-besar yang belum dipotong. Oleh itu diharapkan dapat pihak Kementerian dan juga Wilayah Persekutuan mengekalkan pokok-pokok tersebut.

Satu lagi dalam Kerajaan Negeri, saya rasa oleh pemberian tanah-tanah ini begitu lumrah dimasa yang lalu. Ini adalah sedikit sebanyak melibatkan politik, dan baharu sebentar tadi Yang Berhormat dari Negeri Sembilan mengatakan bahawa Negeri Sembilan

sendiri telahpun kekurangan kayu hampir-hampir 30% yang tinggal iaitu hutan-hutan yang ada telah pun ditebang dan ditebas seterusnya. Kita tidak akan menegah tetapi oleh kerana kita memandangnya sebagaimana yang kita katakan tadi di mana Yang Berhormat sendiri mengatakan ini adalah satu hasil keluaran negara yang dapat meninggikan ekonomi kita di masa yang akan datang. Sama ada pembangunan-pembangunan yang akan dilakukan untuk mendirikan sekolah, mendirikan bandar baru, mendirikan hospital dan sebagainya, kadangkala kita lihat di dalam negeri-negeri itu sungguhpun ada tanah-tanah kebun getah, kelapa sawit dan sebagainya, saya rasa tidaklah begitu baik lagi hasilnya boleh Kerajaan ambilalih tanah tersebut untuk dijadikan hak Kerajaan tanpa membuka tanah-tanah hutan yang ada di sekitar kawasan-kawasan tersebut. Ini bagi mengelakkan ataupun membiarkan tanah-tanah tersebut tinggal begitu sahaja.

Kita lihat umpamanya di Melaka, apa yang saya dapat tahu umpamanya di Sungai Udang dekat Kem Terendak yang begitu besar, begitu luasnya tanah hutan yang begitu cantik, bila kita lalu di sana sejuk dikelilingi oleh kampung-kampung tetapi oleh kerana adanya pembangunan sekarang, hutan-hutan tersebut habis telah ditebang dan didirikan pembangunan untuk kem askar, kalau tidak silap saya di kawasan itu. Malahan sebelum itu, rasa saya kawasan itu dahulu digunakan untuk berlatih askar-askar belajar menembak dan sebagainya tetapi oleh kerana hanya tinggal sedikit sahaja lagi pembangunan yang dilakukan itu habislah hutan-hutan itu tidak ada lagi di dalam kawasan tersebut.

Begitu juga dalam masalah sebagaimana yang saya katakan tadi masalah negeri-negeri yang hendak membangunkan negara, umpamanya Johor apabila kita lalu pergi ke Singapura antara Segamat, kalau tidak silap saya kita lihat di kiri kanan ada

satu tanah begitu luas yang terbiar begitu sahaja, ada landasan keretapi di kawasan itu yang mana saya rasa kawasan ini lebih baik jikalau pihak Kerajaan hendak membuat bangunan sekolah dan seterusnya, elok tanah itu dimajukan sungguhpun tanah itu, saya rasa tanah itu berair sedikit tetapi kalau diusahakan tanah itu dibuat longkang, dibuatkan parit yang begitu baik maka tanah itu boleh dibuat tanpa mengambil bukit-bukit ataupun hutan-hutan yang sedia ada oleh kerana kita memikirkan masa depan negara kita ini, hasil yang kita harap-harapkan sungguhpun kita belum tahu keadaan minyak dalam negara kita ini boleh berkekalan ataupun mengikut apa yang diterangkan oleh Yang Berhormat Menteri di Jabatan Perdana Menteri, katanya 23 tahun ataupun lebih minyak yang ada ini boleh dihasilkan tetapi pokok-pokok ini, pohon-pohon ataupun balak-balak ini patut juga pihak Kerajaan memikirkan masalah ini untuk generasi kita yang akan datang.

Kita lihat sekarang ini di pekan-pekan besar begitu juga di kampung-kampung oleh kerana dahulunya sebelum pembangunan begitu pesat, di kampung-kampung hutan-hutan tidak ditebas, belukar-belukar ataupun hutan-hutan reserve perhutanan ini dibiarkan begitu sahaja dan sawah-sawah di tepi-tepi hutan pendalaman boleh dibuat kerana air-air takungan sedia ada di situ — tidak pernah kita lihat, jarang sangat kita mendengar sawah-sawah yang kekurangan air tetapi oleh kerana keadaan ini, hutan-hutan yang ada telah ditebang, takungan air tidak ada lagi di situ sehinggalah sawah-sawah yang ada sekarang terbiar tidak ada air lagi.

Begitu juga di negeri-negeri yang lain untuk mendapatkan air umpamanya di Kuala Lumpur ini, dahulu kita dapat air dengan senang daripada Klang Gate tetapi oleh kerana adanya suatu perancangan di Genting Highland yang mana hutan-hutan di situ telahpun ditebas dan dijadikan tempat

pembangunan yang begitu pesat sehingga takungan air tidak didapati lagi. Dan keadaan inilah, saya rasa masalah ini patut kita kaji, pihak-pihak yang berkenaan patut mengkaji soal-soal ini supaya masalah-masalah masa akan datang pihak Kerajaan dapat memikirkan, jangan difikirkan masa yang ada sekarang ini tanpa memikirkan masa kita ataupun generasi kita yang akan datang untuk kegunaan sama ada air ataupun sebagainya bagi kegunaan negara.

Oleh itu saya mengharapkan supaya bila ada takungan air ataupun yang dibuat oleh pihak Kerajaan supaya hutan-hutan dan sekelilingnya tidak dibenarkan mengambil hasil-hasil hutan ataupun ditebang hutan ataupun membuat pembangunan disekitarnya. Di samping itu kita berharap dengan keadaan ini, dengan adanya hutan ini yang dahulunya begitu senang kita mendapat bahan-bahan hutan, buah-buahan daripada hutan tetapi sekarang sebagaimana Ahli-ahli Yang Berhormat dan Tuan Yang Dipertua sendiri maklum, sedangkan petai, jering pada masa dahulu boleh senang didapati, sekarang susah hendak didapati, habis sudah kena tebang sekarang ini; kalau hendak terpaksa masuk ke hutan yang jauh untuk mendapatkannya. Sehingga sekarang harga-harga tersebut meningkat naik oleh kerana pohon-pohon tersebut tidak ada lagi berdekatan dengan hutan-hutan yang ditepi jalan ataupun perkampungan-perkampungan yang berdekatan.

Itulah saya rasa dalam masalah ini, dengan adanya undang-undang yang telah dihuraikan oleh Yang Berhormat Menteri tadi supaya dapat kita menjaga keadaan hutan-hutan ini supaya dapat kekal di samping itu kita dapat menahan sumber-sumber air yang ditakung untuk minuman rakyat dimasa yang akan datang.

Dalam mukasurat 86 berhubung dengan perkara 15 iaitu bab akhir

Bahagian IV Bab 8 mewujudkan Kumpulan Wang Pembangunan Hutan. Kumpulanwang ini adalah ditadbirkan oleh suatu jawatankuasa dikenali sebagai Jawatankuasa Kumpulan Wang Pembangunan Hutan yang terdiri daripada Setiausaha Kerajaan Negeri iaitu:—

- (a) Setiausaha Kerajaan (Pengerusi);
- (b) Pengawai Kewangan Negeri, dan
- (c) Pengarah iaitu 3 Ahli Jawatankuasa yang mewakili bagi Kumpulan Wang Pembangunan Hutan ini.

Saya mencadangkan dalam masalah ini ahli jawatankuasa itu ditambah lagi iaitu a, b, c dan d iaitu salah seorang Wakil Rakyat tempat itu ataupun yang menang dalam kawasan tersebut supaya didudukkan sebagai ahli jawatankuasa. Ini saya rasa bagi mengawasi masalah-masalah yang timbul supaya dapat oleh Wakil Rakyat itu tahu dalam masalah sama ada tanah dan juga kumpulanwang sebagaimana yang dikatakan dalam Fasal 15 yang akhir Bahagian IV itu.

Tuan Yang Dipertua, dalam masalah yang lain hutan balak ini sebagaimana yang diterangkan tadi hasilnya begitu lumayan, kita berharap juga supaya hasil-hasil ini sebagaimana Kerajaan telahpun menghadkan tidak boleh dibawa kayu-kayu yang terhad, kayu-kayu yang dinamakan tidak boleh ke luar negeri. Oleh itu dengan keadaan ini kita harap Kerajaan benar-benarlah mengikut undang-undangnya supaya biarlah sebagaimana kita beri kepada kilang-kilang ataupun kilang-kilang papan yang sedia ada dalam negara kita. Apa yang kita tahu sekarang ini kilang-kilang papan begitu banyak yang mana telah diterangkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi, saya rasa boleh dikatakan sekarang banyak kilang-kilang yang telah tutup dan gulung tikar oleh kerana masalah kayu ataupun balak yang tidak dapat diambil daripada hutan dan begitu juga ada undang-undang dikenakan kepada masalah itu.

Soal yang lain saya rasa itulah sahaja yang kita harap supaya masalah perhutanan negara ini supaya benar-benar dapat diawasi oleh pihak Kerajaan kita kerana daripada hutan itu jugalah kita hendak buat rumah, membuat jambatan dan sebagaimana yang dikatakan semua berkehendakkan dengan kayu-kayan.

Kita tidak hendak hutan, kita ada tetapi kita tidak menjaga dengan baik, hutan kayu-kayu kita beli daripada negara lain untuk keperluan dalam negara kita, sedangkan hutan yang ada kita tidak jaga dengan baik untuk masa-masa yang akan datang. Oleh itu dengan adanya Akta yang telah kita buat yang akan kita luluskan dalam Parlimen ini, kita berharap supaya Akta ini akan dapat berjalan dengan baik mengikut Rang Undang-undang yang dikatakan yang mana Rang Undang-undang ini dibuat menurut Perkara 74 dan Perkara 76 (1) (b) Perlembagaan Persekutuan. Perkara 76 (1) (b) memperuntukkan bahawa Parlimen yang mana Parlimen kita pada hari ini boleh membuat undang-undang berkenaan dengan perkara-perkara negeri bagi maksud menggalakkan persamaan undang-undang bagi dua negeri atau lebih sebagaimana yang dikatakan ini. Oleh kerana itu dalam masalah ini dapat Kerajaan Persekutuan mengawasi tanah-tanah yang sebagaimana dahulu tidak dapat diawasi oleh kerana dikelolakan ataupun dikuasai oleh Kerajaan-kerajaan Negeri sehinggakan keadaan itu meruncingkan keadaan negara kita.

Dengan ini saya, Tuan Yang Dipertua, bersama-sama menyokong di atas Akta Perhutanan Negara, 1984 diluluskan. Sekian, terima kasih.

Timbalan Yang Dipertua: Yang Berhormat Tuan Haji Shaharom.

5.55 ptg.

Tuan Haji Shaharom bin Haji Ma'asom: Tuan Yang Dipertua, saya bangun bersama-sama untuk

membahaskan Akta Perhutanan Negara, 1984 yang baru sebentar tadi dibentangkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri Perusahaan Utama.

Tuan Yang Dipertua, lebih dahulu saya mengucapkan syabas kepada Kerajaan kerana kena pada masanya membentangkan Akta Perhutanan Negara 1984 di Dewan yang mulia ini untuk diluluskan. Memandangkan kepada keadaan hutan kekal kita pada tahun 1980 hanya tinggal 63 juta hektar sahaja, jika sekiranya usaha-usaha pembalakan kayu kayan diteruskan setiap tahun satu juta ekar atau 400,000 hektar setahun, maka pada tahun 2,000 ertinya hutan kekal kita yang mengandungi kayu balak habis pupus sama sekali.

Tuan Yang Dipertua, dengan adanya Akta Perhutanan Negara, 1984 yang dibentangkan dan akan kita luluskan kita mengharapkan supaya generasi akan datang akan menerima semula keindahan negara kita dan hutan rimba yang tersusun dan terkawal dan kita akan mewariskan terus kepada jenerasi kita satu sumber alam yang telah dikurniakan oleh Allah s.w.t. kepada negara kita yang mana salah satu daripada sumber kekayaan negara kita ini ialah daripada kayu kayan atau kayu balak.

Dengan adanya usaha-usaha untuk mengekalkan kayu kayan ataupun hutan kekal negara kita ini, bererti Kerajaan kita dan kita rakyat Malaysia ini bersyukur kepada Allah menjaga nikmatnya supaya berterusan dan berpanjangan sampai ke anak cucu kita di masa yang akan datang.

Tuan Yang Dipertua, bercakap dan membahaskan mengenai dengan Akta Perhutanan Negara 1984 ini, kita tidak boleh lari daripada keadaan undang-undang atau peraturan perhutanan yang ada sekarang ini sama ada dikuasai oleh Kerajaan negeri-negeri ataupun yang dilindungi oleh undang-undang peringkat Federal.

Tuan Yang Dipertua, selama mana kita telah mengenal usaha-usaha pembalakan di dalam bidang usahawan kayu kayan dalam negara kita sehingga kita boleh membekalkan kayu kayan kita, kayu balak kita sebagai bahan eksport negara yang banyak dan besar, maka kita memandangkan bahawa di dalam usaha-usaha ini ada juga kekeliruan, ada juga masalah-masalah yang patut Kerajaan bertindak dan mengawasi daripada berlakunya penyelewengan-penyelewengan daripada kelakuan mereka yang tidak bertanggungjawab mengenai dengan hutan kita di seluruh negara.

Misalnya, Tuan Yang Dipertua, saya katakan adakah Kerajaan sedar bahawa ada hutan-hutan kita yang telah diteroka oleh mereka yang tidak bertanggungjawab dengan luasnya, hutan-hutan yang diteroka itu dengan luasnya di setengah negeri dengan ditanam dengan tanaman kelapa sawit, tanaman kekal dan ada pula sebahagiannya diteroka ditanam dengan tanaman ubi kayu menjadi satu jenis bahan makanan di mana keadaan ini telah berlarutan, keadaan ini telah lama berlaku adakah Kerajaan menyedari hal ini? Dan apakah tindakan yang Kerajaan telah ambil?

Yang saya merasai kkuatir, Tuan Yang Dipertua, di setengah-setengah tempat di mana kawasan-kawasan penerokaan haram itu berlaku ialah di mana yang kawasan itu keselamatannya agak panas, di mana di situ gerakan gerombolan pengganas komunis pernah dijumpai berada di situ, berkemah di situ, pernah dijumpai rangka-rangka manusia ada dicelah-celah banir kayu-kayu kayan di kawasan itu. Adakah Kerajaan menyedari hakikat ini? Jika sekiranya tindakan ini tidak diambil maka kejadian itu akan berterusan dan saya percaya bahawa kejadian ini masih berlaku sehingga sekarang ini.

Tuan Yang Dipertua, selain daripada itu kejadian rasuah di dalam Jabatan

Hutan ini masih dijadikan bahan perbualan orang ramai. Rasuah memang berada di mana-mana dan Kerajaan bertindak tegas kepada sesiapa sahaja yang melakukan rasuah sama ada ikan bilis ataupun ikan jerung tetapi satu tempat yang menjadi gelanggang rasuah itu, Tuan Yang Dipertua, sebagaimana yang saya mendapat maklum dan mendapat maklumat ialah di Jabatan Hutan.

Cerita ini diberitahu kepada saya oleh mereka yang mempunyai lesen di dalam kawasan hal-hal pembalakan dan mengeluarkan kayu-kayu balak, terutama di kawasan-kawasan KSK, kawasan sudah kerja dan yang paling hebat lagi keadaan itu berlaku kalau kawasan itu ataupun compartment itu, Tuan Yang Dipertua, dikeluarkan di kawasan hutan dara, maka makin hebatlah keadaan ini berlaku.

Kawasan KSK, kawasan hutan dara ini melibatkan mereka yang bernafsu besar dan mahu kaya cepat. Jadi mereka tidak sayang untuk mengumpun dengan rasuah secara yang besar. Yang sedihnya Tuan Yang Dipertua, di kawasan log. Ini bahasa orang kerja kayu bakau, log kayu bakau. Log kayu bakau tidak luas sangat, 20-30 ekar. Di kawasan log-log kayu bakau ini terutama di kawasan pantai barat Semenanjung kita ini, saya memahami banyak kawasan-kawasan perusahaan kayu bakau kita sama ada diusahakan untuk dijadikan arang ataupun kayu cerucuk maka di tempat-tempat yang seperti ini juga rasuah berlaku. Maknanya rasuah ini boleh berlaku, katakanlah si pulan A mendapat satu kawasan log dia di kawasan A seluas sekian puluh ekar. Tetapi ada maklumat mengatakan bahawa dia telah menebang di luar kawasan yang diluluskan untuknya, berlarutan beberapa bulan telah dipunggah kayunya beberapa tongkang, berpuluh-puluh lori. Ini mata orang ramai nampak. Kerajaan sepatutnya mengawasi hal ini.

Kadang-kadang di kawasan luar bandar, orang-orang yang bekerja di Jabatan Hutan atau di Jabatan Forest ini, orang kampung gelarkan 'mata-mata kayu'. Apabila berlaku macam itu, orang kata, inilah kerja mata-mata kayu. Kita sedih dengan keadaan yang seperti itu. Kalau ini dapat kita atasi dan dapat kita perbaiki tentulah tuduhan rasuah seperti itu tidak akan berlaku. Tuduhan itu tidak berlaku tetapi tuduhan itu berlaku mungkin kerana rasuah berlaku. Dan rasuah ini berlaku dibocorkan maklumat itu oleh mereka yang tidak dapat dan tidak puas hati dengan pembahagian kawasan log kayu bakau itu. Setengahnya pula ada di antara mereka yang mendapat kawasan log kayu bakau itu turun-temurun sejak daripada datuknya kepada anaknya dan sehingga kepada cucunya. Dan ada mereka yang baru menceburkan diri di dalam bidang perusahaan ini langsung tidak pernah mendapat nikmatnya.

Masalah cerita kayu bakau ini, Tuan Yang Dipertua, tidak tahu ini jabatan mana yang mengawal. Ada sumber mengatakan bahawa ada penyeludupan kayu bakau yang dijadikan cerucuk ini daripada Seberang, kerana apabila pembangunan dalam negara kita pesat memerlukan banyak cerucuk-cerucuk daripada kayu bakau yang ukurannya lebih panjang, kerana kayu bakau kita sekarang ini sudah tidak sepanjang yang dahulu-dahulu kerana kayu bakau yang baru dipelihara ini belum cukup umurnya, pun kadang-kadang sudah ditender untuk cepat hendak dikeluarkan kerana keperluan kayu cerucuk maka ada sindiket yang menyeludupkan kayu bakau untuk cerucuk ini daripada Seberang. Apakah ini Kerajaan sedar. Apakah ini Kerajaan tahu. Atau apakah memang Kerajaan menggalakkan pembelian kayu cerucuk dari Seberang. Inilah soalan yang saya ingin mendapat penjelasan. Jika sekiranya kita memang memerlukan kayu cerucuk yang lebih banyak daripada Seberang kerana saya dapat tahu di Seberang sana harganya murah, satu batang dalam \$1.50

sedangkan di negara kita kayu cerucuk sekarang ini satu batang meningkat kepada \$5.00-\$6.00. Keuntungan besar di dalam bidang usaha-usaha ini untuk mengimport, membawa masuk kayu cerucuk daripada Seberang.

Tuan Yang Dipertua, juga dengan adanya Akta Perhutanan Negara ini, Kerajaan, pihak yang berkuasa akan memberi tanggungjawab mewajibkan kepada mereka yang diberi lesen pembalakan untuk menanam semula kawasan yang telah mereka tebang untuk ditanam tanaman baru kerana dalam tempoh 25 atau 30 tahun yang akan datang, baka yang ditanam itu akan dapat ditebang semula, akan dapat digunakan semula dan akan berpanjangan hasil kayu balak dalam negara kita. Tetapi satu hal yang patut dipandang berat, satu hal yang saya gesa kepada pihak yang berkuasa di dalam hal ini supaya memandangkan berat supaya apabila satu-satu kawasan telah dibalak, telah diusahakan maka hendaklah dimestikan dan diwajibkan ditanam dengan baka yang bermutu baik, kayu yang bermutu baik supaya makin lama kayu balak kita mempunyai nilai yang tinggi, dengan harga pasaran yang baik. Jika sekiranya negeri lain tidak mahukan kayu kita, kita sendiri akan menggunakan kayu kita tetapi dengan kayu yang baik supaya nilai kayu kita tidak akan merosot, tidak akan jatuh di pasaran antarabangsa.

Jabatan Hutan Negeri, apabila dengan adanya Akta ini akan bekerjasama untuk mengawasi mereka yang akan menanam semula di kawasan-kawasan yang telah mereka jalankan usaha-usaha pembalakan itu.

Tuan Yang Dipertua, pernah saya sebutkan, kalau di dalam usaha kita hendak membantu pekebun-pekebun kecil dari bantuan RISDA, ada benih-benih getah RISDA yang dikutip di tepi-tepi jalan kemudian diberikan kepada pekebun kecil dan kalau ada bantuan tanam semula kelapa sawit, bukan benih

yang dibawa daripada Tanah Merah, bukan benih yang dibawa daripada Kulai atau daripada OPRS di Kuala Langat, malahan ada benih yang dikutip di tepi jalan diberikan kepada orang kampung, benih yang jatuh yang gugur daripada lori, apabila sampai empat tahun, lima tahun pelepah kelapa sawit itu pun tidak mahu kembang apa lagi buahnya, sekali lagi saya katakan buahnya ketot-ketot.

Saya khuatir dan saya merasa sangsi dan saya takut di dalam kita hendak menanam semula dengan baka yang baik di hutan-hutan pembalakan ini yang jauh daripada mata orang ramai memandangkan, kita takut nanti akan berlaku kecurangan di situ apabila ditanam dengan baka yang tidak baik, 25 tahun, lilit pokok kayu itu masih tidak boleh ditebang kerana ini memang kelakuan manusia yang suka melakukan curang dan penyelewengan, apa lagi jika disamakan pula dengan upah dan ganjaran yang baik maka saya berharap supaya Kerajaan berhati-hati dan jabatan yang bertanggungjawab betul-betul bertanggungjawab di dalam masalah ini supaya kita tidak mahu di Dewan yang mulia ini generasi yang akan datang akan dibangkitkan, akan dipinda, akan ditambah kerana berlakunya sesuatu yang tidak memuaskan sedangkan kita hari ini menerima Akta Perhutanan Negara pada tahun 1984 yang dibentangkan di Dewan yang mulia dengan naskhah sahihnya dalam Bahasa Malaysia. Terima kasih kepada Kerajaan kerana membuat naskhah sahih dalam Bahasa Malaysia, mudah kami untuk membaca dan memahaminya. Maka daripada pembacaan kami, dan memahami inilah maka saya turut membahaskan masalah perhutanan negara ini supaya ini benar-benar akan menguntungkan kepada negara kita.

Tuan Yang Dipertua, sebahagian daripada Akta ini yang saya baca mengenai dengan Fasal 81 (2) (b) mengenai dengan penalti kepada sesiapa

yang melakukan kesalahan — “Mana orang yang melanggar subseksyen (1) adalah melakukan suatu kesalahan dan apabila disabitkan boleh dikenakan...” — mengikut pecahan 2(b) ini didenda \$2,000 tidak lebih setahun penjara. Saya memandangkan penalti \$2,000 ini ringan, Tuan Yang Dipertua. Penjara setahun itu bolehlah. Tetapi tidak melebihi \$2,000 ini adalah satu penalti yang kecil memandangkan kepada berusaha kayu balak ini adalah satu perusahaan yang mendapat untung yang besar.

Jadi, sepatutnya pihak Kerajaan menimbangkan semula penalty \$200 kepada mereka yang melanggar dan melakukan kesalahan di dalam Undang-undang Perhutanan Negara Fasal 81 (2)(b) ini.

Tuan Yang Dipertua, dengan beberapa perkara yang saya sebutkan itu, saya dengan sukacitanya menyokong sepenuhnya Akta Perhutanan Negara 1984 yang dibentangkan di dalam Dewan yang mulia ini.

Timbalan Yang Dipertua: Tidak ada Ahli-ahli Yang Berhormat hendak berucap. Saya minta Yang Berhormat Timbalan Menteri menjawab.

6.12 ptg.

Timbalan Menteri Perusahaan Utama (Tuan Megat Junid bin Megat Ayob): Tuan Yang Dipertua, saya mengucapkan terima kasih di atas minat yang ditunjukkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat turut serta di dalam perbahasan Rang Undang-undang ini. Sukacita di sini saya akan menjawab segala teguran dan ulasan yang ditimbulkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat itu dan sekiranya ada terdapat perkara-perkara yang tidak disentuh, saya akan mengambil ingatan ke atas perkara-perkara yang dibangkitkan serta mengambil tindakan yang sewajar bagi menyelesaikan persoalan-persoalan yang ditimbulkan.

Tuan Yang Dipertua, saya mengucapkan ribuan terima kasih kepada Yang Berhormat Tuan Haji Latip bin Haji Dris yang telah memberikan sokongan ke atas Akta ini, tetapi saya tidak boleh memberi komen apa-apa tentang apa yang telah disuarakan oleh beliau terhadap keadaan hutan di Sarawak oleh kerana Akta ini belum buat masa ini meliputi Sarawak dan Sabah.

Saya juga mengucapkan ribuan terima kasih kepada Yang Berhormat Tuan Jaafar bin Harun yang menyokong Akta ini dan seperti juga Yang Berhormat itu saya juga berharap sangat agar Kerajaan-kerajaan Negeri dapat menerima dengan sesenang hati akan Akta ini apabila dibincangkan di dalam Dewan-dewan Negeri masing-masing kerana kedua-dua Lembaga iaitu Lembaga Tanah dan Lembaga Hutan Negara di mana dianggotai oleh semua Menteri-menteri Besar dan Ketua-ketua Menteri telahpun secara dasar mempersetujui pembentukan Akta ini.

Tentang eksport kayu yang diproses yang dipohon oleh Yang Berhormat Tuan Jaafar bin Harun, ingin saya memberi pengetahuan di sini bahawa daripada 51 jenis kayu yang kita ada, 27 jenis kayu keras dan baik adalah diharamkan untuk dieksport, yang lain-lain boleh dieksport iaitu yang dianggap sederhana boleh dieksport, bukan dengan cara balak tetapi adalah dengan bentuk kayu gergaji dan juga papan lapis dan chipboard. Sebenarnya, kita memang mempunyai keadaan yang ketat sekali tentang menentukan cara-cara hendak eksport kayu-kayu yang berada daripada negeri ini dan tidak dibuat dengan secara sewenang-wenangnya.

Yang Berhormat Tuan Haji Abdul Razak bin Haji Abu Samah juga telah memberi sokongan-sokongan tentang Akta ini dan saya mengucapkan ribuan terima kasih tetapi Akta ini tidaklah boleh menahan atau menyekat Kerajaan

Negeri dalam hal memberi kawasan-kawasan balak kepada sesiapa. Apa yang Akta ini boleh lakukan ialah menentukan bahawa kawasan balak yang diberi itu mestilah wujud perancangan tanaman semula. Tentang siapa hendak beri, berapa ekar hendak beri susah kita hendak mempertahankan walaupun Kementerian Perusahaan Utama ada membuat syor bahawa kalau boleh mulai tahun hadapan hanya 213,000 hektar sahaja boleh dibalak. Kalau ini dapat kita tentukan bahawa berasaskan kepada 6.3 juta hektar yang kita ada, kita boleh membalak dalam masa 30 tahun lagi dan dalam masa 30 tahun itu segala anak-anak kayu yang ditanam semula itu tentulah sudah cukup membesar untuk ditebang pula.

Tentang syor Wakil Rakyat jadikan Ahli Jawatankuasa Kumpulanwang ini, saya fikir memadailah dengan apa yang ada oleh kerana apa sahaja yang dilakukan oleh Ahli Jawatankuasa yang tiga tadi terpaksa dilaporkan kepada Pihak Berkuasa Negeri iaitu Exco Kerajaan Negeri, dan bila kita bercakap tentang Exco Kerajaan Negeri adalah terdiri daripada Wakil-wakil Rakyat. Jadi, saya ingat itu sudah mencukupi untuk mengawasi jika ada apa-apa penyelewengan yang dianggap berlaku.

Yang Berhormat Tuan Haji Shahrom bin Maasom juga menyokong tentang Akta ini dan tentang perasaan takut Yang Berhormat itu kehilangan semua hutan-hutan telahpun saya katakan tadi bahawa Kementerian ini telah mengesyorkan kalau boleh 213,000 hektar sahaja ditebang pada tiap-tiap tahun di seluruh Malaysia. Dengan cara ini dapatlah kita mengekalkan keadaan yang ada. Tentang soal meneroka tanah haram, minta maaf saya nyatakan Akta ini tidak dapat berbuat apa-apa kerana Akta ini tidak dapat memasukkan tanah dalam Akta ini. Tetapi jika sekiranya wujud pencurian atau meneroka hutan dan balak-balak ini dicuri dapat kita mengambil tindakan yang sewajarnya

sepertimana telah digariskan dalam Akta ini tadi dan mengikut Yang Berhormat bahawa denda \$2,000 ini terlalu sedikit tetapi saya fikir ini sudah hampir-hampir 10 kali ganda, kerana dahulu hanya \$200 atau \$300. Jadi, saya fikir buat permulaan 10 kali ganda cukuplah, lain kali kalau hendak pinda itu bolehlah, sekarang buat dahulu dalam setahun.

Tentang rasuah pula Yang Berhormat, saya pun banyak dengar cerita tetapi rasuah ini wujud apabila adanya memberi dan ada yang menerima dan kedua-dua belah pihak mempunyai perasaan yang kutur baharu wujud rasuah. Jadi, diharapkan pihak yang mengetahui tentang berlaku rasuah ini berani ke hadapan untuk menyatakan dengan terus kepada BPR kerana penat sahaja kita mengadakan BPR kalau sekiranya rakyat tidak memberi sokongan kerana saya merasakan menyembunyikan perkara yang tidak baik adalah bersubahat dan bersubahat boleh sama-sama tanggung dosa. Jadi, saya fikir marilah kita sama-sama bertanggunggjawab tentang hal ini.

Tentang penyeludupan kayu bakau ini, mengikut apa yang ada bahawa tidak timbul masalah untuk memasukkan kayu bakau ke dalam negara, tetapi apabila kayu bakau itu sudah dimasukkan ke dalam negara ini hendak dikeluarkan ke negeri lain kita cukai, kerana tidak ada cukai dalam memasukkan kayu bakau walau dari negeri jiran dan sebagainya. Tetapi kalau digunakan Malaysia sebagai negara ketiga hendak dihantar ke luar negeri kita cukai, hendak masuk kita tidak cukai kerana banyak pihak-pihak yang tertentu yang ingin mengimport kayu bakau daripada negara jiran dan minta pelepasan cukai apabila hendak eksport, saya kata dia tidak boleh, bila guna negara ini kita kenakan cukai kalau dia hendak eksport, hendak import tidak apa. Jadi, saya fikir itulah sahaja yang dapat saya tekankan dan sekali saya mengucapkan ribuan terima kasih.

Timbalan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang terhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibaca kali kedua sekarang.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbang dalam Jawatankuasa.

(Timbalan Yang Dipertua *mempengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 117 diperintahkan jadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Jadual Pertama hingga Kelima diperintahkan jadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Pendahuluan diperintahkan jadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG INDUSTRI BERASAS KAYU (KEKUASAAN BADAN PERUNDANGAN NEGERI)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

6.20 ptg.

Tuan Megat Junid bin Megat Ayob: Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan supaya suatu Rang Undang-undang bertajuk Suatu Akta untuk memberi kuasa kepada Badan Perundangan Negeri meluluskan undang-undang berkenaan dengan penubuhan dan pengendalian industri-industri berasas kayu.

Tuan Yang Dipertua, industri berasaskan kayu di negara ini adalah terdiri dari kilang-kilang papan, kilang-kilang papan lapis dan kilang-kilang kerja kayu yang mana sebahagian besarnya adalah terdiri dari kilang-kilang perabot. Pengeluaran lesen bagi menubuhkan kilang-kilang ini adalah berasaskan jenis pemerosesan yang hendak dilakukan.

Bagi pemerosesan peringkat pertama (primary processing), kilang-kilang papan dan papan lapis adalah tergolong dalam peringkat ini. Lesen yang dikeluarkan adalah dari Kelas A, sementara bagi kerja kayu yang melibatkan pemerosesan di peringkat kedua dan ketiga (secondary and tertiary processing) lesen Kelas C adalah dikeluarkan. Bagi kilang-kilang yang memproses balak berperepang kecil (small diameter logs) sahaja, lesen Kelas B dikeluarkan. Kuasa melesenkan penubuhan industri atau kilang yang dinyatakan di atas ialah Enakmen Hutan Negeri yang berkuatkuasa sekarang.

Tuan Yang Dipertua, sebentar tadi saya telah membentangkan Rang Undang-undang Perhutanan Negara iaitu suatu Rang Undang-undang yang menumpukan perhatian kepada soal hutan di peringkat sumber iaitu bagaimana sumber hutan boleh diurus, dipelihara dan ditadbirkan supaya sumber hutan akan terus mengadakan bekalan balak secara berkekalan. Di peringkat perindustrian, perlu satu perundangan khas diadakan bagi mengurus dan mengendalikan perkara-perkara yang berkaitan dengan penubuhan dan perjalanan industri-industri berasas kayu.

Dengan Akta Perhutanan Negara diterima pakai oleh Kerajaan Negeri, kuasa Kerajaan Negeri melesen penubuhan dan pengendalian industri-industri berasas kayu akan luput kerana Enakmen Hutan Negeri sekarang yang memberi kuasa melesen itu luput dengan penerimaan Akta tersebut oleh Kerajaan

Negeri. Untuk membolehkan Kerajaan Negeri terus kekal melesenkan penubuhan dan pengawalan ke atas industri-industri berasas kayu seperti yang dijalankan selama ini, suatu Rang Undang-undang baru perlu diwujudkan. Oleh kerana mengikut Perlembagaan Persekutuan, perindustrian adalah bidang kuasa Kerajaan Persekutuan, Kerajaan Persekutuan perlu mengadakan satu undang-undang untuk memberi kuasa kepada Kerajaan Negeri. Rang Undang-undang Industri Berasas Kayu (Kekuasaan Badan Perundangan Negeri) 1984 telah digubal untuk memenuhi maksud ini.

Tuan Yang Dipertua, Rang Undang-undang Industri Berasas kayu ini sambil memberi kuasa kepada Kerajaan Negeri untuk membuat undang-undang berhubung dengannya, ada memasukkan syarat supaya undang-undang yang dibuat oleh Kerajaan Negeri atau apa-apa syarat yang akan dikenakan dalam lesen yang dikeluarkan di bawah undang-undang tersebut tidak boleh bercanggah dengan apa-apa syarat yang ditentukan dalam lesen yang dikeluarkan oleh Kerajaan Persekutuan dan pemegang lesen yang dikeluarkan oleh Kerajaan Negeri tidak boleh terlepas dari mematuhi mana-mana undang-undang Persekutuan berhubung dengan aktiviti yang sama.

Selain dari syarat-syarat tersebut di atas, pemberian kuasa ini tidaklah menjejaskan hak-hak dan kuasa-kuasa Parlimen untuk meluluskan apa-apa undang-undang yang difikirkannya patut berhubung dengan penubuhan pengendalian industri-industri berasas kayu.

Rang Undang-undang Industri Berasas Kayu yang dibentangkan sekarang ini merupakan satu perundangan yang kemaskini terutama sekali dari segi undang-undang ini menyenaraikan jenis-jenis industri berasas kayu yang boleh dijadikan panduan bagi negara

menubuhkan industri berasas kayu. Daripada senarai jenis industri berasas kayu yang terdapat dalam Rang Undang-undang, sebahagian besar darinya telah ditubuhkan di negara ini. Sungguhpun demikian, industri-industri di peringkat kedua dan ketiga masih kecil bilangannya atau wujud dalam keadaan bercorak bermodal kecil.

Seperti yang saya nyatakan di atas tadi, sebahagian besar daripada kilang berasas kayu adalah di peringkat utama iaitu industri memproses balak sama ada kilang papan untuk dijadikan kayu gergaji atau kilang papanlapis untuk dijadikan papanlapis. Memandangkan negara perlu terus mendapat sumbangan pendapatan eksport dari hasil kayu-kayan, dengan itu nilai kayu-kayu perlu dipertingkatkan, industri-industri berasas kayu di peringkat kedua dan ketiga perlu diwujudkan. Dari senarai industri yang terdapat dalam Rang Undang-undang, kita masih banyak mempunyai peluang untuk membuka berbagai jenis lagi industri sekiranya kita mempunyai pengusaha-pengusaha yang sanggup menceburkan diri dalam lapangan tersebut dan bersedia menggunakan teknologi yang lebih moden dan industri bercorak bermodal besar.

Tuan Yang Dipertua, pembangunan industri selain dari menambah kegiatan ekonomi dan memberi faedah sosial dari segi pekerjaan kepada rakyat adalah mempunyai implikasi pencemaran terutama sekali sekiranya tidak diadakan kawalan yang rapi terhadap penubuhan industri. Selain dari mengadakan kawasan-kawasan perindustrian yang khusus di mana kemudahan infrastruktur dan lain-lain kemudahan boleh diadakan, syarat-syarat tertentu perlu dikenakan untuk menjamin kegiatan sesuatu industri itu tidak menimbulkan pencemaran kepada kawasan sekitar.

Peraturan-peraturan industri yang akan dibuat oleh Kerajaan negeri di

bawah undang-undang industri berasas kayu akan menentukan bahawa industri-industri yang akan ditubuhkan akan mematuhi syarat-syarat berhubung dengan pemeliharaan mutu alam sekitar dan keselesaan kepada pekerja serta penduduk setempat.

Tuan Yang Dipertua, saya mencadangkan.

Datuk Dr. James P. Ongkili: Tuan Yang Dipertua, saya mohon menyokong.

Timbalan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah Rang Undang-undang bernama Suatu Akta untuk memberi kuasa kepada Badan perundangan Negeri meluluskan undang-undang berkenaan dengan penubuhan dan pengendalian industri-industri berasas kayu, dibaca kali yang kedua sekarang dan terbuka untuk dibahaskan.

6.29 ptg.

Tuan Haji Abdul Razak bin Haji Abu Samah: Tuan Yang Dipertua, saya bangun sekali lagi untuk bersama-sama mengambil sedikit perbahasan bagi

meluluskan Rang Undang-undang yang dinamakan Akta Industri Berasas Kayu (Kekuasaan Badan Perundangan Negeri) 1984 yang tertakluk kepada subseksyen (2), adalah terpakai di seluruh Malaysia, yang mana telahpun diterangkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri Perusahaan Utama sebentar tadi.

Saya mengucapkan terima kasih di atas Rang Undang-undang yang telah dibentangkan ini. Rang Undang-undang ini adalah untuk memberi kuasa kepada Kerajaan Negeri.

Timbalan Yang Dipertua: Yang Berhormat, masa sudah cukup. Yang Berhormat boleh menyambung ucapan pada hari esok.

Tuan Haji Abdul Razak bin Haji Abu Samah: Terima kasih.

Timbalan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, mesyuarat ditangguhkan sekarang hingga pukul 2.30 petang hari esok, 18hb Disember, 1984.

Dewan ditangguhkan pada pukul 6.30 petang.